DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF JUSTICE

ULUSLARARASI HUKUK BÜLTENİ

INTERNATIONAL LAW BULLETIN

Eylül 2021 / September 2021 | 24. Sayı / Issue 24 | 4 ayda bir yayımlanır / Published in every four months

BAKAN GÜL, GÜRCİSTAN ADALET BAKANI RATI BREGADZE İLE GÖRÜŞTÜ

MINISTER GÜL MEETS WITH MINISTER OF JUSTICE OF GEORGIA RATI BREGADZE

UNIDROIT

ULUSLARARASI ÖZEL HUKUKUN BİRLEŞTİRİLMESİ ENSTİTÜSÜ

ÜLKEMİZ VE KKTC DEVLETİ HUKUKUNDA SUÇLULARIN İADESİ UYGULAMASI

Sahibi / The Owner

Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü Adına
On Behalf of Directorate General For Foreign Relations & Eu Affairs

Kasım ÇİÇEK
Genel Müdür / General Director

Yayın Kurulu / Editorial Board

Başkan / Head

• • •

Dr. Ahmet ULUTAŞ
Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Üyeler / Members

• • •

Dr. Gökçen TÜRKER
Daire Başkanı / Head of Department

Dr. Tamer SOYSAL
Daire Başkanı / Head of Department

Nilgün VARER
Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Güliz OKYAR ÇALIŞKAN
Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Mehmet Soner ÖZOĞLU
Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Nuray KOVANCI
Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Ayla SERÇE
Uzman / Expert

Z.Fulya DAŞKIN
Uzman / Expert

Tercüme / Translation

Adem ŞENSES
Ayşe Esra ERDOĞAN
Berkan SEYHAN
Betül DEMİR
Burhan BİLGİN
Gülgün HAMAK
Nimet Mediha IŞITMAN
Saygın KARABIYIK
Seda ÇELİK

Tasarım - Dizgi / Graphic - Design

Öner ÇINAR

Adres / Address

Millî Müdafaa Cad.
Adalet Bakanlığı Ek Binası No:22 ANKARA
Tel: 0.312 414 80 51 Faks: 0.312 219 45 23

Bültende yer verilen yazılarda ileri sürülen görüşler yazarına aittir.
The opinions stated in this bulletin belong to the writers.

BU SAYIDA / IN THIS ISSUE

BAKAN GÜL, GÜRCİSTAN ADALET BAKANI RATI BREGADZE İLE GÖRÜŞTÜ 2
MINISTER GÜL MEETS THE MINISTER OF JUSTICE OF GEORGIA RATI BREGADZE

DR. TAMER SOYSAL
SUÇLU İADESİNİN TARİHSEL KÖKENLERİ 4
THE HISTORICAL ROOTS OF EXTRADITION

ADALET BAKANIMIZ SAYIN GÜL
15 TEMMUZ DEMOKRASİ VE MİLLİ BİRLİK GÜNÜ ANMA ETKİNLİĞİNDE KONUŞTU 10
MINISTER OF JUSTICE GÜL SPOKE AT THE COMMEMORATION CEREMONY OF JULY 15 DAY OF DEMOCRACY AND NATIONAL UNITY

MEHMET SALİH AZ
ÜLKEMİZ VE KKTC DEVLETİ HUKUKUNDA SUÇLULARIN İADESİ UYGULAMASI 12
THE PRACTICE OF EXTRADITION IN THE LAW OF OUR COUNTRY AND TURKISH REPUBLIC OF NORTHERN CYPRUS

SAYIN ABDULHAMİT GÜL
VENEZUELA YÜKSEK ADALET MAHKEMESİ BAŞKANI PEREZ İLE GÖRÜŞTÜ 20
MR. ABDULHAMIT GÜL MEETS THE CHIEF JUDGE OF THE HIGH COURT OF VENEZUELA, PEREZ

LEVENT CÜNİ
ULUSLARARASI KRİMİNAL POLİS TEŞKİLATI'NIN YAPISI VE TANITIMI 22
THE STRUCTURE OF AND AN INTRODUCTION TO THE INTERNATIONAL CRIMINAL POLICE ORGANISATION

SRİ LANKA BÜYÜKELÇİSİNİN BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ 29
THE VISIT OF THE AMBASSADOR OF SRI LANKA TO OUR MINISTRY

NEVZAT ÖZMEN
SINIRAŞAN ÖRGÜTLÜ SUÇLARA KARŞI BM SÖZLEŞMESİ 30
UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIMES

ASAF GÖKTUĞ AKDERE
1948 SOYKIRIM SUÇUNUN ÖNLENMESİNE VE CEZALANDIRILMASINA DAİR SÖZLEŞME ÇERÇEVESİNDE SOYKIRIM KAVRAMI VE HUKUKÎ NİTELİĞİ 36
THE CONCEPT OF GENOCIDE AND ITS LEGAL NATURE IN THE FRAMEWORK OF THE CONVENTION OF 1948 ON THE PREVENTION AND PUNISHMENT OF THE CRIME OF GENOCIDE

İLHAN YÜCEL
ULUSLARARASI ÖZEL HUKUKUN BİRLEŞTİRİLMESİ ENSTİTÜSÜ (UNIDROIT) VE ULUSLARARASI TİCARİ SÖZLEŞMELERE İLİŞKİN UNIDROIT İLKELERİ 48
THE INTERNATIONAL INSTITUTE FOR THE UNIFICATION OF PRIVATE LAW (UNIDROIT) AND THE UNIDROIT PRINCIPLES OF INTERNATIONAL COMMERCIAL CONTRACTS

SEVİL BOSTANCI
ULUSLARARASI DENİZCİLİK ÖRGÜTÜ VE DENİZ HUKUKU ENSTİTÜSÜ 54
INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION AND INTERNATIONAL MARITIME LAW INSTITUTE

AB'DEN HABERLER 58
NEWS FROM THE EU

MEHMET EMRE ŞİMŞEK
AB TAIEX DESTEKLEME MEKANİZMASI 62
THE EU TAIEX SUPPORT MECHANISM

SUNUŞ \ **IN THIS ISSUE**

Kıymetli okurlarımız,

Bültenimizin son sayısının yayımlandığı Mayıs ayından bu yana hem dünyada hem Ülkemizde yaşanan çevresel felaketler bizleri derinden etkiledi. Bu felaketlerin bir daha yaşanmaması dileğiyle sizlere merhaba diyorum.

Bültenimizin bu sayısında Genel Müdürlüğümüzün görev alanına giren uluslararası adli yardımlaşmanın en önemli başlıklarından "suçluların iadesi" kurumunu inceleyen üç adet çalışmaya yer verdik. Söz konusu makalelerimizde, suçlu iadesi müessesesinin tarihsel kökenleri, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti hukukundaki uygulaması ve Sınıraşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler (BM) Sözleşmesi kapsamındaki uygulamaları ayrı ayrı ele alınarak incelenmektedir. Genel Müdürlüğümüzün çalışmalarında milletlerarası özel hukuka tekabül eden konular da önemli bir yer tutmaktadır. Bu bağlamda elinizdeki sayımızda, Uluslararası Özel Hukukun Birleştirilmesi Enstitüsü ve yayımladığı ilkeleri ele alan ufuk açıcı bir çalışmayı da sizlerin istifadesine sunuyoruz.

Uluslararası Polis Teşkilatı'nın (İnterpol) 89 uncu Genel Kuruluna bu sene Ülkemiz ev sahipliği yapacaktır. Bu sayımızda İnterpol'ün yapısı ve organlarını inceleyen bir makaleye de yer veriyoruz. Ayrıca Malta'da bulunan Deniz Hukuku Enstitüsünü tanıtan bir çalışmaya da milletlerarası hukuka yaptıkları katkı bakımından yararlı olacağı düşüncesiyle Bültenimizde yer verdik.

Bültenimizde mevzuatımızın AB mevzuatı ile uyumlaştırılmasında faydalanılan teknik destek ve yardım mekanizması olan TAIEX'e ilişkin bir çalışma ile AB'den Haberler başlıklı bölümümüze de yer veriyoruz.

Tüm dünyada etkileri halen devam etmekte olan Kovid-19 salgını iş ve sosyal yaşamımızı derinden etkiledi. Salgının çalışma hayatımıza soktuğu çevrim içi iletişim platformu olan Zoom'un üzerimizdeki olumsuz etkileri ve bunları önlemeye yönelik tavsiyeleri içeren faydalı bir çalışma bu sayımızda yer almaktadır.

Bültenimizin siz değerli okuyucularımıza faydalı olmasını diliyor ve bir başka sayıda buluşmak üzere en içten selam ve saygılarımı sunuyorum. Bu vesile ile Bültende emeği geçen ve katkı veren tüm mesai arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Dear Readers,

We have been deeply affected by the recent environmental disasters that took place both in our Country and all across the world since May when we published the last issue of our bulletin. Wishing that these disasters will not happen again, I salute you all.

In this issue, we have three articles concerning the notion of "extradition", being one of the most significant titles of international legal assistance within the field of duty of our Directorate General. These articles separately address and review the historical background of extradition, its application in the law of the Turkish Republic of Northern Cyprus, and within the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. Issues of international private law also have an important place in the works of our Directorate General. To this end, this very issue presents a stimulating work covering the International Institute for the Unification of the Private Law and the principles published by it.

This year, our Country is hosting the 89th General Assembly of Interpol. In this issue, we have an article on the structure and organs of Interpol. Furthermore, we also include an article introducing The International Maritime Law Institute in Malta, by considering that it would be beneficial from the perspective of its contributions to international law.

In our bulletin, we also include a study on TAIEX, which is the technical support and assistance mechanism used in the harmonization of our legislation with the EU legislation and our section titled News from the EU.

The Covid-19 epidemic, the effects of which still continue all over the world, deeply affected our work and social life. A useful study, which includes the negative effects of Zoom, the online communication platform that the epidemic has brought into our working life, and recommendations to prevent them, is included in this issue.

I hope that our bulletin will be useful to you, our esteemed readers, and I offer my most sincere greetings and respects to meet in another issue. I would like to take this opportunity to thank all my colleagues for their efforts and contributions to the Bulletin.

Kasım ÇİÇEK
Hâkim / Judge
Genel Müdür / General Director

BAKAN GÜL, GÜRCİSTAN ADALET BAKANI RATI BREGADZE İLE GÖRÜŞTÜ

Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit GÜL, 15.09.2021 tarihinde resmi temaslarda bulunmak üzere Gürcistan'a bir ziyaret gerçekleştirmiştir. Bakan GÜL, başkent Tiflis'te Gürcü mevkidaşı Rati BREGADZE ile bir araya gelmiştir. Bakan Gül ve heyeti, daha sonra Gürcü heyet ile ikili görüşmeler yapmıştır.

Söz konusu görüşmelerde adli konularda bilgi ve deneyim paylaşımının önemine dikkat çekilerek, bunun ikili ilişkilere yapıcı katkıda bulunacağının altı çizilmiştir. Bakan GÜL, ikili ve heyetler arası görüşmelerde Türkiye'deki Yargı Reformu Strateji Belgesi ve İnsan Hakları Eylem Planı kapsamında atılan adımlar hakkında bilgi vermiş ve terörle mücadelede adli iş birliğinin önemine vurgu yapmıştır. Gürcistan Adalet Bakanı BREGADZE ise Bakanlıklarının önceliğinin adalet hizmetlerinin kalitesinin artırılması, insan haklarının güçlendirilmesi ve mevzuat altyapısının gözden geçirilmesi olduğunu belirtmiştir.

The Minister of Justice Abdulhamit GÜL performed a visit to Georgia on 15.09.2021 in order to hold official talks. The Minister GÜL came together with his Georgian counterpart Rati BREGADZE in capital Tbilisi. The Minister Gül and his delegation then held bilateral meetings with the Georgian delegation.

In the aforementioned meetings, not only the importance of sharing information and experience in judicial matters, but also its constructive contribution to bilateral relations were emphasized. In the bilateral and inter-delegation talks, the Minister GÜL provided information about the steps taken in Turkey within the scope of the Judicial Reform Strategy Document as well as the Human Rights Action Plan, and underlined the importance of judicial cooperation in the struggle against terrorism. The Minister of Justice of Georgia, BREGADZE, stated that the priority of the relevant Ministries was to enhance the quality of justice services, strengthen human rights and review the legislative infrastructure.

MINISTER GÜL MEETS THE MINISTER OF JUSTICE OF GEORGIA RATI BREGADZE

İkili görüşmeler kapsamında, Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit GÜL ile Gürcistan Adalet Bakanı Sayın Rati BREGADZE tarafından "Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ve Gürcistan Adalet Bakanlığı Arasında İşbirliğine İlişkin Ortak Açıklama" metni imzalanmıştır.

Adalet Bakanı Gül daha sonra Gürcistan Başbakanı Irakli Garibaşvili tarafından kabul edilmiştir. Tiflis'teki hükümet binasında gerçekleşen görüşmede, Türkiye ile Gürcistan arasındaki ilişkiler ile bölgesel gelişmeler ele alınmıştır. Başbakan Garibaşvili, ülkesinin toprak bütünlüğü ile egemenliği ve Avrupa-Atlantik entegrasyonu konularında verdiği destek için Türkiye'ye teşekkür etmiştir.

Ziyarette, Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Yakup Moğul, Genel Müdürümüz Sayın Kasım Çiçek ve Genel Müdür Yardımcımız Sayın Mustafa Tayyip Çiçek de hazır bulunmuştur.

Within the scope of the bilateral meetings, the Minister of Justice Abdulhamit GÜL and the Minister of Justice of Georgia, Rati BREGADZE signed the "Joint Statement on Cooperation between the Ministry of Justice of the Republic of Turkey and the Ministry of Justice of Georgia".

The Minister Gül was then received by the Prime Minister of Georgia, Irakli Garibaşvili. During the meeting held in the government building in Tbilisi, the relations between Turkey and Georgia as well as regional developments were discussed. The Prime Minister Garibaşvili thanked Turkey for providing support regarding the territorial integrity and sovereignty of Georgia, and Euro-Atlantic integration.

The Deputy Minister of Justice Yakup Moğul, our Director General Kasım Çiçek and our Deputy Director General Mustafa Tayyip Çiçek were also present during the visit.

Dr. Tamer SOYSAL
Daire Başkanı
Head of Department

SUÇLU İADESİNİN TARİHSEL KÖKENLERİ
THE HISTORICAL ROOTS OF EXTRADITION

I. GİRİŞ

Suçluların iadesi veya geri verilmesi, özünde devletlerin egemenlik haklarını kullanmaktan feragat etmesidir. Suçlunun iadesinde, suçlu veya suç ile itham edilen kişiye atfedilen suçun, işlendiği yer ile suçlunun bulunduğu yer farklı ülkelerdir. İşlenen suçun cezasız kalmaması ve bozulan kamu düzeninin tesis edilmesi amacıyla kabul edilen suçluların iadesi kurumu, uluslararası ceza hukukunun en önemli adli yardımlaşma konularının başında gelmektedir. Uluslararası hukukta terim olarak; "dış, dışarı" anlamındaki latince kökenli "ex" ile "çıkartma, teslim, verme" anlamları bulunan "tradere" kelimelerinin terkibinden oluşan "extradition" kelimesi ile ifade edilmektedir. Kelime, bu anlamıyla ilk olarak Fransa tarafından 19 Şubat 1791 tarihinde çıkarılan Kanun Hükmünde Kararname'de (decret-loi) kullanılmıştır.

II. ESKİ ÇAĞLAR

Suçluların iade edilmesine ilişkin en eski belgenin M. Ö. 1258 yılında Hitit Kralı III. Hattusili ile Mısır Kralı II. Ramses arasında akdedilen anlaşma belgesi olduğu kabul edilir. Tarihteki ilk yazılı anlaşma kabul edilen Kadeş Anlaşması'nın da bu dönemde yapıldığı ve Hititliler ve Mısırlılar arasındaki kıyasıya mücadele sonunda varılan barış anlaşmasında, suçluların geri verilmesine ilişkin hükümler de yer aldığı görülmektedir. Kil tabletler üzerine hiyeroglif yazı ile yazılan anlaşmadaki bu hükümlerin, suçluların iadesine yönelik ilk hükümler olduğu kabul edilir.

Daha sonra Roma Devletinde de iade uygulamasına rastlamak mümkündür. İlk dönemlerde suçluların iadesi, sadece devlete karşı suç işleyenler bakımından kabul edilen, devletlerin egemenlik haklarını zedeleyen eylemler için kabul edilmiş bir müessese niteliği taşımaktadır. 18 inci yüzyılın ikinci yarısından itibaren sadece siyasî suçluların değil, diğer suçluların (adi suçluların) da iadesi esası yerleşmeye başlamıştır.

I. INTRODUCTION

The extradition or return of offenders is fundamentally the relinquishment by states of exercising their sovereign rights. In extradition, the place where the offence imputed on the offender or on the person subject to the charges was committed and the place where the offender is present are different countries. The notion of extradition, adopted for preventing impunity and re-establishing the disrupted public order, comes to the forefront among the most important legal assistance subjects of international criminal law. As a term in international law, this notion is expressed using the word "extradition" which is a combination of the Latin origin word "ex" meaning "out, outside" and the word "tradere" meaning "extraction, delivery, giving". In this sense, the word was first used by France in the decree law (decret-loi) issued on February 19th, 1791.

II. ANCIENT TIMES

The oldest document on extradition is considered to be the document of agreement concluded in 1258 BC between the Hittite King Hattusilis III and the Egyptian King Ramses II. It is seen that the Treaty of Kadesh, considered to be the first written agreement in history, was concluded in the aforementioned period and that provisions regarding extradition were included in this peace agreement made at the end of the vehement battle between the Hittites and Egyptians. The aforementioned provisions written in hieroglyphic writing on clay tablets are considered to be the first provisions regarding extradition.

It is possible to come across the application of extradition later in the Roman Empire. During the early periods, extradition was an institution adopted with regard to only those committing offences against the state and for acts damaging the sovereign rights of states. As of the second half of the 18th century, extradition became applicable to not only political of-

Roma hukuku döneminde 'köle teslimi (noxal surrender/noxae deditio'mm)' olarak bilinen uygulamada, bir aile babasının (pater familias) egemenliği altındaki aile evladı, köle yahut zarar veren hayvanın bir haksız fiilde bulunması halinde, bu haksız fiil (delictum) eyleminin karşılığı olan para cezasını ödemek yahut sorumluyu zarar görene teslim etmek suretiyle sorumluluktan kurtulması mümkündü. Söz konusu sorumluluk teorisi, ilerleyen zamanda uluslararası ilişkiler alanına doğru genişlemiştir. Zamanla bir suçluyu barındıran bir devlet, o kişinin suçundan dolayı 'lekelenmiş' olarak kabul edilmiş ve devletler üzerinde bu tür kişileri kendilerinde tutmama yönünde bir baskı oluşmaya başlamıştır. İlk çağlardan 17 nci yüzyıla kadar genel olarak "politik ve dini suçlar" iadeye konu edilmiştir. Özellikle 18 inci yüzyıl sonlarına kadar, iadesi talep edilen suçluların tamamına yakını, kaçmış oldukları ülkenin politik düzenini bozan kişilerin işlemiş oldukları suçlar nedeniyle talep edilmiştir.

1174 yılında İngiltere Kralı II. Henry ile İskoç Kralı William arasında vatana ihanet suçunu işleyen suçluların iadesi kararlaştırılmıştır.

1661 yılında İngiliz Kral II. Charles ile Danimarka arasında akdedilen anlaşma suçluların iadesine ilişkin hükümler içermekteydi. II. Charles'ın babası I. Charles, 1640 İngiliz İç Savaşı sırasında idam edilmişti. Bu gelişme İngiltere'de on yıldan fazla bir süre için monarşinin kaldırılmasını sağlamıştı. Bununla birlikte, 1660 yılında Monarşinin yeniden kurulmasıyla, II. Charles tahta çıkmış ve babasının idamından sorumlu olanlardan hesap sormak amacıyla 1661 yılında Danimarka ile bir anlaşma yaparak Kral'a karşı suç işleyen kişilerin iade edilmesini talep etmiştir.

18 inci yüzyıldan 19 uncu yüzyılın ortalarına kadar geçen sürede ise "politik suçlar" ile birlikte "askeri suçlar" da iadeye konu edilmiştir. Bu dönemde, bil-

fenders, but also other offenders (ordinary offenders). In the practice known as the "noxal surrender/noxae deditio'mm in the Roman Law, in case a child, slave or damaging animal under the sway of a pater familias committed a wrongful act, the pater familias could be excluded from liability by paying the damages in exchange for the wrongful act (delictum) or surrendering the liable person to the person who was harmed. The aforementioned theory of liability was then expanded towards the area of international relations. In time, a state being home to an offender was considered as "tarnished" due to the offence committed by that person and the states started to feel the pressure for not harbouring such persons. In general, "political and religious offences" were the subject of extradition from the ancient times until the 17th century. Especially until the end of the 18th century, nearly all of the offenders subject to extradition were requested due to offences committed by persons disrupting the political order of the country from which they fled.

In 1174, Henry II of England and William the King of Scots decided to extradite the persons committing treason.

Likewise, the agreement concluded in 1661 between Charles II of England and Denmark included provisions regarding extradition. Charles I, the father of Charles II, was executed during the English Civil War of 1640. This incident led to the abolition of monarchy in England for a period of more than ten years. On the other hand, with the re-establishment of monarchy in 1660, Charles II acceded to the throne. In order to bring those responsible for the execution of his father to account, he concluded an agreement with Denmark in 1661 and requested the extradition of the persons committing an offence against the King.

During the period between the 18th century and the middle of the 19th century, not only "political offences" but also "military offences" were subject to

hassa firar eden askerlerin iade edilmesi yaygın bir uygulama halini almıştır.

III. MODERN DÖNEM VE İADEYE TABİ SUÇLARIN KAPSAMININ OLUŞMASI

19 uncu yüzyıl ile birlikte modern suçluların iadesi hukuku şekillenmeye başlamıştır. Daha önce, suçluların iadesi politik suçlar, isyanlar ve askerden kaçma gibi sınırlı suçlara odaklanmışken, bu dönemden itibaren adi suçlar da iade hukukunun kapsamına dâhil edilmeye başlamıştır. Bu dönemde ülkeler, bir başka ülkede gerçekleşen politik hareketlere karşı "tarafsız" kalmak düsturu ile "siyasi suçluların iade edilmemesi" prensibi benimsenmeye başlamıştır. 27 Mart 1802 tarihinde İngiltere ile Fransa arasında imzalanan Amiens Anlaşması ile "cinayet", "sahtecilik" ve "hileli iflas" suçlarını işleyen kişilerin iadesi kabul edilmiştir.

İlk olarak 1833 yılına Belçika tarafından siyasi suçluların iade edilmeyeceği kuralı yasal düzenleme ile hüküm altına alınmıştır. Aynı yıl Fransa ile İsviçre siyasi suçluların iade edilmeyeceğine ilişkin bir antlaşma yapmıştır. 1843 yılında Amerika ile Fransa arasında yapılan iade antlaşmasında Amerika ilk kez siyasi suçluların iade edilemeyeceği prensibini kabul etmiştir.

Siyasi suçlar, adi suçlar ile birlikte işlendiğinde, bu özelliğini kaybetmektedir. Bu tür politik eylemleri "şiddete dayanmayan eylemler" olarak algılamak doğru olacaktır. Bu nedenle şiddet içeren eylemler, örneğin tedhişçilik, "politik suç' olarak nitelendirilmemektedir.

extradition. In the aforementioned period, it became a widespread practice to extradite especially the fugitive soldiers.

III.MODERN ERA AND CREATION OF THE SCOPE FOR THE OFFENCES SUBJECT TO EXTRADITION

As of the 19th century, the modern extradition law started to be shaped. While extradition focused on political offences as well as certain offences such as rebellion and desertion before this period, common offences started to be included within the scope of the extradition law as of the aforementioned period. During this period, countries started to adopt the principle of "non-extradition of political offenders" based on the rule of "impartiality" regarding the political acts committed in another country. With the Treaty of Amiens signed on March 27th, 1802 between England and France, the extradition of persons committing the offences of "murder", "forgery" and "fraudulent bankruptcy" was accepted.

The rule of non-extradition of political offenders was first regulated in law by Belgium in 1833. In the same year, France and Switzerland also made an agreement regarding the non-extradition of political offenders. In the extradition agreement concluded in 1843 between the United States and France, the United States accepted for the first time the principle of non-extradition of political offenders.

Political offences lose their nature when committed alongside common offences. It would be appropriate to perceive such political acts as "non-violent acts". Therefore, violent acts such as terrorism are not considered as "political offences".

The 1985 Supplementary Extradition Treaty between the US and the UK narrowed down the scope of "political offence", and within the scope of the method called as the "Political Incident Theory", whether the political offences include violence, are directed towards civilians and violate international standards started to be taken into account.

The political offence exception is a situation, also known as "clause d'attentat" or "the clause Belge",

Haziran 1985'de ABD ile İngiltere tarafından yapılan Suçluların İadesine İlişkin Ek Antlaşma ile "siyasi suç" kapsamı daraltılmış ve "Siyasal Olay Teorisi" adı verilen yöntem kapsamında siyasi suçların şiddet içerip içermediği ve sivillere yöneltilip yöneltilmediği, uluslararası standartları ihlal edip etmediği kıstasları dikkate alınmaya başlamıştır.

Siyasi suçların iade engeli teşkil etmesinin istisnası, Belçika kuralı (clause d'attentat veya the clause Belge) olarak da bilinen, devlet başkanlarının kendisinin veya ailesinin hayatına veya fiziksel bütünlüğüne karşı yapılan suikast veya teşebbüsleri içeren suçların işlenmesi halidir. Bu kural, Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi'nin (SİDAS) 3/3 maddesinde şu şekilde ifade edilmiştir: "İş bu Sözleşmenin tatbikatı bakımından, bir Devlet Reisinin veya aile efradından birinin hayatına kasıt siyasî bir suç sayılmayacaktır.".

Bu istisna ile devletlerin egemenlik hakları ile siyasal düzenlerini korumak amaçlanmaktadır. Ayrıca devletler arası iyiniyet ilişkilerinin devamı bakımından da bu tür bir hüküm gereklidir.

IV.İADE HUKUKUNUN TEMEL İLKELERİ VE DEĞERLENDİRME

Modern dönem ile birlikte iade hukukunun temel ilkeleri de oluşmaya başlamıştır. Bu dönemde ülkeler arasında münferit ikili iade anlaşmaları artmıştır. İade talepleri için resmi prosedürler oluşturulmuştur. ABD 1794 yılında İngiltere ile ilk iade anlaşmasını imzalamıştır. 'Jay Treaty' olarak bilinen Anlaşma ile cinayet ve sahtecilik suçları iade kapsamına alınmıştır. Süreli olarak yapıldığı için 1807 yılında süresi dolan söz konusu Anlaşma, aynı zamanda iade hukukunda çifte cezalandırılabilirlik şartının ortaya konulduğu ilk örneklerden birisi olmuştur. Çifte cezalandırılabilirlik (double/dual criminality), 1870 tarihli Britanya İade Kanunu ile ilk kez yasal olarak düzenleme altına alınmıştır. Daha sonra pek çok devlet bu uygulamayı kendi yasal düzenlemelerine dâhil etmiştir.

Seyahat olanaklarının gelişmesine kadar olan dönemde devletler arası resmi iade prosedürleri gelişmemiştir. Bununla birlikte suçluların kolay yer değiş-

where offences including assassination or assassination attempts against the life or physical integrity of the heads of state or their families are committed. This rule is expressed in Article 3/3 of the European Convention on Extradition as follows: "The taking or attempted taking of the life of a Head of State or a member of his family shall not be deemed to be a political offence for the purposes of this Convention".

The abovementioned exception aims to protect the sovereign rights and political orders of states. Furthermore, such provision is necessary for the continuity of goodwill relations between the states.

IV.FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF EXTRADITION LAW AND EVALUATION

With the modern era, the fundamental principles of extradition law started to be formed. During this period, the number of separate bilateral extradition agreements between countries increased. Official procedures for extradition requests were determined. In 1794, the US signed the first extradition treaty with the UK. With the aforementioned Treaty known as the "Jay Treaty", the offences of murder and forgery were included in the scope of extradition. The Treaty, which expired on 1807 as it was concluded for a certain period of time, is among the first examples of treaty which set out the dual criminality principle in extradition law. The dual criminality principle was first legally regulated in the British Extradition Law dated 1970. Later, several states integrated this practice into their legal regulations.

During the period until the development of travel facilities, official extradition procedures between states were not determined. It is seen that the official extra-

tirmesine imkân veren seyahat çeşitliliği ile birlikte resmi iade prosedürlerinin de geliştiği görülmektedir.

İade hukukunun temelinde yer alan en önemli ilke, latince bir özdeyiş olan "aut dedere, aut punire (iade et ya da cezalandır)" ilkesidir. Terim kökenini ünlü Hollandalı hukukçu Hugo Grotius'un 1625 yılında yazdığı "De Ivre Belli Ac Pacis (On the Law of War and Peace)" eserinde bulur:

"Devletlerin ülke sınırlarının, başka devletler tarafından cezalandırma amacıyla askeri güçle geçilmesi çok rastlanan bir durum olmadığından, topraklarında böyle bir suçluyu yakalamış olan devlet şu iki şeyden birisini yerine getirmelidir: Ya suçluya hak ettiği cezayı kendisi vermelidir ya da onu yargılanmak üzere diğer ülkeye teslim etmelidir. "

Modern dönemlerde, suçlu olduğu iddia edilen kişinin adil yargılanma ilkesi kapsamında 'suçsuz' bulunma olasılığı nedeniyle, bu ilke günümüzde "iade et ya da yargıla (aut dedere, aut judicare/extradite or prosecute)" şeklinde ifade edilmektedir. Bu ilke, modern ulus devletlerin kurulmasıyla da hukuki güvenliğin tesisi için önemli bir ilke olarak varlığını devam ettirmiştir. Genelde devletler "aut dedere, aut judicare" ilkesinin bir parçasını (cezalandırma veya iade etme) uygulayınca, diğer kısmının uygulanmasına gerek kalmadan iade veya cezalandırma yükümlülüğünü yerine getirilmiş olmaktadır. İlkenin "aut judicare (yargıla)" ilkesi genellikle iadesi talep edilen kişinin talep edilen ülkenin vatandaşı olması halinde uygulanır. Bu ilke, aynı zamanda, bir kimsenin aynı eyleminden dolayı birden çok kez kovuşturulamayacağı ya da aynı eylemden ötürü mükerrer yargılama ve cezalandırma yapılamayacağı ilkesi olan "ne bis in idem" ilkesinin gerçekleşmesini temin eder.

SİDAS'ın 6/2 maddesinde bu ilkenin gereği olarak iade talep edilen tarafın vatandaşı olan kişiyi iade

dition procedures were developed due to the variety of travel enabling offenders to easily change places.

The most important principle laying the foundation of extradition law is a principle which reads as "aut dedere, aut punire (extradite or prosecute)" coming from a Latin saying. The term draws its origin from the work titled "De Ivre Belli Ac Pacis (On the Law of War and Peace)" written by the famous Dutch jurist Hugo Grotius in 1625:

"But as it is not usual for one state to allow the armed force of another to enter her territories under the pretext of inflicting punishment upon an offender, it is necessary that the power, in whose kingdom an offender resides, should upon the complaint of the aggrieved party, either punish him itself, or deliver him up to the discretion of that party.".

In the modern era, due to the possibility that the person alleged to be guilty could be found "innocent" within the scope of fair trial, the aforementioned principle is currently referred to as "extradite or prosecute (aut dedere, aut judicare)". This principle maintained its existence as an important principle for ensuring legal safety with the establishment of the modern nation states. In general, when states apply part of the "aut dedere, aut judicare" (extradite or prosecute) principle, they are considered to have fulfilled the obligation of extraditing or prosecuting without having to apply the other part. The "aut judicare" (prosecute) part of the principle is generally applied when the person requested for extradition is a citizen of the requested country. The aforementioned principle also ensures the realization of the "ne bis in idem" principle which provides that a person cannot be prosecuted more than once for the same act or the same act cannot be prosecuted and penalized twice.

As required by the abovementioned principle, Article 6/2 of the European Convention on Extradition states

etmemesi halinde, talep edilen ülkenin isteği üzerine, adli soruşturma yapılması için konuyu yetkili makamlara intikal ettirmesi yükümlülüğü düzenleme altına alınmıştır.

Vatandaşın iade edilmemesi kuralı, talep edilen devletin talebe konu kişinin kendi vatandaşı olması halinde iadeyi reddedebilmesini ifade etmektedir. Bu ilke 19 uncu yüzyıla gelinceye kadar genel kabul görmemiştir. Örneğin Fransa ile İspanya arasındaki 1765 tarihli Sözleşme ile Fransa ile İsviçre arasındaki 1777 tarihli Sözleşme'de vatandaşların iade edilmemesine ilişkin bir hüküm yer almamıştır. Bu kuralın ilk uygulamasına 1662 yılında Britanya Kralı II. James tarafından bir Hollanda vatandaşının iki devlet arasındaki Sözleşme'ye dayanarak iadesinin istenmesinde rastlanmıştır. Hollanda bu talebi, kendi vatandaşı aleyhine açılan bir davada yargılama yetkisine sahip olduğunu belirterek reddetmiştir. Yargı yetkisini tabiiyet şartına bağlayan bu uygulama, uzun süre destek bulamamıştır. Fransa ile Belçika arasında yapılan 1834 tarihli ikili Anlaşma ile birlikte vatandaşın geri verilmezliği kuralı benimsenmeye başlamıştır. Fransa'da bu kural, 1941 yılında iç hukuka dâhil edilmiştir. SİDAS'ın 6 ncı maddesiyle de bu ilke genel olarak kabul edilmiştir.

Günümüzde suçluların iadesi (extradition) yerleşmiş ilke ve kurallarıyla uluslararası hukuk ile ceza hukukunun kesiştiği bir disiplin olarak varlığını sürdürmektedir. Bu noktada, geçmişte çok gündeme gelmeyen insan hakları boyutunun da iadenin diğer şartlarının yanı sıra günümüzde önemi giderek artan bir boyutta ve her aşamada nazara alındığı görülmektedir.

that if the requested Party does not extradite its national, it shall at the request of the requesting Party submit the case to its competent authorities in order that proceedings may be taken.

The rule of non-extradition of a national means that the requested state can refuse extradition if the subject of the request is its national. This principle was not widely accepted until the 19th century. For instance, the Convention dated 1765 between France and Spain, and the Convention dated 1777 between France and Switzerland did not include any provision regarding the non-extradition of nationals. This rule was applied for the first time when James II of England requested in 1662 the extradition of a Dutch citizen based on the convention concluded between the two states. The Netherlands refused this request indicating that it had the power to carry out prosecution in a case opened against its own citizen. This practice which binds jurisdiction to a requirement of citizenship did not receive support for a long period of time. The rule of non-extradition of nationals started to be adopted with the bilateral Agreement dated 1834 between France and Belgium. France integrated this rule into its domestic law in 1941. The principle was generally accepted with Article 6 of the European Convention on Extradition.

As of today, extradition continues to exist as a discipline where international law and criminal law intersect with its principles and rules. At this point, it is seen that along with the other requirements of extradition, the human rights dimension which was not widely discussed in the past is being taken into consideration today at every stage to an extent becoming more and more important.

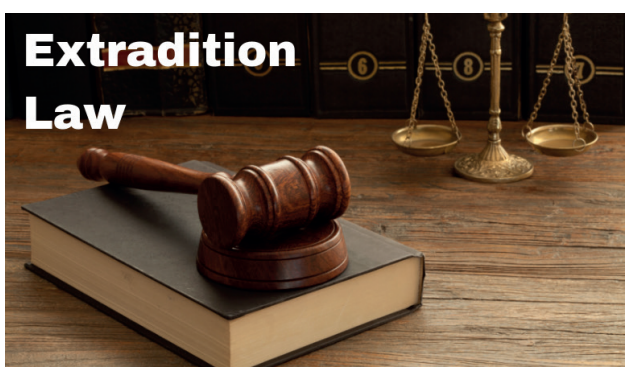

ADALET BAKANIMIZ SAYIN GÜL 15 TEMMUZ DEMOKRASİ VE MİLLİ BİRLİK GÜNÜ ANMA ETKİNLİĞİNDE KONUŞTU

MİLLETİMİZ MÜSTERİH OLSUN; TÜRK YARGISI BU HAİNLERE HUKUK İÇERİSİNDE GEREKEN CEZAYI VERİYOR

Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL, 15 Temmuz hain darbe girişimine yönelik Türk yargısının verdiği ve bundan sonra vereceği kararlarla adaletin tecellisinin sağlanmasının yanı sıra darbecilere de hukuk içerisinde gereken cezaların verildiğini belirterek, "O gece, darbeye selam duran yargıdan, darbecileri yargılayan bir yargıya dönülmüştür" dedi.

15 Temmuz hain darbe girişiminin beşinci yılı dolayısıyla düzenlenen 15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü Anma Etkinliğinde konuşan Adalet Bakanı Sayın GÜL, 15 Temmuz darbe girişiminin tarih boyunca görülen en namert, en alçak, en hain, en sinsi saldırı olarak tarihe geçtiğini söyledi.

MAY OUR NATION BE CALM, THE TURKISH JUSTICE PUNISHES THESE TRAITORS WITHIN THE LAW

The Minister of Justice Abdulhamit Gül, stated that besides ensuring the manifestation of justice with the decisions of the Turkish judiciary regarding the treacherous coup attempt of July 15 and the decisions to be made thereafter, coup plotters were also given the necessary punishments within the law. He said, "The judiciary that saluted the coup that night, turned into a judiciary that tried the plotters."

Speaking at the 15 July Democracy and National Unity Day Commemorative Event, marking the fifth anniversary of the 15 July treacherous coup attempt, the Minister of Justice Mr. Gül said that the 15 July coup attempt went down in history as the meanest, the lowest, most treacherous and most insidious attack seen throughout history.

MINISTER OF JUSTICE GÜL SPOKE AT THE COMMEMORATION CEREMONY OF JULY 15 DAY OF DEMOCRACY AND NATIONAL UNITY

15 TEMMUZ DÜNYANIN EN BÜYÜK MEYDAN OKUMASI VE EN BÜYÜK DİRİLİŞİDİR

15 Temmuz'un, iki ayrı duygunun yaşandığı bir gün olduğunu, hem hüzün ve kederin hem de gururun yaşandığını belirten Bakan Gül, "Hüznü, kederi yaşıyoruz.

Çünkü bu alçak, hain saldırıya karşı canlarını vatan için, millet için siper etmiş 251 şehidimiz, vatan evladımız canlarını verdi, gazilerimiz oldu. Ama 15 Temmuz diğer yandan dünyanın en büyük meydan okumasıdır, en büyük dirilişidir, demokrasi zaferidir. Bundan dolayı da büyük bir gurur yaşıyoruz. 15 Temmuz, 'Türkiye geçilmez' diyerek mücadele gösterdiğimiz çok önemli destansı bir gecedir. Bu nedenle hem keder hem de gurur içindeyiz" dedi.

JULY 15 IS THE WORLD'S BIGGEST CHALLENGE AND BIGGEST REVIVAL

Stating that July 15 was a day when two different emotions were experienced, and both sadness, grief and pride were experienced, Minister Gül said, "We are experiencing sadness and grief.

Because our 251 martyrs, sons of this country, who shielded their lives for the homeland and the nation against this vile, treacherous attack, gave their lives and became our martyrs and veterans. But on the other hand, July 15 is the world's greatest challenge, its greatest resurrection, a victory of democracy. That's why we are greatly proud. July 15 is a very important, an epic night of our struggle, demonstrating that "Turkey is impassable". That is why we are both sad and proud."

ÜLKEMİZ VE KKTC DEVLETİ HUKUKUNDA SUÇLULARIN İADESİ UYGULAMASI

THE PRACTICE OF EXTRADITION IN THE LAW OF OUR COUNTRY AND TURKISH REPUBLIC OF NORTHERN CYPRUS

Mehmet Salih AZ
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

I.GİRİŞ

Uluslararası adli yardımlaşma (istinabe), bir devletin yetkili bir adli makamının diğer bir devletin adli makamı adına yerine getirdiği işlemler bütünüdür. Adli yardımlaşma işlemleri, ilgili devletlerle aramızda yürürlükte bulunan ikili antlaşma veya çok taraflı sözleşmeler, bunların bulunmaması halinde, uluslararası teamül hukuku kuralları ve karşılıklılık ilkesi çerçevesinde yürütülmektedir.

Cezaî konulara ilişkin uluslararası adli yardımlaşma işlemlerinde, 6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İşbirliği Kanunu'nun 2 ve 3 üncü maddelerine göre Ülkemizde merkezi makam yetki ve görevi Adalet Bakanlığı'na aittir. Bu görev Adalet Bakanlığı bünyesinde bulunan Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde (KKTC) merkezi makam görevi ise KKTC İçişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilmektedir.

II.SUÇLULARIN İADESİ

Günümüzde devletlerin adli iş birliği alanında sıklıkla başvurduğu "suçluların iadesi (geri verme)" kurumu genel olarak, "bir ülkede suç işleyip yargılanmakta veya cezasını çekmekte iken başka bir ülkeye kaçan kişilerin yargılanması veya hükmolunan cezayı çekmesi amacıyla, istem üzerine yabancı bir devlete teslim edilmesi" şeklinde tanımlanmaktadır. Bir başka ifadeyle, suçluların iadesi bir devletin ülkesinde bulunan kişinin, başka bir devletin ülkesinde işlemiş bulunduğu bir suçtan dolayı şüpheli veya sanık ise hakkında soruşturma ve kovuşturma işlemlerinin yapılması amacıyla ya da hükümlü ise hakkında hükmolunan cezanın infazı amacıyla diğer bir devlete teslim edilmesidir. Devletler suç işleyen kişilerin cezadan kurtulmamaları ve suçlulukla etkin mücadele edilebilmesi için suçluların iadesi yoluna sıklıkla başvurmaktadırlar.

Yukarıda belirtildiği gibi Ülkemiz açısından cezaî konulardaki uluslararası adli yardımlaşma Anayasa ve

I.INTRODUCTION

International legal assistance (rogatory) is a compilation of procedures followed by a competent judicial authority of a state on behalf of the judicial authority of another state. Legal assistance procedures are conducted within the framework of bilateral agreements which are in force between our country and the concerning states or multilateral conventions or, in the absence of these, international customary law rules and the principle of reciprocity.

According to the articles 2 and 3 of the Law No.6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters, the duty and power as central authority belongs to the Ministry of Justice in the international legal assistance procedures in criminal matters. This duty is fulfilled by the Directorate General for Foreign Relations and European Union Affairs of the Ministry of Justice. In the TRNC however, the duties of the central authority are conducted by the Ministry of Interior of TRNC.

II.EXTRADITION

Being frequently applied by the states in the field of legal cooperation today, the extradition is defined generally as the "process of surrendering an individual to a foreign state upon request in order for the trial or execution of such individual who committed a crime and fled to another country while the trials were pending or serving his/her sentence". In other words, extradition is the procedure of one state surrendering an individual to another state due to an offense committed by such individual in the territories of the latter in order for the conduct of investigative and prosecuting proceedings if this individual stands as a suspect or accused or for the execution of ordered penalty if s/he stands as the convict. States frequently apply the procedure of extradition in order not to let the persons who commit crime avoid penalty and for effective fight against criminality.

As indicated above, international legal assistance in

6706 Sayılı Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu çerçevesinde yürütülmektedir. KKTC'de durum benzer şekilde olup Anayasa ve Suçluların Geri Verilmesi, Mahkeme İlamlarının Karşılıklı Tenfizi ve Adli Yardımlaşma Yasası esas alınmaktadır. Bunun yanında, Ülkemiz ile KKTC arasında adli yardımlaşma işlemleri esas olarak, 25 Aralık 1987 tarihinde imzalanan ve 13 Şubat 1989 tarihli ve 20079 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Türkiye Cumhuriyeti ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Arasında Hukuki, Ticari ve Cezai Konularda Adli Yardımlaşma, Tanıma ve Tenfiz, Suçluların Geri Verilmesi ve Hükümlülerin Nakli Sözleşmesi (Sözleşme)" kapsamında sürdürülmektedir. Sözleşme, yukarıda belirtilen ve uluslararası adli yardımlaşmayı düzenleyen her iki ülkenin iç hukukuna uygun şekilde düzenlenmiştir. Suçluların iadesi müessesesi de Sözleşme'nin 5 inci kısmında yer almaktadır.

A.İade Kapsamındaki Suçlar ile İadenin Reddi Halleri

İade kapsamında kalacak suçlara Sözleşme'nin 35 inci maddesinde yer verilmiştir. Söz konusu düzenlemede; KKTC hukuku ile Türk hukukuna göre, soruşturma veya kovuşturma aşamasında üst sınırı bir yıl veya daha fazla hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren

criminal matters is conducted within the framework of the Constitution and the Law No.6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters. The situation in TRNC is similar, they take basis the Constitution and the Law on Extradition, Mutual Enforcement of Court Judgements and Legal Assistance. In addition to this, legal assistance procedures between our country and TRNC are essentially followed within the scope of the "Treaty between the Republic of Turkey and Turkish Republic of Northern Cyprus on Legal Assistance in Civil, Commercial and Criminal Matters, Recognition and Enforcement, Extradition and Transfer of the Sentenced Persons" (Treaty). The Treaty has been drawn up in accordance with both states' domestic law which regulates international legal assistance as mentioned above. The extradition is prescribed in the Part 5 of the Treaty.

A.The Offenses within the scope of Extradition and the Cases of Refusal

The offenses falling within the scope of the extradition are stipulated under the article 35 of the Treaty. In the mentioned regulation, according to the TRNC Law and Turkish Law, the requests for extradition due

suçlardan dolayı iade talebi kabul edilebilir. Kesinleşmiş mahkûmiyet kararları bakımından iade talebinin kabul edilebilmesi için hükmolunan cezanın en az altı ay hürriyeti bağlayıcı ceza olması gerekir. İadesi istenen kişinin birden fazla suçu bulunması hâlinde, bunlardan bazıları cezası belirtilen sürelerin altında olsa dahi birlikte iadeye konu edilebilmesi kararlaştırılmıştır.

Sözleşme'nin 36 ncı maddesinde, iadenin ret hallerine yer verilmiştir. Burada, uluslararası hukukta ilkesel olarak kabul edilen ve yine yukarıda belirtilen her iki ülkenin iç hukuklarındaki adli yardımlaşma kanunlarına paralel şekilde ret hallerine yer verilmiştir. Bunlar özetle; isteme konu suçun siyasi, askeri, devlet başkanı veya aile üyelerine karşı işlenen, uluslararası çok yanlı sözleşmelerce kovuşturma yükümlülüğü bulunan suçlardan olması veya iadesi istenilen kişinin talep edilen devletin vatandaşı olması halidir. Ayrıca, iadesi istenen kişi hakkında aynı eylemlerinden talep edilen ülkede kovuşturulmakta ise, aynı eylemlerden hakkında kovuşturma neticelendirilmişse, üçüncü bir devlette aynı eylemlerden hakkında verilen karar kesinleşmiş (beraat, af veya tamamen infaz edilmiş) ise ve yine hakkında isnat edilen suç şikayete tabi ve şikayet yok ise bu hallerde talep edilen devlet tarafından iade talebi reddedilebilir.

B.İade Talepleri

Ulusal mevzuatımızda ve uluslararası sözleşmelerde olduğu gibi, KKTC ile Ülkemiz arasındaki ikili sözleşmede de iade taleplerinde bulunması gereken asgari

to the offenses requiring penalty of restricting liberty for a term of one year and more at upper limit can be accepted during the investigation or prosecution phase. In order to accept the extradition request in terms of finalized conviction decisions, ordered punishment should be kind of penalty restricting liberty for a term of minimum six months. It is resolved in the Treaty that if a person sought for extradition has committed more than one offense, s/he shall be subjected to extradition even if some of these offenses require a term of penalty below the mentioned periods.

Conditions for refusal are stipulated in the article 36 of Treaty. In here, conditions for refusal that are accepted as a principle in international law are given place in parallel with legal assistance laws of both countries as set forth in their domestic law. They are in brief as follows; the offense subjected to the request having political, military nature or if it is committed against state president or his/her family members which is to be prosecuted by international multilateral conventions or if concerning person is a citizen of the requested state. In addition, requested state may also refuse the extradition request if;

-the person sought for extradition is being prosecuted by the requested for the same actions,

-the prosecution regarding that person for the same actions has been finalized,

-the decision ordered by a third state for the same actions has been finalized (acquittal, indemnity or complete execution),

hususlar düzenlenmiştir. Sözleşmenin 41 inci maddesinde yer alan hususların bulunmaması durumunda, eksikliklerin tamamlanması talep edilebilmektedir. Ayrıca, bu tür ek taleplerin, talep edilen ülke tarafından bir ay içinde yerine getirilmesi gerektiği, sadece talep edilen ülkenin gerekçeli olarak sürenin uzatılması talebi üzerine, verilecek ek sürenin bir defaya mahsus olarak 1 ay daha uzatılabileceği hüküm altına alınmıştır.

C.Geçici Tutuklama

İade talebi yapılmadan önce, iadesi talep edilen kişiye yönelik olarak geçici iade yakalaması, gözaltı ve geçici iade tutuklaması veya adli kontrolü tedbirleri uygulanabilir. Burada amaç, iade talep evrakının hazırlanması sürecinde kişinin kaçmasının, delilleri kararmasının önlenmesi olup bu anlamda sözü geçen koruma tedbirleri için "geçici" sıfatı kullanılmaktadır.

Ülkemizde geçici yakalama ve gözaltı tedbirleri 6706 sayılı Kanun'un 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında düzenlenmiştir. Buna göre ilgili devletin geçici tutuklama talebi, Adalet Bakanlığı tarafından kişinin iade amacıyla yakalanması ve Cumhuriyet Başsavcılığına sevki için İçişleri Bakanlığına iletilecektir.

Geçici iade yakalaması tedbiri; iade sürecini başlatacak olan devletin geçici tutuklama talebinin bulunması, ayrıca kişinin bulunduğu yerin bilinmemesi ve tutuklama talebinin Adalet Bakanlığı tarafından İçişleri Bakanlığına gönderilmesi şeklinde ifade edilebilecektir. Yakalanan kişinin savcılığa sevki ve geçici tutuklama talebi hakkında karar vermek üzere en geç yirmi dört saat içinde hâkim önüne çıkarılması gerekmektedir. İadesi talep edilen kişinin tutuklanması

-the alleged offense is subjected to complaint and there is no filed complaint.

B.Extradition Requests

As it is the case in our national legislation and international conventions, the bilateral treaty between our country and TRNC regulates the bare issues that should be set forth in the extradition requests. In the absence of issues that are prescribed in the article 41 of the Treaty, it is possible to make a request for the completion of missing points. Furthermore, it has been established that such kind of additional requests should be fulfilled by the requested state within a month and it is only after the request of the requested state for the extension of this period then the additional period can be extended for another month and for one time only by clarifying the grounds for such request.

C.Provisional Arrest

Before making the request for extradition, provisional apprehension for extradition, taking into custody and provisional arrest for extradition or judicial control measures can be applied to the person whose extradition is requested. The aim in here is to prevent the person from fleeing or tampering the evidence during the preparation process of the extradition documents, in this regard, the term "provisional" is used for the mentioned protective measures.

The measures on provisional apprehension and custody are stipulated under the paragraph 3 of the article 14 of the Law No.6706. According to it, the request for provisional arrest of the related State shall be submitted by the Central Authority to the Ministry of Interior in

halinde, merkezi makam tarafından bu durum beklenmeksizin talep eden devlete ve gerekli iade evraklarının talebi için İçişleri Bakanlığı ve Dışişleri Bakanlığına (diplomatik kanaldan) bildirilecektir.

Geçici tutuklama süresi, 6706 Sayılı Kanun'un 14/4 maddesi uyarınca 40 gün olarak belirlenmiştir. İkili Sözleşme'de ise bu sürenin 30 gün olduğu ve talep eden devletin makûl gerekçe sunması halinde 20 gün daha uzatılabileceği hüküm altına alınmıştır. Söz konusu sürelerin aşılması halinde, tutuklama sona erdirilerek talep edilen kişi serbest bırakılacaktır.

D.İade Kararı ve Teslim

Ülkemizde suçluların iadesi sürecinde, adli ve idari olmak üzere, karma sistem uygulanmaktadır. Merkezi makamın ön incelemesinden sonra iade talebinin

gerekli şartları taşıdığı kanaatine varılırsa, iade talebi yetkili mahkemeye intikal ettirilmek üzere kişinin bulunduğu yer cumhuriyet başsavcılığına iletilir. Cumhuriyet başsavcılığı, iade talebine ilişkin karar vermek üzere ağır ceza mahkemesinden talepte bulunur.

Mahkeme iade talebinin gerekli tüm şartları taşımadığına kanaat getirirse talebin "reddine" karar verir. Mahkeme kararında hangi nedenlerden ötürü iade talebinin reddine karar verdiğini gerekçeleriyle açıklamalıdır. Bununla birlikte, iadenin şartlarının mevcut olduğuna kanaat getirilirse, iade talebinin "kabul edilebilir" olduğuna karar verilecektir. Mahkeme tarafından iade talebinin kabul edilebilir olduğuna

order to arrest the person for the purpose of extradition and referral to the Chief Public Prosecutor's Office.

The measure of provisional apprehension for extradition can be explained as the case when the state initiating the extradition process does have a request for provisional arrest, the whereabouts of the requested person is unknown and the request for arrest being sent to the Ministry of Interior by the Ministry of Justice. It is necessary that the apprehended person be brought before the judge within twenty-four hours at the latest in order to decree on the transfer of the apprehended person to the prosecutor's office and on the request for provisional arrest. In case of the arrest of the person whose extradition is sought, this information shall be transmitted by the central authority to the Ministry of Interior and the Ministry of Justice (through diplomatic channel) without delay in order to notify the requesting state and to request for the necessary extradition documents.

The duration for provisional arrest is prescribed under the article 14/4 of the Law No.6706 is determined as forty days. In the bilateral Treaty, however, it is established that this period is 30 days and it can be extended for 20 days more if reasonable grounds are presented by the requesting state. If the mentioned periods are exceeded, the arrest shall be ended and the requested person shall be released.

D.Extradition Decision and Surrendering

Combined system, say civil and administrative, is applied during the extradition process in our country. Following the preliminary examination of the central authority, if it is reached to the conclusion that the request for extradition carries the necessary requirements, the request is then transmitted to the chief public prosecutor's office at the concerning person's locality for its conveyance to the competent court. Chief public prosecutor's office makes request from high criminal court to decree on the extradition request.

If the Court reaches to the conclusion that the request for extradition does not carry all the requirements, then it decides for the "refusal" of the request. The court should explain in its decision for which reasons it has ordered for the refusal of the extradition request

hükmedildiği durumlarda, yetkili idari makam suçluyu iade edip etmemekte serbesttir. Bu durumda suçlunun iadesi, 6706 sayılı Kanun'un 19 uncu maddesine göre Dışişleri ve İçişleri Bakanlıklarının görüşü alınarak Adalet Bakanı'nın teklifi ve Cumhurbaşkanı'nın onayına bağlıdır. Merkezi makam iade talebinin kabul veya ret edildiğini, talep eden devlete ve iadesi talep edilen kişiye bildirecektir.

KKTC'de de suçluların iadesi kararında karma sistem benimsenmiştir. İade taleplerini incelemek ve karar vermekle görevli mahkeme Lefkoşa Kaza Mahkemesi'dir. Mahkemeden çıkan karar, nihai karar verilmek üzere KKTC Bakanlar Kuruluna gönderilir. Genel olarak suçluların iadesi uygulamasında Ülkemiz ile KKTC arasında uygulamada herhangi bir sıkıntının yaşanmadığı görülmektedir.

Suçluların iadesi kararı ve teslimine ilişkin hususlar, KKTC ile aramızda yürürlükte olan Sözleşme'nin "Kararlar" kenar başlığıyla 45-48 inci maddeleri arasında düzenlenmiştir. Burada, iade talebinin reddedilmesi halinde kararın gerekçesiyle bildirilmesi gerektiği hüküm altına alınmıştır. İade talebinin kabul edilmesi halinde iadeye konu şahsın teslimine ilişkin, teslimin üzerinde anlaşılan tarihte gerçekleşmesi gerektiği, aksi halde taraflardan biri erteleme (bu süre 15 gün ile sınırlı) istememiş ise, teslim tarihini izleyen iki gün içerisinde kişinin serbest bırakılacağı kararlaştırılmıştır. Ayrıca Sözleşme'de, bu şekilde serbest bırakılan kişi hakkında yeniden iade talebi gelmesi halinde talep edilen devlete iadenin reddi hakkı verilmiştir.

Sözleşme'de, teslimin ertelenmesi ve şartlı teslim de hüküm altına alınmıştır. Burada, talep edilen taraf, talebe konu suç dışında kovuşturma veya mahkûmiyet kararı bulunması halinde kovuşturmanın tamamlanması veya infaz sonrasına kadar teslimi erteleme hakkına sahiptir. Ancak, talep eden devlette zamanaşımı veya başka bir özel koşulun bulunması halinde talep edilen devlet kişiyi şartlı (geçici) teslim edebilir. Bu süre, teslim tarihinden itibaren en fazla 3 ay olarak belirlenmiştir.

by indicating the grounds of the decision. Besides, if it is considered that the requirements for extradition present, then it shall be ordered that the request for extradition is "acceptable". In cases where the court orders that the request for extradition is acceptable, competent administrative authority is free to extradite or not to extradite the offender. In such case, extradition of the offender is subjected to the offer of the Ministry of Justice taking the opinion of the Ministries of Foreign Affairs and Interior and the approval of the Presidency according to the article 19 of the Law No.6706. Central authority shall inform the requesting state and the person whose extradition is sought on whether the extradition request has been accepted or refused.

In TRNC, combined system is also adopted in extraditions. The court which is competent to examine the extradition requests and to decree on them is the District Court of Nicosia. The final decision of the court is sent to TRNC Council of Ministers to order the final decision. In general, it is observed that no problem is encountered between our country and TRNC in the application of extradition.

The issues regarding the extradition decision and surrender are stipulated in the articles 45 – 48 under the title "Decisions" of the Treaty which is in force between our country and TRNC. In here, it is established that if the extradition request is refused, then the decision should be informed together with the grounds. It is determined that if the extradition request is accepted,

İkili Sözleşme'nin "eşyaların teslimi" başlıklı 48 inci maddesinde, suçta kullanılmış, kanıt olarak gerekli olabilecek veya suçtan elde edilmiş eşyaların da kişiyle birlikte yahut daha sonra teslimi -üçüncü kişilerin hakları saklı kalmak kaydıyla- mümkün hale gelmiştir.

E.Hususilik Kuralı

İade hukukuna hâkim olan temel ilkeler arasında bulunan hususilik kuralı; iade edilen kişinin, talep eden ülkede yalnızca iade kararına konu olan suç veya suçlardan dolayı soruşturulması, kovuşturulması ya da mahkûm olduğu cezasının infaz edilebilmesi olarak tanımlanmaktadır.

Bu kurala, İkili Sözleşme'nin 49 uncu maddesinde yer verilmiştir. Bununla birlikte, hususilik kuralına ilişkin iade hukukunda benimsenen temel istisnalara Sözleşme'de de yer verildiği görülmektedir. Bu hususlar; istenilen tarafın açıkça rıza göstermesi veya iade edilen kişinin, kesin olarak serbest bırakıldıktan sonra talep eden devleti 45 gün içerisinde fırsatı olmasına rağmen terk etmemesi veya terk ettikten sonra geri dönmesi halleridir. Bu hususlar dışında, talep eden devlet, talep edilen devletten muvafakat talebinde bulunmak suretiyle hususulik kuralı dışına çıkabilecektir.

F.Çeşitli Hükümler

Ülkemiz ile KKTC arasında yürürlükte olan Sözleşme'nin 49-54 üncü maddeleri arasında; iade eden tarafın suçlunun iade edilmesinden sonra yapılan işlemler hakkında bilgi isteme hakkı, üçüncü bir devletin iade edilen kişinin iadesini talep etmesi halinde ilk

the surrender of the person should be conducted on the agreed date, otherwise, unless one of the parties has requested deferment (this period is limited to 15 days), the person shall be released within two days following the surrender date. Moreover, if another request comes for the extradition of the person who has been released in this way, then the requested state shall have the right to refuse the request.

Deferment of the surrender and conditional surrender are also established in the Treaty. If the requested party holds any prosecution and conviction decision except for the offense subjected to the request, then it shall have the right to defer the surrender until the completion of prosecution or after the execution of the sentence. However, in case of the presence of statute of limitation or any other special condition, then the requested state may surrender the person on condition (provisionally). This period has been determined as 3 months at the latest beginning from the date of surrender.

According to the article 48 titled "surrender of properties" of the bilateral Treaty, reserving the rights of third persons, it has been established that the surrender of properties which have been used in commission of the offense or which might be useful as evidence or which have been acquired by the crime shall be made along with the surrender of the person or after his/her surrender.

E.Rule of Specialty

The rule of specialty which stands as one of the fundamental principles governing the extradition law is defined as the extradited person being investigated, prosecuted or serving the penalty s/he is convicted for the offense/s subjected solely to the extradition decision in the requesting state.

This rule is mentioned in the article 49 of the Bilateral Treaty. In addition, it is seen that basic exceptions adopted in the extradition law in relation to the rule of specialty are also given place in the Treaty. These issues are; requested party giving explicit consent or extradited person's failure in leaving the territories of the requesting state within 45 days after s/he is released conclusively although s/he has had the chance to do so or returning to the requesting state after s/he has left. Except for these issues, requesting state shall be able

iade eden taraftan muvafakat alınması, transit geçiş talebi ve gereken belgeler ve yine iade etme sürecinde yapılacak masrafların (teslim anına kadar iade eden devletçe, teslimden sonra ise talep eden devlet tarafından ödeneceği) hangi tarafça ödenmesi gerektiği hususlarına yer verilmiştir.

III.SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Suçluların iadesi; bilinen en eski adli iş birliği türü olmasının yanı sıra, günümüzde halen devletler tarafından sıklıkla başvurulan ve bu sebeple büyük önem yüklenen bir kurumdur. Ülkemiz ile KKTC devleti arasında bulunan tarihi bağlar ve yakın ilişkiler çerçevesinde sağlanan seyahat özgürlüğü ve kolaylığından faydalanarak suç işledikten sonra iki ülke arasında yer değiştirmek isteyen suçluların bulunması, uluslararası adli yardımlaşmayı ve suçluların iadesini de içeren ikili Sözleşme'nin önemini daha da artırmaktadır. Bu itibarla, her iki devlet arasında yürürlükte bulunan ve yukarıda anılan ikili Sözleşme marjında suçluların iadesi uygulaması yürütülmeye devam edilmektedir. Bu şekilde, suç işleyen kişilerin cezasız kalmaması ve suçlulukla etkin bir şekilde mücadele amaçlanmaktadır. Söz konusu Sözleşme'nin daha etkin uygulanması bağlamında iki devlet arasında hakim-savcı-uzman değişimi ve yerinde uygulamaların görülmesi bakımından kısa süreli staj gibi uygulamalara ağırlık verilebileceği hususu akla gelmektedir. Keza, suçlu iadesinde insan haklarının korunması da iki devlet uygulanmalarında önemli bir unsur olarak daima göze çarpmakta ve nazara alınmaktadır. Bu husus suçluların iadesi uygulamasında emsal olması bakımından önem taşımaktadır.

to act outside the scope of the rule of specialty by making a request for consent from the requested state.

F.Miscellaneous Provisions

Articles 49 – 54 of the Treaty between our country and TRNC include the following matters; i. extraditing party's right to get informed regarding the procedures conducted after the extradition of the offender, ii. searching the consent of the party which conducts the extradition first if a third state makes a request for the extradition of the person who has been extradited, iii. which of the parties should pay the expenses to be incurred upon transit pass, necessary documents and the expenses during the extradition process (payments to be made by the extraditing state until the surrender and by the requesting state after the surrender).

III.CONCLUSION AND ASSESSMENT

Apart from being the earliest known type of legal cooperation, extradition is an institution which is still being frequently applied and for this reason great significance is attributed by the states today. Presence of sort of offenders who after committing offense want to move back and forth between our country and TRNC by benefiting from the freedom and easiness of travel which is provided within the framework of historical bonds and close relations between two countries and the large number of perpetrators increase the significance of bilateral Treaty which includes international legal assistance and extradition.

In this regard, the practice of extradition continues to be maintained within the scope of the aforementioned bilateral Treaty which is in force between two states. In this way, it is aimed that the offenders be not left unpunished and effective fight against criminality be ensured. In terms of applying the mentioned Treaty in a more effective way, it comes to mind that attention may be focused on the practices like exchanging judges – public prosecutors – experts between two states or exercising short term internships in order to observe the on-site practices. Likewise, protection of human rights in extradition always attracts the attention and paid regard as a significant element in the practices of both countries. This fact carries importance in terms of setting an example in the practice of extradition.

SAYIN ABDULHAMİT GÜL, VENEZUELA YÜKSEK ADALET MAHKEMESİ BAŞKANI PEREZ İLE GÖRÜŞTÜ

MR. ABDULHAMIT GÜL MEETS THE CHIEF JUDGE OF THE HIGH COURT OF VENEZUELA, PEREZ

Sayın Bakanımız Abdulhamit GÜL, Venezuela Yüksek Adalet Mahkemesi Başkanı Maikel Jose Moreno PEREZ ve beraberindeki heyetle görüşmüştür.

Bakanlıkta gerçekleşen görüşmede, terörizmle uluslararası mücadelenin önemine değinilmiş ve iki ülke arasındaki mevcut adli iş birliğinin daha da güçlendirilmesi hususunda görüş alışverişinde bulunulmuştur.

The Minister of Justice Abdulhamit GÜL met the President of the Supreme Tribunal of Justice of Venezuela, Maikel Jose Moreno PEREZ and his delegation.

During the meeting held at the Ministry, the importance of international fight against terrorism was discussed and views were exchanged on further strengthening the existing judicial cooperation between the two countries.

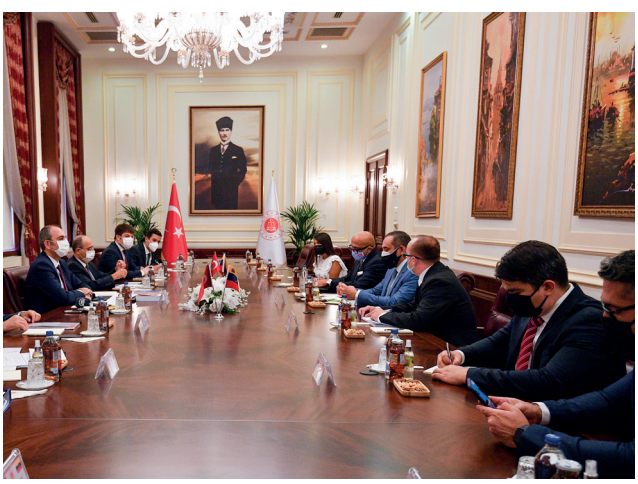

BAKANLIĞIMIZ İLE RUSYA FEDERASYONU BAŞSAVCILIĞI ARASINDA İŞBİRLİĞİ PROGRAMI İMZALANDI

COOPERATION PROGRAM BETWEEN THE TURKISH MINISTRY OF JUSTICE AND THE GENERAL PROSECUTION OF THE RUSSIAN FEDERATION WAS SIGNED

Bakan Yardımcımız Sayın Yakup MOĞUL, Rusya Federasyonu (RF) Başsavcılığının davetine istinaden 6-9 Temmuz 2021 tarihlerinde St. Petersburg'da gerçekleştirilen "Avrupa Ülkeleri Başsavcıları Konferansı"na katılmak üzere Rusya Federasyonu'na bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Anılan Konferansın ilk günü düzenlenen "Ceza Davalarında Kamu Menfaatlerinin Korunması ve Bireysel Hakların Güvence Altına Alınması" başlıklı oturumda, Bakan Yardımcımız Sayın Yakup MOĞUL tarafından "Türk Hukukunda Ceza Yargılamasında Kamu Yararının Korunması ve Bireysel Güvenceler" başlıklı bir sunum yapılmıştır.

Aynı gün Bakan Yardımcımız Sayın Yakup MOĞUL başkanlığındaki Bakanlığımız heyeti ile RF Başsavcısı Sayın İgor Viktoroviç KRASNOV başkanlığındaki RF heyeti arasında ikili bir görüşme gerçekleştirilmiştir. Akabinde de Bakan Yardımcımız Sayın Yakup MOĞUL ile RF Başsavcı Yardımcısı Sayın Peter Petrovich GORODOV tarafından "Bakanlığımız ile Rusya Federasyonu Başsavcılığı Arasında 2021-2022 Dönemi İşbirliği Programı" imzalanmıştır.

Upon the invitation of the Prosecutor's General Office of the Russian Federation (RF), the Deputy Minister Mr. Yakup MOĞUL paid a visit to the Russian Federation on 6-9 July 2021,, for attending the "Conference of European Countries Prosecutors" held in St. Petersburg.

In the session titled "Protection of Public Interests and Safeguarding Individual Rights in Criminal Cases", held on the first day of the aforementioned Conference, a presentation titled "Protection of Public Interest and Individual Guarantees in Criminal Proceedings in Turkish Law" was made by the Deputy Minister, Mr. Yakup Moğul.

On the same day, a bilateral meeting was held between the delegation of our Ministry headed by Deputy Minister Mr. Yakup MOĞUL and the RF delegation headed by the RF Chief Prosecutor Mr. Igor Viktorovic KRASNOV. Later on, Deputy Minister Mr. Yakup MOĞUL and the RF Deputy Attorney General Peter Petrovich GORODOV signed the "Cooperation Program for the term 2021 to 2022 between the Turkish Ministry of Justice and the Prosecutor General's Office of the Russian Federation".

ULUSLARARASI KRİMİNAL POLİS TEŞKİLATI'NIN YAPISI VE TANITIMI

THE STRUCTURE OF AND AN INTRODUCTION TO THE INTERNATIONAL CRIMINAL POLICE ORGANISATION

Levent CÜNİ
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

I. Giriş

Uluslararası Kriminal Polis Teşkilatı (INTERPOL) en büyük uluslararası polis teşkilatıdır. Uluslararası seviyede suçların önlenmesi, bastırılması, şüphelilerin izlenmesi ve yakalanması, tutuklanması ve iade edilinceye kadar devam eden işlemlerin yürütülmesi amacıyla kurulmuştur. İnterpol'e üye ülke sayısı günümüz itibariyle 194'tür. İngilizce, Fransızca, İspanyolca ve Arapça dilleri teşkilatın resmi dilleri olarak kabul edilmiştir.

İnterpol'ü ortaya çıkaran düşüncenin temeli 1914 yılında Monako'da 24 farklı devletten polis ve hukukçuların katılımıyla düzenlenen I. Uluslararası Kriminal Polis Kongresi'nde atılmıştır. İlk kongrenin ardından II. Uluslararası Kriminal Polis Kongresi, I. Dünya Savaşı sonrasında Viyana'da 1923 yılında toplanabilmiştir. Kongreye dünyanın dört bir köşesinden temsilciler katılmıştır. Kongrede alınan kararlardan en önemlisi uluslararası suçlarla mücadele noktasında polis teşkilatları arasında uluslararası işbirliğini artırmak amacıyla Uluslararası Kriminal Polis Komisyonu (ICPC)'nun kurulmasıdır. ICPC Genel Kurulu 1956 yılında yeni bir tüzük kabul etmiştir. Bu kapsamda, ICPC'nin adı da Uluslararası Kriminal Polis Örgütü (İnterpol) olarak değiştirilmiştir

Ülkemiz İnterpol'e Mustafa Kemal Atatürk tarafından imzalanan 08.01.1930 tarihli kararname ile üye olmuştur.

İnterpol'ün amaçlarına bakıldığında Örgüt Tüzüğü'nün 2. maddesi İnterpol'e iki temel amaç yüklemektedir. Bunlar: "İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin ruhuna uygun biçimde ve farklı ülkelerdeki yasal sınırlar içerisinde tüm kriminal polis birimleri arasında karşılıklı olarak mümkün olan en geniş düzeyde yardımlaşmayı teşvik ve temin etmek ve adi suçların önlenmesi ve bastırılmasına etkili biçimde katkıda bulunacak kuruluşlar tesis etmek ve bunları geliştirmek" şeklinde düzenlenmiştir.

İnterpol'ün en önemli organları Genel Kurul, İcra Komitesi, Genel Sekreterlik, Milli Merkez Büroları, Dosyaları İnceleme Komisyonudur.

I. Introduction

Interpol is the biggest international police organisation. It was established with the purpose of preventing and suppressing crimes at an international level, monitoring suspected persons and arresting and detaining them, and executing procedures until their extradition is completed. As of today, the number of member countries to Interpol is 194. The official languages of the organisation are English, French, Spanish and Arabic.

The First International Criminal Police Congress, which was organised in 1914 in Monaco with the participation of police officials and lawyers from 24 different countries, laid the groundwork for the idea which brought about the establishment of Interpol. After the first congress, the Second International Criminal Police Congress was able to be held after the World War I in 1923 in Vienna. Representatives from all over the world took part in the congress. The most important decision taken in the congress was the establishment of International Criminal Police Commission (ICPC) for the purpose of improving international cooperation among police organisations in order to combat international crimes. The General Assembly of the ICPC adopted a new regulation in 1956. Within this scope, the name of the ICPC was changed to International Criminal Police Organisation (Interpol).

Our country became a member of Interpol with the decree dated 08.01.1930 which was signed by Mustafa Kemal Atatürk.

When the aims of Interpol are examined, it can be seen that the Constitution of the Organisation entrusts two main duties to Interpol in its Article 2, which are: "To ensure and promote the widest possible mutual assistance between all criminal police authorities within the limits of the laws existing in the different countries and in the spirit of the Universal Declaration of Human Rights and to establish and develop all institutions likely to contribute effectively to the pre-

II.Genel Kurul

İnterpol Genel Kurulu, üye ülkelerin her birinden gelen temsilcilerden oluşan en üst yönetim organıdır. Genel Kurul toplantıları üye ülke delegelerinin katılımıyla her yıl farklı bir ülkede düzenlenir. Genel Kurulda her ülkenin bir oy hakkı bulunmaktadır. Kararlar konulara göre basit çoğunluk veya üçte iki nitelikli çoğunluk esasına göre alınır.

Genel Kurullarda, teşkilatın politikası, kaynakları, çalışma sistemleri, mali konuları, faaliyetleri ve programları hakkında önemli kararlar alınır. Genel Kurul kararları teşkilatın demokratik niteliğinin de bir güvencesidir.

Genel Kurulların amacı, İnterpol faaliyetlerinin üye ülkelerin ihtiyaçlarına uygun olmasını sağlamaktır. Her yıl gündemde dünyanın karşı karşıya olduğu başlıca suç eğilimleri ve güvenlik tehditleri de yer alır. Genel Kurulda, İnterpol'ün amaçlarına ulaşması için ilke ve tedbirler belirlenir, takip eden yıl için faaliyet programı ve mali politika gözden geçirilir ve onaylanır.

İnterpol'un 89'uncu Genel Kurul toplantısının 23-25 Kasım 2021 tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilmesi kararlaştırılmıştır. Bu, 1955'te İstanbul'da gerçekleştirilen 24'üncü ve 1996'da Antalya'da gerçekleştirilen 65'inci oturumdan sonra ülkemizde gerçekleştirilecek 3'üncü İnterpol Genel Kurulu olacaktır.

III. İcra Komitesi

İcra Komitesi, Genel Sekreterliğin yönetim ve çalışmalarını ve Genel Kurul kararlarının uygulanmasını denetlemekle görevli yönetim organıdır. Genel Kurul gündemine ilişkin çalışmalar yürüterek, proje ve çalışma planları hazırlamaktadır. Bütçe konularında Genel Sekretere talimat verebilmenin yanı sıra, mali düzenlemelerin uygulanmasını ve mali yıla ilişkin değişiklikleri değerlendirebilen komite, borçlu ülkelere uygulanacak mali yaptırımlar hakkında kararlar da almaktadır.

vention and suppression of ordinary law crimes".

The most important bodies of Interpol are the General Assembly, the Executive Committee, the General Secretariat, National Central Bureaus and the Commission for the Control of Interpol's Files.

II. The General Assembly

The General Assembly is Interpol's supreme governing body which comprises representatives from each member state. Meetings of the General Assembly are organised in a different country every year with the participation of delegates from the member states. In the General Assembly, each country has one vote. The decision-making process is made by either a simple or two-thirds qualified majority, depending on the subject matter.

In the General Assembly meetings, important decisions are taken regarding the policy, resources, working systems, financial matters, activities and programmes of the organisation. Resolutions of the General Assembly are also an assurance of the democratic characteristics of the organisation.

The purpose of the General Assembly meetings is to ensure that the activities of Interpol are in line with the needs of the member states. Every year, the agenda of the meeting also includes major crime tendencies and security threats that the world faces. In the General Assembly, principles and measures are determined to ensure that Interpol reaches its goals, and activity programme and financial policy for the following year are reviewed and approved.

It was decided that the 89th General Assembly meeting of Interpol be held on 23-25 November 2021 in İstanbul. This will be the third Interpol General Assembly meeting to be held in our country after the 24th session that was held in İstanbul in 1955 and the 65th session that was held in Antalya in 1996.

İcra Komitesinin görevleri arasında, Genel Sekreterlik tarafından Milli Merkez Bürolarının işlemlerinin ve İnterpol veri tabanına girilen verilerin veri işleme kurallarına uygunluğunun denetlenmesi neticesinde verilen kararlarda itiraz merci olarak çalışmak da yer almaktadır. İcra Komitesi, yapılan itiraz üzerine kesin bir karar verebileceği gibi konuyu Genel Kurula da tevdi edebilmektedir.

Genel Kurul tarafından seçilen 1 başkan, 3 başkan yardımcısı ve 9 delegeden oluşan İcra Kurulu üyelerinin farklı ülkelerden ve bölgelerden seçilmesine dikkat edilmektedir. Başkan dört yıl için seçilirken delegeler üç yıl için seçilmektedir. Bu yıl İstanbul'da yapılacak İnterpol Genel Kurul toplantısında İcra Komitesinin yeni başkan ve üyelerinin seçilmesi planlanmaktadır.

IV. Genel Sekreterlik

İnterpol Genel Sekreterliği İnterpol'ün uluslararası polis işbirliğinin sürdürülmesi, idari faaliyetlerin koordine edilmesi ve Genel Kurul ve İcra Komitesi kararlarının uygulanmasından sorumlu organdır. Genel Sekreterlik aynı zamanda teşkilatın günlük işlerini yerine getiren birimdir. Bu kapsamda, yararlı olacağı düşünülen yayınların hazırlanması, Genel Kurul, İcra Komitesi ve teşkilatın diğer organlarının toplantılarında sekreterlik işlerinin organize edilmesi ve gerçekleştirilmesi, İnterpol Tüzüğü'nün 3. maddesi kapsamına girmeyen önemli suçlarla mücadelede uluslararası bir merkez olması görevleri arasında yer almaktadır.

İnterpol Genel Sekreterliğinin en önemli görevlerinden biri de Milli Merkez Bürolarınca İnterpol veri tabanına girilen bülten ve difüzyon mesajı gibi verilerin İnterpol veri işleme kurallarına uygunluğunu denetlemek ve gerekli olması halinde verilerin İnterpol veri tabanına girilmesini engellemek veya girilen verilerin sistemden silinmesini sağlamaktır. Genel Sekreterliğin aldığı bu karara karşı İcra Komitesine itiraz edilebilmektedir. İcra Komitesinin nihai

III. The Executive Committee

The Executive Committee is the governing body in charge of supervising the execution of the General Assembly's decisions and the administration and work of the General Secretariat. It carries out work regarding the agenda of the General Assembly and prepares projects and working plans. The committee, which can give directions to the Secretary-General on budgetary matters as well as evaluating the implementation of financial regulations and changes regarding the fiscal year, takes decisions about financial sanctions to be imposed on countries that are in debt.

Among the duties of the Executive Committee is to act as an objection authority in the decisions made by the General Secretariat as a result of the supervision of the operations of the National Central Offices and the compliance of the data entered in the Interpol database with the data processing rules. The Executive Committee, upon a filed objection, can either render a final decision or submit the matter to the General Assembly.

The members of the Executive Committee include 1 president, 3 vice-presidents and 9 delegates, which are elected by the General Assembly, and attention is paid to elect these members from different countries and regions. While the president is elected for four years of office, delegates are elected for three years of office. It is planned to elect the new president and members of the Executive Committee in the General Assembly meeting of Interpol which will be held in İstanbul this year.

IV. The General Secretariat

The General Secretariat of Interpol is the body responsible for the maintenance of Interpol's international police cooperation, coordination of administrative activities and implementation of the decisions of the general assembly and the executive committee. In addition, the General Secretariat is also the unit that runs the day-to-day activities of the organisation. Within this scope, its duties include preparation of publications which are deemed useful, organising secretariat works of meetings of the General Assem-

bir karar vermemesi halinde ise konu İnterpol Genel Kuruluna götürülebilmektedir.

Genel Sekreterlik, Genel Sekreter ile İnterpol'ün merkez teşkilatında görev yapan teknik ve idari personelden oluşan yapılanmadır. Genel merkezi Lyon-Fransa'da bulunan birim, 100'den fazla üye ülkeden personeli bünyesinde barındırmaktadır. Genel Sekreterliğin dünya genelinde 7 adet bölge bürosu (Arjantin, El Salvador, Fildişi Sahilleri, Kamerun, Kenya, Tayland, Zimbabve) bulunmaktadır.

V. Dosyaları İnceleme Komisyonu (CCF)

Dosyaları İnceleme Komisyonu, İnterpol tarafından işlenen verilerin İnterpol kurallarıyla uyumlu olmasını sağlayan bağımsız bir birimdir. Komisyonun en önemli görevi İnterpol bilgi sistemine işlenen verilere erişim ve verilerin düzeltilmesi veya silinmesi taleplerini incelemek ve bunlara ilişkin nihai ve bağlayıcı kararlar almaktır.

İnterpol Dosyaları İnceleme Komisyonuna bireysel başvuru yapılabilme imkânı bulunmaktadır. Bu kapsamda, herhangi bir kişi veya kuruluş, kendisiyle alakalı olmak üzere, İnterpol bilgi sisteminde işlenen verilere erişim sağlanması, verilerin düzeltilmesi veya silinmesine ilişkin olarak Komisyona doğrudan talepte bulunma hakkına sahiptir. Bu başvurulara ilişkin kararlar Komisyonda salt çoğunlukla alınmaktadır. Komisyonun kararları nihai olup, İnterpol ve başvurucu için bağlayıcıdır. Dosyaları İnceleme Komisyonunun ilk elden İnterpol veri tabanındaki kırmızı bülten başta olmak üzere veriler hakkında itiraz üzerine karar verebilmesi Komisyonun önemini ortaya koymaktadır.

Komisyon, Denetim ve Tavsiye Dairesi ve Talep Dairesi olmak üzere iki daireden ve Genel Kurul tarafından seçilen 7 üyeden oluşmaktadır. İstanbul'da yapılacak 89'uncu Genel Kurul toplantısında Komisyona yeni üyelerin seçilmesi öngörülmektedir.

VI. Milli Merkez Büroları (NCBs)

Milli Polis Teşkilatlarının farklı mevzuat, dil ve yapılanmaya sahip olmaları nedeniyle uluslararası boyut-

bly, the Executive Committee and other bodies of the organisation and realising the meetings, working as an international centre in the fight against serious crimes which do not fall under the scope of Article 3 of Interpol's Constitution.

One of the most important duties of the General Secretariat is to supervise the compliance of data such as notices and diffusion messages entered into the Interpol database by the National Central Offices with the Interpol Data Processing Rules and, if necessary, to prevent the data from being entered into the Interpol Database or to ensure that the entered data is deleted from the system. An objection against such decisions taken by the General Secretariat can be filed before the Executive Committee. When the Executive Committee does not render a final decision, the issue can be submitted to Interpol's General Assembly.

The General Secretariat is the body comprising the Secretary-General and technical and administrative staff assigned to the central organisation of Interpol. Its headquarters is located in Lyon, France and it brings together staff from more than 100 member countries. There are 7 regional bureaus of the General Secretariat around the world (Argentina, El Salvador, Côte d'Ivoire, Cameroon, Kenya, Thailand, Zimbabwe).

V. The Commission for the Control of Interpol's Files (CCF)

The Commission for the Control of Interpol's Files (CCF)is an independent unit that ensures that data processed by Interpol is in line with the rules of Interpol. The most important duty of the commission is to examine the requests of accessing the data processed in Interpol's information system and correction or deletion of data and is to take final and binding decisions regarding these requests.

It is possible to lodge an individual application to the Commission for the Control of Interpol's Files. Within this scope, any person or institution has the right to make a direct request to the Commission demanding

lu suç ve suçluların takibinde karşılıklı yardımlaşmayı sağlamak amacıyla her üye ülkede İnterpol Milli Merkez Büroları kurulmuştur. İnterpol Tüzüğü gereğince her ülke, Milli Merkez Bürosu olarak hizmet verecek olan bir birimi tayin etmek zorundadır. Türkiye'de İnterpol hizmetleri, İçişleri Bakanlığına bağlı Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesindeki İnterpol-Europol Daire Başkanlığı tarafından yürütülmektedir.

Milli Merkez Büroları İnterpol'ün işleyişi için hayati öneme sahip organlardır. Büroların en önemli görevi, kendi ülkelerindeki suç veya suçluların soruşturulmasına yardımcı olmak amacıyla diğer ülkelerin bürolarından ihtiyaç duyulan bilgileri temin etmek ve başka bir ülkeye yardımcı olmak amacıyla suç verilerini ve istihbaratını paylaşmaktır.

Milli Merkez Büroları, kendi ulusal yasalarına uygun olarak, İnterpol'ün küresel veri tabanlarına suçlulara ilişkin verileriyle katkıda bulunmaktadır. Bu katkı, ülkelerin suçlara ilişkin eğilimi belirlemesine, bir suçu önlemesine veya bir suçluyu tutuklamasına olanak sağlamaktadır. Bunun en önemli örneğini tüm ülkelerdeki polisleri aranan kişilere karşı uyaran Kırmızı Bültenler oluşturmaktadır.

VII. İnterpol Tarafından Çıkarılan Bültenler

İnterpol Bülteni veya Uluslararası Bülten, İnterpol tarafından üye ülke polis teşkilatları arasında suçla ilgili hassas bilgilerin paylaşımına izin veren uluslararası işbirliği talep ve uyarılarıdır. İnterpol tarafından çıkarılan bültenler yaygın olarak bilinenin aksine yalnızca Kırmızı Bültenlerden ibaret değildir. İnterpol'e üye ülkelerden gelen talep üzerine, Sarı, Mavi, Siyah, Yeşil, Turuncu ve Mor renk kodlarıyla anılan bültenler

that the data processed in the information system of Interpol be accessed, corrected or deleted, provided that the data relates to the person or institution in question. Decisions regarding these applications are taken with the absolute majority in the Commission. The decisions of the Commission are final and binding for Interpol and the applicant. The fact that the Commission for the Control of Interpol's Files can make first-hand decisions on data found in the database of Interpol, prominently the Red Notices, upon objections demonstrates the importance of the Commission.

The Commission is made up of two chambers, which are the Supervisory and Advisory Chamber and the Requests Chamber, and it comprises 7 members elected by the General Assembly. It is envisaged that new members to the Commission will be elected in the 89th meeting of the General Assembly that will be held in İstanbul.

VI. National Central Bureaus (NCBs)

Since National Police Organisations have different legislation, language and structures, Interpol National Central Bureaus are established in every member state in order to ensure mutual assistance in the follow-up of crimes and criminals at an international level. In accordance with the Constitution of Interpol, every member state must appoint a unit which will serve as a National Central Bureau. Interpol services in Turkey are conducted by the Department of Interpol-Europol under the Directorate-General of Security of the Ministry of Interior.

National Central Bureaus are vital for the functioning of Interpol. The most important duty of the bureaus is to obtain the necessary information from the bureaus of other countries in order to assist the investigation of crimes and criminals in their own countries and to share criminal data and intelligence in order to assist another country.

National Central Bureaus make a contribution to the global databases of Interpol with their data on criminals, in line with the domestic law. This contribution enables countries to determine the tendencies of

de yayımlamaktadır. Bahsi geçen bültenlerin dışında, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Özel Bültenleri de çıkarılabilmektedir. Bültenler, üye ülkelerin ulusal büroları veya uluslararası mahkemenin talebi üzerine Genel Sekreterlik tarafından yayımlanır ve tüm üye ülkelerin kullanımına sunulur.

Kırmızı Bülten, ülkelerin adli makamlarınca veya uluslararası mahkemelerce çıkarılan yakalama emrine istinaden aranan şüpheli, sanık veya hükümlünün iadesi, teslimi veya benzer bir hukuki işlemin tesisi amacıyla, İnterpol'e üye ülkelerde yakalanması ve tutuklanması için yayımlanan bülteni ifade eder. Turuncu Bültenler, kamu güvenliğine yönelik ciddi ve yakın tehdit içeren olay, kişi, nesne ve süreç hakkında uyarıcı mahiyetlidir. Yeşil Bültenler, suç işleyen ve tekrar suç işlemeye eğilimli şahıslarla ilgili uyarıcı ve istihbari mahiyetli bilgiler içermektedir. Mor Bülten, suçun işlenme şekli (modüs operandi), araçları ve failler tarafından kullanılan özel yöntemler konusunda bilgilendirme sağlar. Sarı Bülten, kimliği belirlenemeyen kayıp şahısların yerinin bulunmasına yardımcı olmak amaçlı düzenlenmektedir. Mavi Bülten, suça ilişkin olarak bir kişinin kimliği, bulunduğu yer veya faaliyetlerine ilişkin ek bilgilerin toplanması amaçlı düzenlenmektedir. Son olarak Siyah Bülten ise kimliği belirlenemeyen cesetlerin kimliklerinin tespiti amacıyla yayımlanmaktadır. İnterpol bültenleri, üye ülkelerin sınır aşan suçlarla etkin şekilde mücadele etmesi ve üye ülkeler arasındaki bilgi paylaşımında önemli bir işlevi yerine getirmektedir.

crimes, prevent a specific crime or to arrest a criminal. The most important example for this is Red Notices which alert police officers in all countries regarding people who are sought.

VII. Notices Issued by Interpol

Interpol Notices are international cooperation requests and alerts that allow the sharing of sensitive crime-related information among member state police departments by Interpol. Notices issued by Interpol do not only include Red Notices, as widely known. Yellow, Blue, Black, Green, Orange and Purple coloured notices are also published upon the requests received by the member states of Interpol. Apart from these notices, United Nations Security Council Special Notices can also be issued. Notices are published by the General Secretariat at the request of a member states' National Central Bureau or international courts and are made available to all our member countries.

Red Notices are notices published by Interpol to arrest and detain sought suspects, accused persons or convicts within the member states in order to extradite, surrender or execute a similar legal procedure based on an arrest warrant issued by the judicial authorities of the countries or international courts. Orange Notices are alerts for incidents, persons, objects and processes which involve serious and imminent threats to public safety. Green Notices include warnings and intelligence regarding persons who commit crimes and tend to commit crimes repetitively. Purple Notices provide information regarding the modus operandi of a crime, its means and special methods adopted by the perpetrators. Yellow Notices are drawn up in order to assist in locating missing persons who cannot be identified. Blue Notices are drawn up in order to obtain additional information regarding the identity of a person, his/her whereabouts or activities regarding a crime. Finally, Black Notices are published in order to identify the unidentified bodies. Interpol notices carry out an important function in assisting member states to effectively fight against transnational crimes and in ensuring information sharing among the member states.

CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLİ İŞ BİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ BİRİNCİ YÜRÜTME KURULU TOPLANTISI YAPILDI

THE FIRST EXECUTIVE BOARD MEETING OF THE PROJECT ON THE IMPROVEMENT OF INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS WAS HELD

Avrupa Birliği desteğiyle Bakanlığımız ve Avrupa Konseyi ile yürütülen "Türkiye'de Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliğinin Geliştirilmesi Projesi'nin 13 Temmuz 2021 tarihinde "Birinci Yürütme Kurulu Toplantısı" yapılmıştır.

Genel Müdürümüz Sayın Kasım ÇİÇEK ile Avrupa Konseyi Ankara Program Ofisi Başkanı Sayın Cristian URSE'nin açılış konuşmalarını yaptığı toplantıda, Türkiye'de adlî işbirliğinin geliştirilmesi amacıyla yürütülen projenin başlangıç aşamasında yapılan çalışmalar ele alınmış, bir sonraki aşamada gerçekleştirilecek faaliyet önerileri ve takvimine ilişkin sunumlar yapılmıştır.

3 yıl sürmesi öngörülen proje ile cezaî konularda uluslararası adli iş birliği kapasitesinin geliştirilmesi ve bu alanda dünya çapındaki iyi uygulama örneklerinin Ülkemize kazandırılması hedeflenmektedir.

The "First Executive Board Meeting" of the Project "Development of International Judicial Cooperation in Criminal Matters in Turkey", carried out by the Ministry and the Council of Europe, with the support of the European Union, was held on 13 July 2021.

At the meeting, where the General Director Mr. Kasım ÇİÇEK and the Head of the Ankara Program Office of the Council of Europe, Mr. Cristian URSE, made the opening speeches, the works carried out at the initial phase of the project, carried out with the purpose of developing judicial cooperation in Turkey, were discussed, and presentations were made on the activity proposals and their calendar to be carried out in the next phase.

The project, which is expected to last for 3 years, aims to develop the capacity of international judicial cooperation in criminal matters and to acquire for our country examples of worldwide good practices in this field.

SRİ LANKA BÜYÜKELÇİSİNİN BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ
THE VISIT OF THE AMBASSADOR OF SRI LANKA TO OUR MINISTRY

Sri Lanka'nın Ankara Büyükelçisi Sayın Mohamed Rizvi HASSEN, 4 Ağustos 2021 tarihinde Bakan Yardımcımız Sayın Yakup MOĞUL'u ziyaret etmiştir.

Nezaket ziyareti kapsamında gerçekleşen görüşmede, iki ülke arasındaki dostane ilişkilere vurgu yapılmış ve iş birliğinin geliştirilmesi konusunda genel olarak yapılabilecek çalışmalar üzerinde durulmuştur.

Sri Lanka's Ambassador to Ankara, Mr. Mohamed Rizvi HASSEN, visited the Deputy Minister, Mr. Yakup MOĞUL, on 4 August 2021.

During the meeting, which took place within the scope of the courtesy visit, the friendly relations between the two countries were emphasized and possible works to be done in general for the development of cooperation were discussed.

BİRLEŞİK KRALLIK'IN ANKARA BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ
VISIT OF THE AMBASSADOR OF THE UNITED KINGDOM TO ANKARA

Birleşik Krallık'ın Ankara Büyükelçisi Sayın Dominick CHILCOTT 24 Haziran 2021 tarihinde Genel Müdürümüz Sayın Kasım ÇİÇEK'i ziyaret etmiştir.

Görüşmede ikili ilişkiler, ülkeler arası adlî yardımlaşma ile çeşitli adlî konular ele alınmış olup adlî iş birliği konularında karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuş ve ikili ilişkilerin geliştirilmesi hususu değerlendirilmiştir.

The British Ambassador to Ankara, Sir Dominick CHILCOTT, visited the Director General Mr. Kasım ÇİÇEK on 24 June 2021.

During the meeting, bilateral relations, legal assistance between the countries, and various legal issues were discussed. Opinions were exchanged on the judicial cooperation and the development of bilateral relations was evaluated.

SINIRAŞAN ÖRGÜTLÜ SUÇLARA KARŞI BM SÖZLEŞMESİ VE SÖZLEŞME KAPSAMINDA SUÇLULARIN İADESİ

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIMES AND EXTRADITION WITHIN THE SCOPE OF THE CONVENTION

Nevzat ÖZMEN
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

I. Giriş

Günümüzde teknolojik gelişmeler, toplumların birbirleriyle olan sosyal, kültürel ve ekonomik anlamdaki ilişkilerinin eskiye nazaran daha da artmasına sebep olmuştur. Bu ilişkilerin artmasının tabii sonucu olarak işlenen suçların, sadece suçun işlenmiş olduğu ülkede değil; birçok farklı ülkede etkilerinin olduğu görülmektedir. Bu anlamda bir ülkede işlenen ve başka ülkelerde de sonuçlar doğuran ya da birden fazla ülkeyi kapsayan suçlarla, bir başka ifadeyle sınıraşan suçlarla mücadelede diğer devletlerin iş birliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu doğrultuda, örgütlü suçlara ilişkin ilk uluslararası düzenleme olma niteliği taşıyan "Sınıraşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi" 15 Kasım 2000'de Birleşmiş Milletler (BM) Genel Kurulunda kabul edilmiş, 12-15 Aralık 2000 tarihinde ise imzaya açılmıştır. Türkiye'nin de taraf olduğu bu Sözleşme Ülkemizde 30 Ocak 2003 tarih ve 4800 sayılı kanun ile yürürlüğe girmiştir. Anılan sözleşme Palermo'da imzalandığı için, "Palermo Sözleşmesi" olarak da anılmaktadır.

II. Amaç ve Kapsam

Sözleşmenin amacı, sınıraşan örgütlü suçların önlenmesi ve bu suçlarla daha etkin bir şekilde mücadele edilebilmesi için iş birliğinin geliştirilmesidir. İşlenen bir suçun Sözleşme kapsamında değerlendirilebilmesi için Sözleşmenin 5, 6, 8 ve 23 üncü maddelerinde belirtilen; örgütlü bir suç grubuna katılma, suç gelirlerinin aklanması, yolsuzluk ve adaletin engellenmesi suçlarından biri olması gerekmektedir. Böylelikle bu suçların önlenmesi, soruşturulması ve kovuşturulması mümkün olmaktadır.

Örgütlü bir suç grubu tarafından gerçekleştirilen ve sınıraşan nitelikte olan ağır suçlar da Sözleşme kapsamında değerlendirilmektedir. Sözleşmenin 2 nci maddesine göre, örgütlü suç grubu "Doğrudan veya dolaylı olarak mali veya diğer bir maddi çıkar elde etmek amacıyla belli bir süreden beri var olan ve bu Sözleşmede belirtilen bir veya daha fazla ağır suç veya yasadışı eylemi gerçekleştirmek amacıyla birlikte ha-

I.Introduction

Technological developments in today's world have led to the increase in social, cultural and economic relations between societies compared to past. As a natural result of the increase in these relations, it is seen that committed crimes have influences not just in the country where the crime is committed but also in various other countries as well. In this regard, cooperation of other countries is needed in the fight against the crimes which are committed in a country but bearing results in other countries or involving multiple countries, in other words; in the fight against transnational crimes. In line with this, "United Nations Convention against Transnational Organized Crimes" which is significant for being the first international regulation on organized crimes, was adopted in the United Nations General Assembly on 15 November 2000 and opened for signature on 12-15 December 2000. Turkey is also a party to this Convention which was enforced in our country on 30 January 2003 by the Law No.4800. As the mentioned Convention was signed in Palermo it is also recalled as "Palermo Convention".

II. Aim and Scope

The aim of the Convention is to suppress the transnational organized crimes and to improve the cooperation in order to fight against such crimes in a more efficient manner. In order for a committed offense to be considered within the scope of the Convention, the action must be defined as one of the offenses of; participation in an organized criminal group, laundering of proceeds of crime, corruption and obstruction of justice which are prescribed under the articles 5, 6, 8 and 23 of the Convention. Therefore, it becomes possible to suppress, investigate and prosecute such offenses.

Heavy crimes committed by an organizational criminal group and having transnational nature are considered within the scope of the Convention. According to the article 2 of the Convention, "organized criminal group shall mean a structured group of three or more

reket eden, üç veya daha fazla kişiden oluşan yapılanmış bir grup" olarak tanımlanmıştır.

Anılan maddede devamla ağır suç "Üst sınırı dört yıl veya daha ağır hürriyeti kısıtlayıcı bir cezayı gerektiren bir suçu oluşturan davranışlar" olarak ifade edilmiştir. Ayrıca bir suçun sınıraşan nitelikte olabilmesi için; birden fazla devlette işlenmesi veya tek bir devlette işlenmekle, hazırlanma, planlama, idare veya kontrolünün önemli bir kısmının başka bir devlette gerçekleşmesi gerekmektedir. Yine suçun tek bir devlette işlenmekle, birden fazla devlette suç teşkil eden faaliyetlerde bulunan örgütlü bir suç grubunun suça karıştığı durumlar ile tek bir devlette işlenmesine karşın suçun başka bir devlette de önemli etkilerinin olması, suçun sınıraşan nitelikte olduğunu göstermektedir.

Bu kapsamda bir suçun Sınıraşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi kapsamında değerlendirilebilmesi için, Sözleşmede belirtilen suçlardan olması ya da örgütlü bir suç grubu tarafından gerçekleştirilen ve sınıraşan nitelikte olan ağır bir suç olması gerekmektedir.

III. Sözleşme Kapsamında Suçluların İadesi

Sözleşmenin 16 ncı maddesinde sınıraşan örgütlü suçlara ilişkin suçluların iadesi müessesesinin uygulanabilirliğine ilişkin kapsam belirlenmiştir. Suçluların iadesi kurumu, uluslararası anlamda en eski, suç ve suçlulukla mücadele açısından ise kabul edilen en etkin adli yardımlaşma türlerinden birisidir.

Bilindiği üzere suçluların iadesi kurumunun işletilebilmesi için olumlu ve olumsuz şartların oluşumuna ihtiyaç vardır: İadeye ilişkin anlaşmanın bulunması, iadenin talep edilmiş olması, suç teşkil eden bir fiilin olması, bu fiilin her iki devlet yasasına göre suç teşkil etmesi ve takip edilebilir olması ile suçun iadeyi elverişli olması, iade talebinin kabulüne ilişkin olumlu şartlar olarak ifade edilmektedir. İadeye konu suçu yargılama yetkisinin talepte bulunan devlette bulunmaması, talebe konu suçun askeri, siyasi veya mali

persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit".

It is also stated in continuance of the mentioned article that "Serious crime shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty". In addition, in order for a crime to have transnational nature it is necessary that such crime be committed in more than one state or it should be committed in one state but a significant part of it its preparation, planning, management or control phase should be conducted in another state. Furthermore, in the cases where the crime is committed in one state yet it involves an organizational criminal group which commit activities in multiple states or where the crime is committed in one state yet it has significant influences in another state shows that the crime has transnational nature.

Within this scope, in order for a crime to be considered within the scope of the United Nations Convention against Transnational Organized Crimes, it is necessary that it should be one of crimes prescribed in the Convention or be a heavy crime which is committed by an organizational criminal group or having transnational nature.

III. Extradition within the scope of the Convention

Article 16 of the Convention establishes the scope with regard to the applicability of extradition for the transnational organized crimes. Extradition is a type of legal assistance earliest in international terms and accepted as the most effective in terms of fighting crime and criminality.

As it is known, constitution of positive and negative conditions is required for the functioning of extradition. Positive conditions for an extradition can be mentioned if there is an agreement on extradi-

nitelikte bir suç olması, suça ilişkin yaptırımın ölüm cezası olması veya iade talebine konu kişinin talepte bulunulan ülkenin vatandaşı olması durumunda ise iade isteminin reddine imkan sağlayan olumsuz şartların bulunduğu kabul edilmektedir.

Genel mahiyeti itibariyle iade hukukunun genel kuralları çerçevesinde yer alan olumlu ve olumsuz şartların Sözleşmenin 16 ncı maddesinde düzenlendiği görülmektedir.

İadeye konu suçun Sözleşmede yer alan suçlardan ya da örgütlü bir suç grubu tarafından gerçekleştirilen ve sınıraşan nitelikteki ağır suçlardan olması ve söz konusu suçun her iki ülke yasalarınca cezalandırılabilir nitelikte olması gerekmektedir. Şayet iade talebinde, bazıları Sözleşme kapsamında değerlendirilemeyecek nitelikte birden fazla suç olması durumunda da talepte bulunulan devlet istemi kabul edebilecektir. Suçluların iadesi, iade için asgari cezanın gerekliliğine ilişkin koşullar ve talepte bulunulan devletin iadenin reddini dayandırabileceği nedenler dahil, talepte bulunulan devletin iç hukukunca veya yürürlükteki iade anlaşmalarınca belirlenmiş koşullara tabi olacaktır. Taraf devletler, kendi iç hukuklarına bağlı kalmak kaydıyla, iade işlemlerini hızlandırmak ve bu maddenin uygulandığı herhangi bir suçla ilgili delil sunma gerekliliklerini basitleştirmek için çaba göstereceklerdir. Talepte bulunulan devlet, kendi iç hukuk hükümlerine ve taraf olduğu suçluların iadesi anlaşmalarına bağlı kalmak kaydıyla, durumun gerekli ve acil olduğuna kanaat getirmesi halinde ve talepte bulunan devletin istemi üzerine, iadesi istenen ve kendi ülkesinde bulunan bir kişiyi gözaltına alacak veya kişinin iade işlemleri sırasında hazır bulunmasını teminen uygun diğer önlemleri alacaktır. Suç isnat edilen bir kişi ülkesinde bulunan bir devlet, bu maddenin uygulandığı suçlarda, bu kişiyi sırf kendi vatandaşı

tion, if the request for extradition has been made, if a criminal action has been committed, if this action is accepted as a crime according to the laws of both states and trackable and if the crime is convenient for extradition. It becomes necessary to accept that negative conditions leading to the refusal of extradition request do exist if; the requesting state lacks the jurisdiction to try the offense subjected to extradition, the offense has political, military and financial nature, the sanction regarding the offense is punishable with the death penalty or the person subjected to extradition request is found to be the citizen of the requested state.

In general terms, it is seen that the positive and negative conditions set within the framework of the general rules of the extradition law are regulated under the article 16 of the Convention.

The offense subject to extradition must be one of the crimes included in the Convention or a serious transnational crime committed by an organized criminal group and the offense in question must be punishable by the laws of both countries. In the event that the extradition request is related to multiple offenses some of which cannot be evaluated within the scope of the Convention, the requested state shall be able to accept the request. Extradition shall be subject to conditions established by the domestic law of the requested State or by applicable extradition treaties, including the requirements for the minimum penalty for extradition and the grounds on which the requested State may base its refusal of extradition. Party States, subject to their domestic law, shall endeavor to expedite extradition proceedings and to simplify the requirements for presenting evidence in respect of any offense to which this article applies. Subject to the provisions of its domestic law and extradition treaties to which the requested State is a party, if it considers the situation to be necessary and urgent, and at the request of the requesting State, it shall detain a person whose extradition is sought and who is in its own country, or it shall take other appropriate measures to ensure that the person is present during extradition proceedings. If a state hosts in its territory of a person charged with a crime does not extradite the person in the offenses to which this article applies solely on the grounds that s/he is its own national, it shall, at the request of the requesting state, promptly report

olduğu gerekçesiyle iade etmez ise, iade isteyen devletin isteği üzerine, vakit geçirmeksizin, kovuşturma amacıyla olayı kendi yetkili makamlarına iletecektir. Bu maddenin uygulandığı suçlarla bağlantılı olarak, hakkında yargı işlemleri yürütülen herhangi bir kişiye, davanın bütün safhalarında, bütün haklarının ve kişinin ülkesinde bulunduğu devletin hiç hukukunca sağlanan güvencelerin kullanılması da dahil olmak üzere, adil muamele garantisi verilecektir. Eğer talepte bulunulan devlet, talebin, bir kişiyi cinsiyeti, ırkı, dini, vatandaşlığı, etnik kökeni veya siyasi görüşleri nedeniyle yargılamak veya cezalandırmak için yapıldığına veya bu nedenlerden herhangi biri bakımından, talebe uymanın anılan kişinin durumuna halel getireceğine inanmak için ciddi nedenlerin varlığına kanaat getirirse, bu Sözleşmedeki hiçbir hüküm iadeye ilişkin bir zorunluluk getirdiği şeklinde yorumlanmayacaktır. Taraf devletler, iadenin sağlanması veya etkinliğinin arttırılması için, ikili veya çok taraflı anlaşmalar veya düzenlemeler yapmak için çaba harcayacaklardır.

Görüldüğü üzere söz konusu hükümler iade hukukunun genel prensiplerine paralel olarak düzenlenmiştir. Bu düzenlemelerin yanı sıra sınıraşan örgütlü suçlarla mücadelede etkinliğin artırılması ve iade kurumunun mümkün olduğunca daha fazla işletilebilmesine imkân sağlamak adına bazı düzenlemeler de mevcuttur.

Suçluların iadesi kurumunun uygulanabilmesi için aranan ancak zaruri olmayan olumlu şartlardan biri de iki devlet arasında suçluların iadesine dair bir anlaşmanın bulunmasıdır. Bu doğrultuda "Sınıraşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi" taraf olan devletler açısından, suçluların iadesi için yasal dayanak olarak kabul edilebilecektir. Ayrıca bu suçlar, taraf devletler arasında akdedilecek her iade

the case to its competent authorities for prosecution. Any person against whom proceedings are brought in connection with the offenses to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the case, including the exercise of all his rights and guarantees provided by the domestic law of the state in which the person resides. If the requested State has reason to believe that the request is made to prosecute or punish a person for his sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political views, or that, for any of these reasons, or complying with the request would prejudice that person's situation, then no provision in this Convention shall be interpreted to imply an obligation on extradition. State Parties shall endeavor to conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements to ensure extradition or to increase its effectiveness.

As can be seen, these provisions in question are arranged in parallel with the general principles of extradition law. In addition to these regulations, there are also some regulations in order to increase the effectiveness of the fight against transnational organized crime and to enable the extradition to function as much as possible.

One of the required but not essential positive conditions for the implementation of extradition is the presence of an agreement on extradition between two states. In this respect, the "United Nations Convention against Transnational Organized Crime" can be accepted as a legal basis for extradition for the states that are party to it. In addition, it is possible to allow the extradition of a perpetrator by including these crimes in every extradition treaty to be concluded between the parties.

A state party that makes the implementation of extradition conditional on the presence of a treaty may, in the face of an extradition request from another State with which it has not concluded, may accept this Convention as a sufficient legal basis for extradition in offenses to which this article applies. States that will not accept the Convention as a legal basis shall notify the Secretary General of the United Nations about this during the submission of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession to the Convention.

State parties that do not make extradition conditional on the presence of a treaty shall consider offenses

anlaşmasına da dahil edilerek, failin iade edilebilmesine imkan sağlanması mümkündür.

Suçluların iadesini bir anlaşmanın bulunması koşuluna dayandıran bir taraf devlet, anlaşma akdetmemiş olduğu diğer bir devletten alabileceği bir iade talebi karşısında, bu maddenin uygulandığı suçlarda, bu Sözleşmeyi suçluların iadesine ilişkin yeterli bir yasal zemin olarak kabul edebilecektir. Sözleşmeyi yasal zemin olarak kabul etmeyecek devletler ise, sözleşmeye ilişkin onaylama, kabul, uygun bulma veya katılım belgelerinin tevdii sırasında bu hususu Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine bildireceklerdir.

Suçluların iadesini bir anlaşmanın bulunması koşuluna dayandırmayan taraf devletler, bu maddenin uygulandığı suçları, kendi aralarında faili iade edilebilir suçlar olarak kabul edeceklerdir.

Suçluların iadesi kurumunun işletilebilmesi sürecinde olumsuz şartlar arasında yer alan hususlardan biri, iade talebine konu suçun mali suç olmasıdır. Mali suç taraf devletlerarasında bulunan iade anlaşmasında hususi olarak düzenlenmiş ve iadeye engel suçlar arasında belirlenmiş ise iadeye engeldir. Ancak Sınıraşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin iadeye ilişkin hususları düzenleyen 16 ncı maddesinde; İade talebine konu suçun, mali konuları içerdiği gerekçesiyle taraf devletler tarafından reddedilemeyeceği hususu düzenlenmiştir. Bu durumda, Sözleşmeye taraf devletlerin mali suça ilişkin düzenlemeyi yasal zemin olarak kabul edip etmeyeceklerini BM Genel Sekreterliği'ne bildirmeleri gerekecektir.

IV. Sonuç

Sınıraşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi, sınıraşan örgütlü suçların önlenmesi ve bu suçlarla daha etkin bir şekilde mücadele edilebilmesi için iş birliğinin geliştirilmesine katkıda bulunmaktadır. Bunun yanı sıra anılan Sözleşme, suçluların iadesi kurumunun etkin bir şekilde uygulanabilmesi için Sözleşmeye taraf olan devletlerin daha önce aralarında imzalamış oldukları iadeye ilişkin anlaşmalarda yer almasa dahi bazı suçlar yönünden iade müessesesinin işletilebilmesine olanak sağlamaktadır. Böylelikle temel amacı suçluların cezasız kalmasının önlenmesi olan suçluların iadesi kurumu daha etkin bir şekilde uygulanabilecektir.

to which this article applies as extraditable offenses among themselves.

Suçluların iadesi kurumunun işletilebilmesi sürecinde olumsuz şartlar arasında yer alan hususlardan biri, iade talebine konu suçun mali suç olmasıdır. Mali suç taraf devletlerarasında bulunan iade anlaşmasında hususi olarak düzenlenmiş ve iadeye engel suçlar arasında belirlenmiş ise iadeye engeldir. Ancak Sınıraşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin iadeye ilişkin hususları düzenleyen 16 ncı maddesinde; İade talebine konu suçun, mali konuları içerdiği gerekçesiyle taraf devletler tarafından reddedilemeyeceği hususu düzenlenmiştir. Bu durumda, Sözleşmeye taraf devletlerin mali suça ilişkin düzenlemeyi yasal zemin olarak kabul edip etmeyeceklerini BM Genel Sekreterliği'ne bildirmeleri gerekecektir.

Another issue that is expressed among the negative conditions during the extradition process is the offense subject to extradition being a financial crime. If the financial crime has been specifically regulated in the extradition agreement between the states and determined as one of the crimes to be refused on an extradition request, then it shall stand as a drawback before the extradition. However, the Article 16 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime which regulates the issues related to extradition prescribes that the states parties cannot be refused on the grounds that the crime subject to extradition includes financial matters. In this case, it shall be necessary for the states that are party to the Convention to inform the UN Secretariat General whether they will accept the regulation on financial crime as a legal basis.

IV. Result

The United Nations Convention against Transnational Organized Crime makes contribution to the development of cooperation in order to prevent transnational organized crime and to combat these crimes more effectively. In addition, in order to effectively implement the extradition, the aforementioned Convention enables the operation of extradition for some crimes, even if it is not included in the extradition agreements signed by the states party to the Convention beforehand. Thus, it shall be possible to implement extradition, whose main purpose is to prevent impunity, in a more effective manner.

BİRLEŞİK KRALLIK BÜYÜKELÇİLİĞİ İRTİBAT SAVCISININ ZİYARETİ
THE VISIT OF THE LIAISON PROSECUTOR OF THE UNITED KINGDOM EMBASSY

Birleşik Krallık Büyükelçiliği İrtibat Savcısı Holly SCOTTMASON 1 Temmuz 2021 tarihinde Genel Müdürlüğümüze resmi bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Ziyarette, Ülkemiz ile Birleşik Krallık arasındaki mevcut ilişkilerin önemine vurgu yapılarak adli iş birliği konuları ele alınmış ve mevcut ilişkinin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

The British Embassy Liaison Prosecutor Holly SCOTT MASON paid an official visit to the Directorate General on 1 July 2021.

During the visit, issues of judicial cooperation were discussed, emphasizing the importance of the existing relations between our country and the United Kingdom. and a consensus was reached on the further development of the existing relationship.

İSRAİL ADALET BAKANLIĞI İLE ÇEVRİMİÇİ TOPLANTI YAPILDI
ONLINE MEETING WITH THE ISRAEL MINISTRY OF JUSTICE

Bakanlığımız ile İsrail Adalet Bakanlığı yetkilileri arasında, hükümlülerin nakli konusunda bilgi alışverişinde bulunmak amacıyla, 2 Ağustos 2021 tarihinde video-konferans yöntemiyle bir Toplantı gerçekleştirilmiştir.

Genel Müdür Yardımcımız Sayın Mustafa Tayyip ÇİÇEK'in başkanlık ettiği toplantıda, iki ülke arasındaki uluslararası adli işbirliği alanında hükümlü nakli dosyaları ele alınmış ve iki ülke arasındaki mevcut adlî iş birliğinin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

A video-conference meeting was held between the Ministry and the officials of the Israeli Ministry of Justice on August 2, 2021, with the aim of exchanging information on the transfer of sentenced persons.

In the meeting chaired by the Deputy Director General, Mr. Mustafa Tayyip ÇİÇEK, files on the transfer of sentenced persons in the field of international judicial cooperation between the two countries were discussed and a consensus was reached on the further development of the existing judicial cooperation between the two countries.

Asaf Göktuğ AKDERE
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

1948 SOYKIRIM SUÇUNUN ÖNLENMESİNE VE CEZALANDIRILMASINA DAİR SÖZLEŞME ÇERÇEVESİNDE SOYKIRIM KAVRAMI VE HUKUKÎ NİTELİĞİ

I.GİRİŞ

Polonyalı Avukat Raphael Lemkin, daha II. Dünya Savaşı devam ederken kitlesel cinayetlerin uluslararası hukukça tanınan bir suç haline getirilmesi yönündeki düşüncelerini dile getirmiştir. Lemkin'in bu düşünceleri "bir kişinin öldürülmesi suç olarak düzenlenmiş iken; binlerce, belki milyonlarca insanın öldürülmesi neden suç olarak düzenlenmemiştir" fikrine dayanmaktadır. 1944 yılına gelindiğinde bu tip suçları nitelemek için ilk olarak antik Yunan kökenli genos (soy/race, tribe) ve Latin kökenli cide (öldürme/killing) kelimelerinin birleşiminden oluşan "soykırım-genocide" kavramı kullanılmıştır. Esasen, Lemkin, soykırımı "bir ulusun veya etnik grubun imha edilmesi (the destruction of a nation or an ethnic group)" olarak tanımlamıştır.

II. Dünya Savaşı bittiğinde ise barışın tesisi ve uluslararası iş birliğinin artırılması hedefiyle devletler Birleşmiş Milletler (BM) gibi yeni uluslararası kuruluşların kurulması yönünde çalışmalara başlamışlardır. Devletler, sivil toplum kuruluşları ve aktivistler aynı zamanda Nazi Almanyasının savaş sırasında işlediği suçların cezalandırması ile ileride bu neviden işlenebilecek suçların önlenmesi amacıyla yeni uluslararası standartlar belirleyen anlaşmalar ve çeşitli metinler üzerinde de çalışmaya başlamışlardır.

Söz konusu çalışmalar sonuç vermiş; soykırımı uluslararası hukukta ayrı bir suç türü olarak tanıyan "Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Hakkında Sözleşme" (1948 Sözleşmesi), BM Genel Kurulunca 9 Aralık 1948 tarihinde kabul edilmiş ve 12 Ocak 1951'de yürürlüğe girmiştir. Bu Sözleşme'ye Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 150 ülke taraftır.

II.1948 TARİHLİ SÖZLEŞME KAPSAMINDA SOYKIRIM SUÇUNUN TANIMI

1948 Sözleşmesi ile müstakil bir suç niteliği kazanan

I.INTRODUCTION

Polish Lawyer Raphael Lemkin expressed his thoughts on criminalizing mass murders as a crime that is recognized by international law even during World War II. These thoughts of Lemkin are based on the idea that "while the murder of a person is regulated as a crime; why killing of thousands, perhaps millions, of people has not been criminalized". By the year 1944, the concept of "genocide", which is a combination of the ancient Greek words genos (race, tribe) and the Latin word cide (killing), was first used to describe this type of crime. Fundamentally, Lemkin defined genocide as "the destruction of a nation or an ethnic group".

When World War II ended, States started to work towards establishing new international organizations such as the United Nations (UN) to establish peace and increase international cooperation. The States, non-governmental organizations and activists also started to work on agreements and various instruments that set new international standards in order to punish crimes committed by Nazi Germany during the war and prevent the crimes of same nature that may be committed in the future.

The related works yielded their results, and "the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide" (1948 Convention), which codified the genocide as an independent type of crime in international law, was adopted by the General Assembly of UN on 9 December 1948, and it entered into force on January 12, 1951. 150 countries, including Turkey, are partied to this Convention.

II.DEFINITION OF THE CRIME OF GENOCIDE IN THE SCOPE OF 1948 CONVENTION

The definition of the crime of genocide, which became an independent crime with the 1948 Convention, is provided in Article 2 of the 19-article Convention. The preamble and article 1 of the Convention define

soykırım suçunun tanımı 19 maddelik Sözleşme'nin 2 nci maddesinde yapılmıştır. Sözleşme'nin başlangıç kısmı ile 1 inci maddesi tanımın çerçevesini belirlemektedir. Nitekim soykırım suçunun BM'nin kuruluş ilkeleri ile bağdaşmadığı, soykırımın uygar dünya tarafından lanetlenerek, geçmişten günümüze insanlık adına pek çok kayıplara sebebiyet verdiği, dolayısıyla savaş ve barış zamanında cezalandırılması gereken bir suç olarak Taraf Devletler tarafından kabul edildiği belirtilmektedir.

"Soykırımı Oluşturan Eylemler" başlıklı 2 nci madde uyarınca, "Ulusal, etnik, ırksal veya dinsel bir grubu, kısmen ya da tamamen ortadan kaldırmak amacıyla" yapılan;

a) Gruba mensup olanların öldürülmesi;

b) Grubun mensuplarına ciddi surette bedensel veya zihinsel zarar verilmesi;

c) Grubun bütünüyle veya kısmen, fiziksel varlığını ortadan kaldıracağı hesaplanarak yaşam şartlarını kasten değiştirmek;

d) Grup içinde doğumları engellemek amacıyla tedbirler almak;

e) Gruba mensup çocukları zorla bir başka gruba nakletmek;

eylemlerinin her biri soykırım suçunu oluşturmaktadır. Görüleceği üzere, tanımda belirtilen eylemler ve gruplar tahdidi olarak sayılmıştır. Dolayısıyla kapsamın keyfî olarak daraltılması veya genişletilmesi mümkün değildir.

Bu maddede ilk olarak ele alınması gereken husus, "grup" kavramıdır. Zira suçun esasını bir grubu yok etme niyeti oluşturmaktadır. Soykırım suçu doğrudan üyeler arasındaki grubun niteliğini oluşturan ilişkileri hedef almaktadır. Bu grupların tespitine yönelik her-

the framework of the definition. As a matter of fact, it is set out that the crime of genocide is incompatible with the founding principles of the UN, is condemned by the civilized world and has caused many losses in the name of humanity from past to present, therefore it has been recognized by the State Parties as a crime that should be punished in times of war and peace.

Under article 2 entitled "Acts of Genocide", each of the following acts committed "with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group", as such:

a) Killing members of the group;

b) Causing serious bodily or mental harm to members of the group;

c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;

d) Imposing measures intended to prevent births within the group;

e) Forcibly transferring children of the group to another group;

constitute the crime of genocide. As seen, the acts and groups specified in the definition are listed conclusively. Therefore, it is not possible to narrow or extend the scope arbitrarily.

The first issue to be addressed in this article is the concept of "group". Because the basis of the crime is formed by the intention to destroy a group. The crime of genocide directly aims at the relations between members that make up the nature of the group. No criteria for the determination of these groups are provided for in the Convention. Therefore, it has been tried to determine the scope of the groups with the interpretations of national and international courts. The common feature of "national, ethnic, racial or religious" groups is that they refer to communities that come together continuously and involuntarily. For ex-

hangi bir ölçüt Sözleşme'de belirtilmemiştir. Bu sebeple, ulusal ve uluslararası mahkemelerin yorumları ile grupların kapsamları belirlenmeye çalışılmıştır. "Millî, etnik, ırkî veya dinî" grupların ortak özelliği süreklilik arz eden ve irade dışı bir araya gelen topluluklara işaret etmesidir. Örneğin, bu özellikleri taşımayan siyasî, kültürel ve ekonomik gruplar bu tanıma dâhil değildir. Nitekim her ne kadar Sözleşme müzakereleri esnasında bazı ülkeler siyasî grupların da Sözleşme'nin koruması altında değerlendirilmesi gerektiğini savunmuşlarsa da bu görüş kabul görmemiş, siyasî gruplar Sözleşme'nin kapsamı dışında bırakılmıştır. Özetle, soykırım suçu sınırlayıcı bir şekilde sayılmış olan gruplara yönelik olarak işlenebilmektedir.

Ayrıca, soykırım suçunun işlenebilmesi için bu gruplardan birinin veya birkaçının "grup olarak" kısmen veya tamamen ortadan kaldırılması gerekmektedir. Yani soykırım suçunun mağdurları salt bir gruba mensubiyetleri sebebiyle failin hedefidir. Suçun mağdurları bir gruba üye olmasalar bile, failde buna yönelik bir algı olması, suçun işlenmesi bakımından yeterli kabul edilmektedir.

Tanımda belirtilmesi gerekli başka bir husus ise, grup

ample, this definition does not include political, cultural and economic groups that do not possess these characteristics. As a matter of fact, although some countries claimed that political groups should be considered under the protection of the Convention during the negotiations of the Convention, this view was not accepted, and the political groups were excluded from the scope of the Convention. In summary, the crime of genocide can be committed against the groups that are listed in a restrictive way.

Moreover, in order for the crime of genocide to be committed, one or more of these groups must be partially or wholly eliminated "as a group". In other words, the victims of the crime of genocide are the target of the perpetrator simply because of their membership to a group. Even if the victims of the crime are not members of a group, the fact that the offender has such a perception is considered sufficient for the commission of the crime.

Another issue that needs to be specified in the definition is the condition of eliminating the group members "in whole or in part". At this point, partial elimination is open to interpretation. The courts interpret the act of "partial elimination" mentioned in the

üyelerinin "kısmen veya tamamen" ortadan kaldırılması şartıdır. Bu noktada, yoruma açık olan kısmen ortadan kaldırmadır. Mahkemeler Sözleşme'de geçen "kısmen ortadan kaldırma" eylemini nitelik ve nicelik olarak ayrı yorumlamaktadırlar. Bu kapsamda, nicelik olarak grubun büyük bölümünün ortadan kaldırılması anlaşılmalıdır. Burada da ölçüt, grubun hedef alınan kısmı ile geri kalan kısmı arasındaki orandır. Diğer taraftan, nitelik olarak kısmen ortadan kaldırma eylemi, grubun sembol isimleri olarak addedilebilecek önde gelen kişilerinin ortadan kaldırılması olarak yorumlanmaktadır. Bu noktada, yalnızca aritmetik olarak grup üyelerinin sayıları değil, grubun kendine has özellikleri de dikkate alınmaktadır.

III.SOYKIRIM SUÇUNUN UNSURLARI

Ulusal ceza mevzuatlarında olduğu gibi uluslararası suçlarda da suçun maddî (actus reus) ve manevî (mens rea) olmak üzere iki unsuru bulunmaktadır.

A.SUÇUN MADDİ UNSURU

Sözleşme'nin 2 nci maddesinde suçun maddî unsurunu oluşturan eylemler sıralanmıştır. Görüleceği üzere, 2 nci maddede sayılan eylemler söz konusu gruplara bedenen ve/veya ruhen zarar vermeye yöneliktir. Sayılan eylemlerden en belirgin olarak düzenleneni grup mensuplarının kastî veya ihmalî davranışla öldürülmesidir. Söz konusu fiillerden bir diğeri, ciddi surette bedensel ve/veya zihinsel zararlar verilmesidir. İşkence, cinsel şiddet, insanlık dışı muamele, sınır dışı, ruhsal taciz gibi eylemler bu kapsamda değerlendirilebilir. Bedensel zararın ispatı ruhsal zarara nispetle daha kolaydır. Ruhsal zararın oluşup oluşmadığı somut olayın koşullarına göre incelenmelidir; ancak söz konusu eylemler her koşulda anılan grubu yok etmeye elverişli olmalıdır.

Soykırım suçunu oluşturan üçüncü eylem, "yaşam şartlarını kasten değiştirmek"tir. Grubun varlığını ortadan kaldırmak amacıyla yavaş yavaş yaşam şartlarında organize bir değişiklik icra edilmesidir. Ayrıca bu eylem bakımından neticenin gerçekleşmesi koşulu bulunmamaktadır. Bütün bir grubun hedef alındığı

Convention separately in terms of quality and quantity. In this scope, quantity should be understood as a significant section of the group. The criterion here is the ratio between the targeted part of the group and the rest. On the other hand, act of partial elimination is interpreted as the elimination of prominent figures, who can be regarded as the symbolic names of the group. At this point, not only the number of group members arithmetically but also the unique characteristics of the group are taken into account.

III.ELEMENTS OF THE CRIME OF GENOCIDE

Two elements, namely objective (actus reus) and subjective (mens rea), are available for international crimes, just as in the national criminal legislation.

A.OBJECTIVE ELEMENT OF CRIME

Article 2 of the Convention enumerates the acts constituting the objective element of the crime. As understood, the acts listed in article 2 are for the purpose of harming the related groups bodily and/or mentally. The most prominently regulated of the listed acts is the killing of group members through deliberate or negligent conduct. Another of the acts in question is serious bodily and/or mental harm. Acts such as torture, sexual violence, inhuman treatment, deportation and mental harassment can be considered within this scope. Bodily harm is easier to prove than mental harm. Whether mental harm has occurred or not should be examined according to the circumstances of the concrete case; however, the said acts must be suitable for the destruction of the related group under any circumstances.

The third act constituting the crime of genocide is "deliberately inflicting the conditions of life". It is conducting an organized change slowly for the purpose of eliminating the group's existence. In addition, there is no condition for the realization of the result in terms of this act. It is not possible for this action, in which an entire group is targeted, to be committed negligently as "not doing".

The act of "(d) imposing measures intended to prevent births within the group" set out in article 2 of the

bu eylemin "yapmama" şeklinde ihmali surette işlenmesi mümkün değildir.

Sözleşme'nin 2 nci maddesinin (d) bendinde yer alan "doğumları engellemek amacıyla tedbirler almak" eylemi "biyolojik soykırım" olarak nitelendirilen eyleme işaret etmektedir. Seçimlik hareketlerle gerçekleştirilebilen bu eylem ile grubun yok olması amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda Sözleşme'de düzenlenen son eylem, gruba mensup çocukların zorla bir başka gruba naklidir. Bu eylem sonucunda yerleri değiştirilen çocukların, kendi grupları ile kültürel ve sosyal bağlarının koparılması amaçlanmaktadır.

B.SUÇUN MANEVÎ UNSURU

Bahsedilen eylemlerin bizatihi gerçekleştirilmesi soykırım suçunun oluşması için yeterli değildir. Ayrıca manevî unsurun bir arada bulunması gerekmektedir. Diğer bir deyişle, soykırım suçunu oluşturan eylemler, taksirle işlenebilir nitelikte değildir, dolayısıyla yalnızca kasten işlemeye elverişlidir. Buna ilaveten, eylemlerin bilerek ve isteyerek yapılması kastın varlığının ispatı bakımından yeterli değildir. Soykırım suçunu diğer uluslararası suçlardan ayıran önemli noktalardan biri suçun manevî unsurunu oluşturan özel kastın varlığının ispatlanmasıdır. Suçun manevî unsuru Sözleşme'de "bir ulusal, etnik, ırksal veya dinsel grubu ortadan kaldırmak kastı" olarak açıklanmıştır. Özel bir kasıt olmasının sebebi ise, "Öldürme kastının ötesinde, eylemlerin bir grubu ortadan kaldırmak kastıyla gerçekleşmiş olması" şartının aranmasıdır. Yani, bir ulusal, etnik, ırksal veya dinsel gruba mensup şahısları, sırf anılan neviden gruplara mensup bulundukları için tamamen veya kısmen yok etme kastının bulunması gerekmektedir. Literatürde "dolus specialis" olarak belirtilen özel kasıt, soykırım suçlarında muhakkak aranmalıdır ve aranmaktadır. Başka bir deyişle, suçun objektif unsurunun (actus reus) yanı sıra sübjektif unsurunun da oluşması gerekmektedir. Şayet, bu kasıt oluşmazsa suça konu eylem kasten öldürme, yağma, katliam, insanlığa karşı

Convention indicates the act which is specified as "the biological genocide". It is aimed at the destruction of the group through this act which can be committed through optional conducts.

The last act regulated in the Convention in this context is the forced transfer of children belonging to a group to another group. It is aimed through this act to sever the cultural and social ties of the displaced children with their groups.

B.SUBJECTIVE ELEMENT OF CRIME

Actual commission of the mentioned act is not sufficient for the constitution of the crime of genocide. In addition, the subjective element must coexist. In other words, the acts constituting the crime of genocide are not capable of being committed negligently; therefore they are only suitable to be committed intentionally. In addition, knowingly and willingly committing the acts is not sufficient to prove the existence of intent. One of the important points that distinguish the crime of genocide from other international crimes is proving the existence of the special intent that constitutes the subjective element of the crime. The subjective element of the crime is defined in the Convention as "the intent to destroy a national, ethnic, racial or religious group". The reason why there is a special intent is the requirement of the condition "Beyond the intention to kill, and the acts must have been committed with the intent to eliminate a group". In other words, the intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnic, racial or religious group simply for belonging to the mentioned natured groups is required to exist. The special intent, which is defined as "dolus specialis" in the literature, must be and is sought in the crimes of genocide. In other words, besides the objective element (actus reus) of the crime, the subjective element must also be formed. If this intent is not formed, the act constituting the crime may be considered as deliberate killing, plunder, massacre, crimes against humanity or war crimes; however, it cannot constitute the crime of genocide, which legally falls in the scope of international criminal law.

suç veya savaş suçu çerçevesinde değerlendirilebilir; ancak hukuken uluslararası ceza hukukunun konusuna giren soykırım suçunu oluşturamaz.

Grup üyelerine karşı gerçekleştirilen eylemlerde mağdurlar sırf bir gruba üye olmaları sebebiyle hedef olmalıdır. Grup üyelerini imha etmek özel kastı, grubun bağımsız ve ayrı kimliğini yok etmeye yönelmelidir. Genel olarak, grubun kültürel özelliklerini ortadan kaldıran eylemler, soykırım suçunun kapsamına girmemektedir. Ayrıca, her suçta olduğu gibi eylemler ile özel kast arasında uygun bir illiyet bağının da bulunması gerekmektedir.

Uluslararası mahkemeler tarafından verilen kararlarda özel kastın varlığı aranmaktadır. Uluslararası Adalet Divanı'nın Bosna davasında verdiği kararın 187 ilâ 189 uncu maddeleri incelendiğinde, bir eylemin soykırım olarak tanımlanması için ayrı bir manevî unsurun bulunmasının şart koşulduğunun özellikle vurgulandığı görülmektedir. Bahsedilen zihinsel unsur, soykırım suçunun manevî unsuru özel kasta işaret etmektedir. Nitekim aynı unsur, Uluslararası Ceza Mahkemesi'nde görülen Kupreşkiç davasında da "bir grubun tamamen veya kısmen yok edilmesi kastının olması gerektiği" şeklinde ifade edilmiştir.

Bilhassa, Uluslararası Adalet Divanı'nın Bosna kararı Soykırım Sözleşmesi'ne yeni yorumlar getirmiştir. Divan, bu kararda özel kastın üzerine ısrarla durmakla kalmamış; "Soykırımın insanlığa karşı suç ve zulümlerden farklı olduğunu, bu suçun işlendiğinin saptanması için ciddi ve tartışmasız kanıtlar bulunması hususuna itina gösterilmesi gerektiğini" vurgulamıştır. Bu yorum da Divan'ın soykırım suçunun ispat sınırını ne denli yüksek tuttuğuna işaret etmektedir.

Uluslararası mahkemeler, soykırım için özel kast bulunmadığı sürece her eylemi soykırım olarak nitelememektedir. Bu kapsamda, salt bir grubun göç ettirilmesi ve bu nedenle ölümler meydana gelmesi soykırım suçu için yeterli görülmemektedir. Örneğin, Yugoslavya Savaş Suçları Temyiz Mahkemesi Krstic kararında, Srebrenitsa'daki kadın, çocuk ve yaşlı

With regard to the acts committed against the group members, the victims should be the target just for being a member of a group. The special intent of destroying the group members should be intended for the destruction of the independent and distinctive identity of the group. In general, the acts destroying the cultural features of the group does not fall in the scope of the crime of genocide. In addition, an appropriate causal link is required between the acts and the special intent just as in any other offence.

The existence of special intent is sought in the decisions rendered by international courts. When Articles 187 to 189 of the decision of the International Court of Justice in the Bosnia case are examined, it is seen that it is especially emphasized that an independent subjective element is required for an act to be defined as genocide. The mentioned mental element, the subjective element of the crime of genocide, indicates the special intent. As a matter of fact, the same element was expressed in the Kupreshkic Case brought before the International Criminal Court as "the intent must be to destroy a group in whole or in part".

Especially, the Bosnia decision of the International Court of Justice has brought new interpretations to the Genocide Convention. The Court did not only insistently focused on the special intent, but also emphasized that "Genocide is different from crimes and persecution against humanity and it is necessary to pay attention to the fact that there should be serious and incontrovertible evidence to establish that this crime has been committed." This interpretation indicates how high the Court considers the proving limit of the crime of genocide.

International courts do not qualify every act as genocide unless there is a specific intent for genocide. In this context, the mere migration of a group and the resulting deaths are not considered sufficient for the crime of genocide. For example, the Yugoslav War Crimes Appeal Court decided in its Krstic decision that although women, children and elderly people in Srebrenica were forced to migrate and there was a high probability that migration would result in death,

insanların göçe zorlanması ve bir göçün ölümle sonuçlanması olasılığının yüksek olmasına karşın zorla göçün tek başına soykırım suçunu oluşturmadığına, olayların bütünü içerisinde dikkate alınması gereken bir unsur olduğuna karar vermiştir. Aynı görüş, Blagoyeviç kararında da benimsenmiştir.

IV. SOYKIRIM SUÇUNDA CEZALANDIRILACAK EYLEMLER

Sözleşme'nin 3 üncü maddesinde hangi eylemlerin cezalandırılacağı şu şekilde sıralanmıştır:

a) Soykırımda bulunmak;

b) Soykırımda bulunulması için iş birliği yapmak;

c) Soykırımda bulunulmasını doğrudan ve aleni surette kışkırtmak;

d) Soykırımda bulunmaya teşebbüs etmek;

e) Soykırıma iştirak etmek.

Görüleceği üzere, yalnızca 2 nci maddede sayılan eylemler değil, bu eylemlere teşebbüs ve iştirak halleri de cezalandırılacak eylemler olarak sıralanmıştır. Yukarıda izah edildiği gibi, 2 nci maddede sayılan eylemlerden bir kısmında (öldürme, bedensel veya ruhsal zarar verme vs.) neticenin gerçekleşmesi aranırken; grup içi doğumlara engel olmak, grubun yaşam şartlarının kötüleştirilmesi eylemlerinde neticenin gerçekleşmesine gerek yoktur. Elbette, neticenin gerçekleşmesinin aranmadığı fiillerde teşebbüsten bahsedilmesi mümkün değildir.

3 üncü maddede sayılan soykırıma iştirak sayılabilecek eylemlerde de "özel kastın" varlığı aynı şekilde şerikler yönünden de aranmaktadır. Söz konusu iştirakin varlığı için soykırım suçunu oluşturan tüm eylemlere iştirak şeklinde vücut bulmasına gerek bulunmamaktadır. Anılan eylemlerden birine dahi katılınmış olması suçun oluşumu bakımından yeterlidir. Söz konusu maddenin (c) bendi uyarınca, "kışkırtmak" eylemi de cezalandırılacak eylemler arasında sayıldığından, netice tamamlanmamış olsa dahi, soykırım suçuna açıkça ve doğrudan tahrik edilmesi eylemi de cezalandırılmayı gerektirmektedir.

forced migration did not constitute a crime of genocide on its own, but it was a factor that should be taken into account in the whole of the events. The same view was adopted in the Blagojevich decision.

IV. THE PUNISHABLE ACTS IN THE CRIME OF GENOCIDE

Article 3 of the Convention enumerates which acts are punishable as follows:

a) Genocide;

b) Conspiracy to commit genocide;

c) Direct and public incitement to commit genocide;

d) Attempt to commit genocide;

e) Complicity in genocide.

As understood, not only the acts listed in article 2 but also the attempt and complicity to these acts are enumerated as the acts to be criminalized. As explained above, while the occurrence of the result is required in some of the acts listed in article 2 (killing, bodily and mental harm etc.), it is not required that result occurs in the acts of preventing births within the group, inflicting on the group conditions of life. Of course, it is not possible to mention the attempt with regard to the offences where the result is not sought.

Regarding the acts listed in article 3 which could be considered complicity to genocide, the existence of "the special intent" is also required for the accomplices. For the existence of the mentioned complicity, it is not required to occur as complicity in all acts constituting the crime of genocide. The involvement in only one of the mentioned acts is sufficient with regard to the constitution of the crime. Since the act of "incitement" is listed among the acts to be punished in accordance with sub-paragraph (c) of the mentioned Article, the act of direct and public incitement to commit genocide also requires punishment, even if the result is not completed.

V. YETKİLİ YARGI MERCİİ

Soykırım suçunu diğer uluslararası suçlardan ayıran diğer bir önemli unsur, Sözleşme'nin 6 ncı maddesi uyarınca bu suçun oluşup oluşmadığına ancak Sözleşme'de belirtilen yetkili bir mahkemenin karar verme yetkisinin bulunmasıdır. 1948 tarihli Sözleşme'nin görüşmeleri yapılırken taslak metni hazırlayan hem "Hazırlık Komitesi" hem de Sözleşme'ye son halini veren Uluslararası Konferansta yetkili yargı merci tartışılmıştır. Bu çerçevede, soykırım suçunun cezalandırılmasını evrensel hukuka havale etmeyi öngören değişiklik önergeleri reddedilmiştir. Dolayısıyla, Sözleşme nihaî olarak soykırım suçunu işleme zanlısı olan kişiyi yargılama yetkisini olayın vuku bulduğu ülkenin ulusal yargısına vermiştir. Diğer yandan, tarafların anlaşmaları halinde Uluslararası Adalet Divanı'nın da uyuşmazlık taraflarınca yetkili kılınabileceği hususu Sözleşme'de düzenlenmiştir.

Dolayısıyla, olayın vuku bulduğu ülkelerin ulusal yargı makamları ile BM'nin soykırım dâhil olmak üzere savaş suçları konusunda yargılama yetkisine sahip bulunan Uluslararası Adalet Divanı haricinde soykırım suçu konusunda yargılama yapmaya yetkili başkaca bir organ bulunmamaktadır. Divan da 3 Şubat 2012'de yabancı ülkelerin yerel mahkemelerinin başka ülkeleri yargılamalarının uluslararası hukukun ihlali anlamına geldiğine hükmetmiştir. Söz konusu dava, Almanya'nın II. Dünya Savaşı sırasında "insanlığa karşı işlenen suçlar" nedeniyle İtalya yerel mahkemelerinde açılmıştır. Almanya, bu davaların hukuka aykırı olduğu iddiası ile Divan'a müracaat etmiştir.

V. COMPETENT JUDICIAL AUTHORITY

Another important element differentiating the crime of genocide from other international crimes is, under article 6 of the Convention, the fact that only a competent Court specified in the Convention has the authority to decide whether this crime has been constituted or not. The competent authority was discussed both by "the Drafting Committee", which drafted the draft text during the negotiations of the 1948 Convention and by the International Conference, which finalized the Convention. In this framework, the motions for an amendment providing for the referral of the criminalization of the crime of genocide to the universal law were rejected. Therefore, the Convention finally granted the authority to prosecute the perpetrator committing the crime of genocide to the national judiciary of the country where the incident takes place. Besides, in the event that the parties agree, it is governed under the Convention that the International Court of Justice may be authorized by the parties of the dispute.

Therefore, apart from the national judicial authorities of the countries where the incident takes place and the UN's International Court of Justice, which has jurisdiction over war crimes, including genocide, there is no other body authorized to prosecute the crime of genocide. The Court also ruled on February 3, 2012 that the local courts of foreign countries to try other countries constitute a violation of international law. The case in question was brought before the local Italian courts for "crimes against humanity" committed by Germany during World War II. Germany applied to the Court with the allegation that these cases were unlawful. Although Italy argued that cases were brought before the court due to the fact that people whose right to life was violated during World War II were forcibly taken to Germany and forced to work without being in the category of "prisoner of war", the Court disregarded these defences. In its decision, which it found Germany to be justified, the Court ruled that "an act of a State

İtalya her ne kadar II. Dünya Savaşı sırasında yaşam hakkı ihlal edilen kişilerin zorla Almanya'ya götürülerek ve "savaş esiri" kategorisinde olmaksızın zorla çalıştırılmaları sebebiyle davaların görüldüğünü savunmuşsa da Divan bu savunmalara itibar etmemiştir. Almanya'yı haklı bulduğu kararında Divan, "insanlığa karşı işlenen suçlarda bir devletin eyleminin farklı bir devletin yerel mahkemesinde görüşülemeyeceğini" hükme bağlamıştır

VI. SÖZLEŞMENİN ZAMAN BAKIMINDAN UYGULANMASI

Sözleşmeler hukuku ile birlikte ceza hukuku ve insan hakları hukukunun genel kuralları ve yerleşik uluslararası örf ve adet hukuku kuralları 1948 tarihli Sözleşme'nin hükümlerinin, yürürlüğe giriş tarihi olan 12 Ocak 1951'den önceki olaylara uygulanmasını engellemektedir. Bu tarihten sonraki olaylar yönünden ise, zamanaşımı soykırım suçundan sorumlulukta akla gelen diğer bir unsurdur.

Bu konuda, "Zamanaşımının Savaş Suçlarına ve İnsanlığa Karşı Suçlara Uygulanamazlığı Hakkındaki BM Sözleşmesi" bulunmaktadır. 26 Kasım 1968'de kabul edilen bu Sözleşme, 11 Kasım 1970 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Sözleşme, soykırım suçunu insanlığa karşı suçun özel bir türü olarak kabul etmektedir ve soykırım suçunu ayrı bir başlık olarak düzenlememiştir. Anılan Sözleşme'nin 1 inci maddesinde, Sözleşme'de sayılan suçlara (savaş suçları, insanlığa karşı suçlar, ırk ayrımı, soykırım) "suçun işlendiği tarihe bakılmaksızın" zamanaşımı uygulanmayacağı belirtilmektedir. Bu itibarla, bahse konu Sözleşme'nin yürürlüğe girdiği tarihten sonraki veya yürürlüğe girdiği tarihte devam eden soykırım suçuna yönelik eylemlerin soruşturulması ve kovuşturulması hususunda zamanaşımından söz etmek mümkün olmayacaktır.

Türkiye söz konusu Sözleşme'ye taraf değildir. Keza Sözleşme'nin resmî internet sitesinde yapılan incelemede, hâlihazırda 193 BM üyesinden 56 BM üyesi devletin taraf olduğu görülmektedir. Buradan da söz konusu Sözleşme'nin yaygın bir onay ve geniş bir oydaşmaya mazhar olmadığı anlaşılmaktadır.

cannot be discussed in a local court of a different State in crimes against humanity".

VI. IMPLEMENTATION ON THE CONVENTION IN TERMS OF TIME

The general rules of criminal and human rights law, as well as the law of conventions, and the established international customary rules prevent the provisions of the 1948 Convention from being applied to incidents prior to its entry into force, which is on January 12, 1951. In terms of incidents after this date, the statute of limitations is another factor that comes to mind in responsibility for the crime of genocide.

"Convention on the Non-Applicability of Statutory Limitations to War Crimes and Crimes Against Humanity" is available on this subject. Adopted on November 26, 1968, this Convention entered into force on November 11, 1970. The Convention considers the crime of genocide as a special type of the crimes committed against humanity and does not govern the crime of genocide under a separate title. Under article 1 of the mentioned Convention, it is set out that no statutory limitation shall be applied to the crimes enumerated in the Convention (war crimes, crimes against humanity, race discrimination, genocide) irrespective of the date of their commission. In this regard, it will not be possible to talk about the statute of limitations for investigating and prosecuting acts related to the crime of genocide that continues after or on the date of entry into force of the aforementioned Convention.

Turkey is not a party to the mentioned Convention. Likewise, as a result of the search on the official web page of the Convention, it is revealed that 56 UN Member States out of 193 UN Members are parties to the Convention. Therefore, it is understood that the Convention has not received a prevalent and widespread consensus.

VII. CONCLUSION

As understood, the definition of the crime of genocide was first provided in the 1948 Convention in

VII. SONUÇ

Görüldüğü üzere soykırım suçunun tanımı ilk defa uluslararası hukuk muvacehesinde 1948 tarihli Sözleşme ile ortaya konulmuştur. Son yıllarda, çeşitli ülkelerin senato, parlamento gibi yasama organlarında veya hükümet yetkililerince 1915 olayları konusunda "soykırım" nitelendirmesi yapıldığı müşahede edilmektedir. Yukarıda izah edildiği üzere, uluslararası hukukta özel bir suç türü olarak düzenlenen "soykırım" suçunun hukukî niteliği, unsurları ve uyuşmazlık çözüm yöntemleri Sözleşme'de belirtilmiştir.

Buna ilaveten Sözleşme'ye göre, herhangi bir ülkenin Parlamento, Senato, Belediye Meclisi veya yetkili olmayan ulusal bir yargı organının bir eylemi soykırım olarak nitelendirmesi hukuken mümkün değildir ve hiçbir hukukî anlam ve sonucu bulunmayıp yok hükmündedir. Bu noktada, Avrupa Birliği Adalet Divanı da, sözde Ermeni soykırımını tanıyan parlamento kararlarının siyasi nitelikte olduğunu ve hukuken herhangi bir geçerliliğinin bulunmadığını hüküm altına almıştır. Yine, liderler siyasî açıklamalar ile soykırımın varlığına dair çeşitli vesilelerle beyanatlarda bulunuyor veya ülke parlamentolarına "soykırımı inkâr etmenin" suç olduğuna dair tasarılar sunuluyor ise de bu girişimlerin hukuken herhangi bir geçerliliği bulunmamaktadır. Nitekim gerek Fransa Anayasa Komisyonu gerekse AİHM Ermeni soykırımını inkâr etmenin yasa ile yasaklanmasına ilişkin düzenlemeleri Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 10 uncu maddesinde düzenlenen "ifade özgürlüğü" hakkının ihlali olarak nitelendirmiştir.

accordance with international law. Recently, it has been observed that the events of 1915 are qualified as "genocide" by the legislative bodies of various countries such as senates and parliaments or by the government representatives. As explained above, the nature, elements and dispute resolution methods of the crime of "genocide", which is governed as a special type of crime in the international law, are set out in the Convention.

In addition, according to the Convention, it is not legally possible for any country's Parliament, Senate, City Council or an unauthorized national judicial body to qualify an act as genocide, and it has no legal meaning and consequence and is null and void. At this point, both the European Union and the International Court of Justice ruled that the parliament decisions recognizing the so-called Armenian genocide are of political nature and they do not have any legal validity. Besides, although the leaders give declarations on the existence of the genocide through political explanations or they submit motions to the national parliaments that it is an offence "to deny the genocide", such attempts do not have any legal validity. Thus, both the French Constitutional Council and the ECtHR have described the regulations regarding the prohibition of denial of the Armenian Genocide as a violation of the "freedom of expression" right, which is regulated in Article 10 of the European Convention on Human Rights (ECHR).

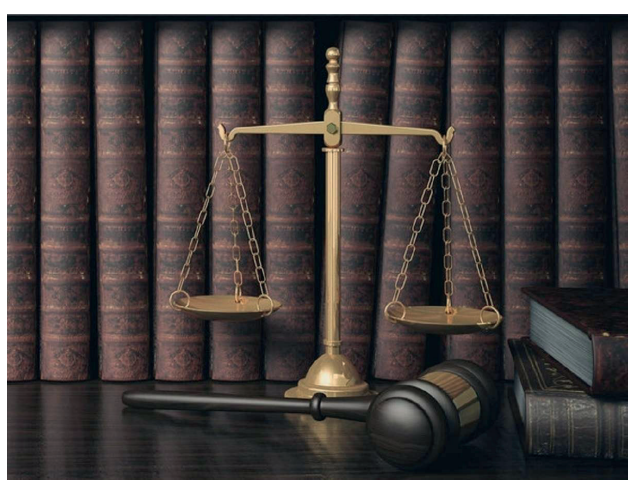

CEZA İNFAZ KURUMLARINDA TERÖR VE TEHLİKELİ MAHKÛMLARIN İDARESİNİN İYİLEŞTİRİLMESİ VE RADİKALLEŞMENİN ÖNLENMESİ PROJESİNİN KAPANIŞ TÖRENİ YAPILDI

CLOSING CEREMONY OF THE PROJECT ON THE BETTER MANAGEMENT OF TERRORISM AND DANGEROUS OFFENDERS IN PRISONS AND PREVENTION OF RADICALIZATION

Avrupa Birliği (AB) Katılım Öncesi Mali Yardım Aracı (IPA) II dönemi 2015 yılı programlamasında yer alan ve eşleştirme (twinning) ortağı olarak İspanya ile birlikte yürütülen "Ceza İnfaz Kurumlarında Terör ve Tehlikeli Mahkûmların İdaresinin İyileştirilmesi ve Radikalleşmenin Önlenmesi Projesi"nin Kapanış Töreni 2 Temmuz 2021 tarihinde Hilton Otel'de gerçekleştirilmiştir. Bakanlığımız Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün ana yararlanıcısı olduğu projenin kapanış törenine, IPA projelerinde yargı alanında lider kurum görevini yerine getiren Genel Müdürlüğümüzden AB Proje Uygulama Daire Başkanı Dr. Tamer SOYSAL ve Tetkik Hâkimi Faruk GÖKER katılım sağlamışlardır.

The closing ceremony of the Project 'Better Management of Terrorists and Dangerous Offenders in Prisons and Prevention of Radicalization', carried out with Spain as the twinning partner of Turkey in the 2015 programming in the European Twinning Project of the second phase of the EU Instrument for Pre-Accession Assistance (IPA II), was held at the Hilton Hotel on 2 July 2021. The Head of the EU Project Implementation Department of the Directorate General, Dr. Tamer SOYSAL and the Rapporteur Judge Faruk GÖKER, which carries out the duty of the leading institution in the judiciary field of the IPA projects, attended the closing ceremony of the project, the main beneficiary of which is the Directorate General for Prisons and Detention Houses of the Ministry of Justice.

İRAN ADALET BAKANLIĞI İLE ÇEVRİMİÇİ TOPLANTI
AN ONLINE MEETING WITH THE MINISTRY OF JUSTICE OF IRAN

Genel Müdürlüğümüz ile İran Adalet Bakanlığı yetkilileri arasında, uluslararası adlî iş birliği konusunda bilgi alışverişinde bulunmak amacıyla, 28 Temmuz 2021 tarihinde video-konferans yöntemiyle bir toplantı gerçekleştirilmiştir.

Genel Müdür Yardımcımız Sayın Mustafa Tayyip ÇİÇEK'in başkanlık ettiği toplantıda iki ülke arasındaki dostane ilişkilerin önemine vurgu yapılarak cezaî konularda uluslararası adlî yardımlaşma, suçluların iadesi ve hükümlülerin nakli konuları ele alınmış, iki ülke arasındaki mevcut adlî iş birliğinin daha da ilerletilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

A meeting was held between the Directorate General and the officials of the Ministry of Justice of Iran on 28 July 2021 by video-conferencing, with the purpose of exchanging information on international judicial cooperation.

In the meeting chaired by Deputy Director General, Mr. Mustafa Tayyip ÇİÇEK, the importance of friendly relations between the two countries was emphasized, international legal assistance in criminal matters, extradition and transfer of sentenced persons were discussed, and a consensus was reached on furthering the existing judicial cooperation between the two countries.

ULUSLARARASI ÖZEL HUKUKUN BİRLEŞTİRİLMESİ ENSTİTÜSÜ (UNIDROIT) VE ULUSLARARASI TİCARİ SÖZLEŞMELERE İLİŞKİN UNIDROIT İLKELERİ

İlhan YÜCEL
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

I.GİRİŞ

20. yüzyılın ortalarından itibaren hızlanmaya başlayan ekonomik ve teknolojik gelişmeler ile küreselleşme, devletler ve kişiler arasındaki hukuki ilişkilerin niteliğini değiştirmiştir. İletişim alanındaki gelişmelere paralel olarak hukuki işlemlerin sayısında ve sıklığında artışlar meydana gelmiş, konu bakımından kapsamı genişlemiş, hukuki işlemler giderek artan biçimde uluslararasılık unsuru barındırmaya başlamış ve nitelik itibarıyla da karmaşıklaşmıştır. Bu durum, işlem güvenliğine, görece dezavantajlı kesimlerin hukuken korunmasına ve uyuşmazlık çözüm maliyetlerinin düşürülmesine olan ihtiyacı artırmıştır. Böylece, başta ticari ilişkilere ilişkin kurallar olmak üzere, uluslararası özel hukuk kurallarının daha sade ve yeknesak bir hale getirilmesi zarureti doğmuştur.

Bu çalışmada; öncelikle bu yönde faaliyetlerde bulunan uluslararası kuruluşlardan biri olan Uluslararası Özel Hukukun Birleştirilmesi Enstitüsünün (UNIDROIT ya da "Enstitü" olarak anılacaktır) yapısı, organları ve işleyişi hakkında kısaca bilgi verilecek, ardından da uluslararası özel hukuk kurallarının yeknesaklaştırması çalışmalarının önemli bir örneğini teşkil eden Uluslararası Ticari Sözleşmelere İlişkin UNIDROIT İlkeleri (kısaca "İlkeler" olarak anılacaktır.) hakkında bilgi verilecektir.

II.ENSTİTÜNÜN YAPISI, ORGANLARI VE İŞLEYİŞİ

1926 yılında Milletler Cemiyetinin yardımcı organlarından biri olarak kurulan UNIDROIT, birliğin dağılmasının ardından 1940 yılında Roma'da ve bu kez bağımsız bir kuruluş olarak, UNIDROIT Statüsü isimli çok taraflı bir anlaşma temelinde yeniden kurulmuştur.

Enstitü, günümüzde bağımsız bir hükümetler arası kuruluş olarak varlığını sürdürmekte ve başta ticaret hukuku olmak üzere, devletlerin özel hukuklarının günümüz dünyasının koşul ve ihtiyaçlarına göre modernize edilmesi ve yeknesaklaştırılması için ilkeler, model kanunlar ve uluslararası antlaşmalar hazırlamayı ve böylelikle yeknesak bir özel hukuk uygulamasının gelişmesine yardımcı olmayı amaçlamaktadır.

I.INTRODUCTION

The economic and technological advancements with globalization, which started to accelerate since the mid-20th century, changed the nature of the legal relations between the states and the individuals. In parallel with the developments on communication, the number and frequency of legal works and procedures have increased, their scope in terms of the subject has been expanded, legal procedures have increasingly begun to contain internationality and become complicated as per their characteristics. This has led to the need for operational safety, the protection of relatively disadvantaged groups and the reduction of dispute settlement costs. This situation required to make the rules of international private law more simple and uniform, particularly the rules towards the commercial relations.

In this study, firstly, the brief information will be given about the structure, organs and functioning of the International Institute for the Unification of Private Law (hereinafter referred to as UNIDROIT or "Institute"), which is one of the international organizations carrying out activities in this field. Then, the information will be given about The UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts (hereinafter referred to as "Principles"), which constitutes an important example for the uniformity activities of the rules of international private law.

II.STRUCTURE, ORGAN AND FUNCTIONING OF THE INSTITUTE

The UNIDROIT was established in 1926 as an auxiliary organ of the League of Nations. Following the demise of the League, the Institute was re-established in 1940 on the basis of a multilateral agreement, the UNIDROIT Statute, in Rome as an independent organization.

The Institute continues to carry out its activities as an independent intergovernmental organisation. Its purpose is to prepare principles, model laws and international agreements for modernizing and formulating uniform private laws of the states, in particular

THE INTERNATIONAL INSTITUTE FOR THE UNIFICATION OF PRIVATE LAW (UNIDROIT) AND THE UNIDROIT PRINCIPLES OF INTERNATIONAL COMMERCIAL CONTRACTS

Enstitünün bağımsız statüsünün, onu daha teknik ve daha az siyasi nitelikteki meselelerin ele alınması için uygun bir platform haline getirdiğini söylemek mümkündür.

UNIDROIT üyeliği, UNIDROIT Statüsü'ne (kısaca "Statü" olarak anılacaktır) katılan devletlerle sınırlı olup, günümüzde çeşitli yasal, ekonomik ve siyasi sistemleri temsil eden ve farklı kültürel geçmişlere sahip olan beş farklı kıtadan toplam 63 devlet UNIDROIT Statü'ye taraftır. Türkiye, 15.03.1950 tarihinde Enstitüye üye olmuştur. Adalet Bakanlığı Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü, Türkiye'nin Enstitü ile ilişkilerden sorumlu ulusal makamıdır.

Resmi dilleri İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca ve İspanyolca, çalışma dilleri ise İngilizce ve Fransızca olan Enstitü; Sekretarya, Yönetim Konseyi ve Genel Kurul'dan oluşan üç katmanlı bir yapıya sahiptir.

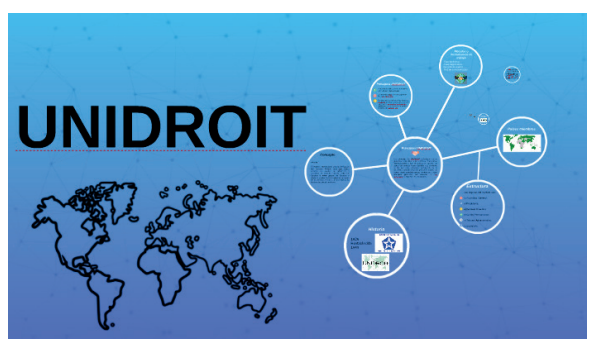

Statü'nün 5. maddesinde düzenlenen ve Enstitünün nihai karar alma organı olan Genel Kurul, her yıl Enstitü bütçesini, her üç yılda bir ise Enstitünün çalışma programını onaylar. Her üye devletten bir temsilcinin katılımıyla oluşan Genel Kurul ayrıca, her beş yılda bir Yönetim Konseyi üyelerini seçmektedir. Üye devletlerden birinin Büyükelçisi dönüşümlü olarak ve bir yıl süreyle Genel Kurula başkanlık eder.

Statü'nün 6. maddesinde düzenlenen Yönetim Konseyi, Enstitünün yasal hedeflerine ulaşılmasında kullanılacak araçların tüm ilkesel yönlerini ve özellikle Sekretaryanın, Konsey tarafından hazırlanan çalışma programlarını yürütme biçimini denetler. İtalyan Hükümetince atanan Enstitü Başkanının doğal üyesi olduğu Yönetim Konseyi, Genel Kurul tarafından çoğunlukla yargıçlar, akademisyenler ve kamu görevlilerinden seçilen 25 üyeden oluşmaktadır. Yönetim Konseyi üyelerinin görev süresi 5 yıl olup, bu sürenin sonunda yeniden seçilebilmeleri mümkündür.

commercial law, in line with the conditions and needs of today's world, and thereby to assist the development of a uniform private law application.

It is possible to state that the independent statute of the Institute make it an eligible platform for dealing with issues, having more technic and less politic natures.

Membership of UNIDROIT is restricted to States, acceding to the UNIDROIT Statute (hereinafter referred to as "Statute"). UNIDROIT's 63 member States are drawn from the five continents and represent a variety of different legal, economic and political systems as well as different cultural backgrounds. Turkey became the member of the Institute on 15.03.1950. The Directorate General for Foreign Relations and European Union Affairs was determined as the national authority, as being responsible from the relations of Turkey with the Institute.

The official languages of UNIDROIT are English, French, German, Italian and Spanish; its working languages are English and French. The Institute has an essentially three-tiered structure, made up of a Secretariat, a Governing Council and a General Assembly.

The General Assembly is the ultimate decision-making organ of the Institute, as enacted in the Article 5 of the Statute. It votes the Institute's budget each year; it approves the Work Programme every three years; it elects the Governing Council every five years. It is made up of one representative from each member Government. The Presidency of the General Assembly is held, on a rotating basis and for one year, by the Ambassador of one of the Organisation's member States.

As enacted in the Article 6 of the Statute, the Governing Council supervises all policy aspects of the means by which the Institute's statutory objectives are to be attained and in particular the way in which the Secretariat carries out the Work Programme drawn up

06.12.2018 tarihinde gerçekleştirilen 77. Genel Kurul Toplantısında, ülkemizin adayı İbn Haldun Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Yusuf Çalışkan 2019-2023 dönemi için Yönetim Konseyi üyeliğine seçilmiştir.

Sekretarya, Yönetim Konseyince hazırlanan çalışma programlarını uygulamaktan sorumlu olup, Enstitünün yürütme organı niteliğindedir. Sekretaryanın yönetimi, Enstitü Başkanının gösterdiği adaylar arasından Yönetim Konseyi tarafından en fazla 5 yıllığına atanan bir Genel Sekreter tarafından gerçekleştirilir (Statü; Madde 8). Görev süresi bittiğinde yeniden atanması mümkün olan gelen Genel Sekreterin çalışmalarına, uluslararası kamu görevlileri ile diğer yardımcı personelden müteşekkil bir ekip tarafından destek verilmektedir.

Enstitü faaliyetlerinin finansmanı, Genel Kurul tarafından belirlenen ve üye devletlerce ödenen yıllık katkılarla sağlanmakla beraber, belirli proje veya faaliyetlerin finansmanı için üye devletlerce bütçe dışı katkılar yapılması da mümkündür.

Enstitü kurulduğu tarihten bugüne uluslararası antlaşmalar, örneğin; Taşınır Donanım Üzerindeki Uluslararası Teminatlar Hakkında Cape Town Konvansiyonu, Çalınan veya Yasadışı Olarak İhraç Edilen Kültürel Objelerle İlgili Konvansiyon, Uluslararası Seyahat Sözleşmelerine İlişkin Brüksel Konvansiyonu) model kanunlar ve hukuki ilke ve kılavuzlardan oluşan yetmişin üzerinde hukuki metin hazırlamıştır. Keza, Enstitünün bazı çalışmaları, diğer uluslararası örgütlerin himayesinde kabul edilen ve halen yürürlükte olan bazı uluslararası belgelere de temel teşkil etmiştir. 1980 tarihli Milletlerarası Mal Satımına İlişkin BM Sözleşmesi (Viyana Satım Sözleşmesi) bu belgeler arasında yer almaktadır.

Enstitü ayrıca, Cape Town Konvansiyonu ile Cenevre Menkul Kıymetler Sözleşmesi'nin depoziter kuruluşudur.

by the Council. It is made up of one ex officio member, the President of the Institute appointed by the Italian Government, and 25 members, mostly eminent judges, practitioners, academics and civil servants elected by the General Assembly. The President and members of the Governing Council shall hold office for a term of five years, which shall be renewable.

In the 77th General Assembly held on 06.12.2018, the candidate of our country, Prof. Yusuf Çalışkan, the Dean of the Faculty of Law of Ibn Haldun University, was elected as the member of the Governing Council for the term of 2019-2023.

The Secretariat is the executive body of the Institute, responsible of carrying out its Work Programme prepared by the Governing Council. It is headed by a Secretary-General appointed by the Governing Council, for a period which shall not exceed five years, on the nomination of the President of the Institute. (Article 8 of the Statute) The Secretary-General shall be eligible for reappointment, when his/her term in office ends. The Secretary-General is assisted by a team of international civil servants and supporting staff.

The Institute is financed by annual contributions from its member States which are fixed by the General Assembly. Extra-budgetary contributions may be made to fund specific projects or activities by the member States.

The Institute has over the years prepared over seventy studies and drafts, since its establishment. Many of these have resulted in international instruments, including international conventions (for example; Cape Town Convention on International Interests in Mobile Equipment, Convention on Stolen or Illegally Exported Cultural Objects, Brussels Convention on International Travel Contracts), model laws, principles and legal and contractual guides. Likewise, some activities of the Institute constituted a basis for some in-

UNIDROIT
International Institute for the Unification of Private Law
Institut International pour l'Unification du Droit Privé

Enstitü, ticari sözleşmelerden sermaye piyasalarına, uluslararası taşımacılıktan kültür varlıklarına, bankacılık hukukundan fikri mülkiyete, finansal kiralamadan güvenceli işlemlere, sigortacılıktan tahkime ve medeni usul hukukundan doğal kaynaklara kadar birçok farklı alanda çalışmalar yapmaktadır. Esasen Enstitü'nün birincil amacı, geniş anlamda modern ve uyumlaştırılmış tek tip özel hukuk kuralları meydana getirmektir. Enstitü tarafından hazırlanan tek tip kurallar, ekseriyetle maddi hukuk kuralları ile ilgili olup; nadiren de kanunlar ihtilafı kurallarını içerebilmektedir.

III.ULUSLARARASI TİCARİ SÖZLEŞMELERE İLİŞKİN UNIDROIT İLKELERİ

Özellikle 20. yüzyılın ortalarından itibaren ivme kazanan teknolojik gelişmelerin de etkisiyle, ticari ilişkiler başta olmak üzere, uluslararası özel hukukun alanına giren hukuki ilişkilerin konu bakımından kapsamının genişlediği, nitelik itibarıyla karmaşıklaştığı ve niceliksel olarak geçmişle kıyas kabul etmeyecek ölçüde sıklaştığı görülmektedir. Eşzamanlı olarak, hukuki işlemlerin daha hızlı ve güvenli bir biçimde gerçekleştirilmesine olan ihtiyacın da artmasıyla birlikte, devletlerin birbirlerinden farklı hukuk sistemlerinin ve kurallarının bulunması ve buna bağlı olarak ortaya çıkan yorum farklılıklarından kaynaklanan sorunların çözümü için ulusal hukuk sistemlerinin dışında kalan, yeknesak ve tarafsız kuralların meydana getirilmesi fikri güçlenmiştir. Bunun sonucunda Lahey Uluslararası Özel Hukuk Konferansı (HCCH), Birleşmiş Milletler Ticaret Hukuku Komisyonu (UNCITRAL) ve UNIDROIT gibi kuruluşlar uluslararası antlaşmalar, model kanunlar ve genel ilkeler gibi hukuki araçlar

ternational instruments, which were adopted under the auspices of other international organizations and which are still in force. The United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods (Vienna Convention) is among these instruments.

In addition, the Institute has been designated as the Depositary to the Cape Town Convention and the Geneva Securities Convention.

The Institute make studies in many different fields from commercial contracts to capital markets, from international transport to cultural properties, from banking law to intellectual property, from factoring to secured transactions, from insurance to arbitration, and from civil procedure law to natural resources. The basic statutory objective of the Institute is to prepare modern and harmonised uniform rules of private law in a broad sense. Uniform rules prepared by the Institute are generally concerned with the unification of substantive law rules; they will only include uniform conflict of laws rules incidentally.

III.THE UNIDROIT PRINCIPLES OF INTERNATIONAL COMMERCIAL CONTRACTS

Especially with the effect of technological advancements accelerated since the mid-20th century, it was observed that the scope of the legal relations within the field of international private law were broadened in terms of subject matter; they became complex in qualitative terms; and they became frequent in quantitative terms, which could not be compared with the past. Simultaneously, with the increase of need towards the execution of legal transactions in a more rapid and secured way, due to the different legal systems and rules of the states, in order to solve the problems based on different interpretations; the idea of creating uniform and impartial rules, out of the national legal systems, strengthened. Consequently, the organizations such as the Hague Conference on Private International Law (HCCH), the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL) and UNIDROIT started to function as international lawmakers by means of preparing legal instruments such as conventions, model laws and general principles.

As a result of these efforts, the UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts (UPICC) was published in 1994 at the end of a long study process. During the preparation of the principles, the acade-

hazırlamak suretiyle uluslararası kanun koyucu işlevini yerine getirmeye başlamışlardır.

Bu yöndeki gayretlerin bir ürünü olarak ortaya çıkan "Uluslararası Ticari Sözleşmelere İlişkin UNIDROIT İlkeleri" (UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts – UPICC) uzun yıllar alan bir çalışma sürecinin sonunda 1994 yılında yayımlanmıştır. İlkelerin hazırlanmasında Anglosakson, Kıta Avrupası ve sosyalist hukuk sistemlerini temsil eden akademisyen ve uzmanlar görev almışlardır.

Esasen, UNIDROIT İlkeleri lex mercatoria (ticari örf-adet ve teamül hukuku) niteliğinde olup, kodifikasyon ya da uluslararası antlaşma niteliği taşımamaktadır. Diğer bir ifadeyle, bu ilkelerin uygulanması taraflar arasında sağlanacak konsensüse bağlıdır. Bağlayıcı bir etkisi bulunmayan İlkeler, uygulamada yalnızca bünyesinde taşıdığı ikna gücü temelinde meşruiyet ve geçerlilik kazanabilecektir.

2004 ve 2010 yıllarında yapılan değişikliklerle güncellenen UNIDROIT İlkelerinin kapsamına uluslararası ticari sözleşmeler girmektedir. Uluslararası antlaşmalardan farklı olarak, bağlayıcı niteliği bulunmayan esnek kurallar getiren İlkelere devletlerce taraf olunması ya da bunların devletlerin iç hukukuna alınması söz konusu değildir. İlkeler; bir uluslararası ticari sözleşmenin taraflarınca uygulanacak hukuk olarak sarahaten seçilmeleri halinde veya taraflarca sözleşmede uluslararası hukukun genel ilkelerine atıfta bulunulmuşsa ya da uygulanacak hukukun belirlenmemiş olması hallerinde uygulama alanı bulabilecektir.

İlkelerin ayrıca; özel hukuk sözleşmelerinin düzenlenmesinde örnek olarak kullanılabilme, ulusal ve uluslararası kanunlaştırma çalışmalarında model işlevi görme, uygulanacak hukukta uygun bir kuralın bulunamaması nedeniyle ortaya çıkan hukuki boşlukların doldurulması ve hâlihazırda yürürlükte olan ilgili uluslararası antlaşmaların yorumlanması bakımından başvurulabilecek yardımcı bir araç niteliğinde olma gibi işlevleri de mevcuttur.

İlkeler, dibacesi ile birlikte 7 bölüm ve 119 maddeden oluşmaktadır. Birinci Bölümde; genel hükümler, sözleşme yapma ve sözleşmenin şeklini belirleme özgürlüğü, İkinci Bölümde; sözleşmelerin kuruluşuna dair hükümler, Üçüncü Bölümde; sözleşmelerin geçerliliğine dair hükümler, Dördüncü Bölümde; sözleşme-

micians and experts, representing the Anglo-Saxon, Continental Europe and socialist legal systems, were assigned.

Indeed, the UNIDROIT Principles have the characteristics of lex mercatoria (commercial customary law) and they are not a codification or an international agreement. In other words, the application of these principles depends on the consensus among the parties. The principles, which are not binding, can only be legitimate and valid based on its persuasiveness in practice.

International commercial contracts are included within the scope of the UNIDROIT Principles, updated with the amendments in 2004 and 2010. As different from international agreements, the Principles establish flexible rules, which are not binding; and it is not possible for the states to become a party or to incorporate and harmonize them with their national laws. If the principles are explicitly chosen by the parties of an international commercial contract as an applicable law or if it is referred to the general principles of international law by the parties in the contract or if the applicable law is not determined by the parties in the contract; these principles can be applied.

In addition, the principles have following functions: They can be used as an example in the preparation of private law agreements and they can be a model during the national and international legalization studies. They can fill the legal gaps, arising from the non-existence of a convenient rule in the applicable law. They can also be an auxiliary instrument to be applied in terms of the interpretation of relevant international agreements in force.

The principles consist of 7 chapters and 119 articles with a preamble. There are general provisions, freedom of contract and determination of the form of contract in the First Chapter. In the Second Chapter, there are provisions with regard to the formation of

lerin yorumlanması, Beşinci Bölümde; sözleşmelerin kapsamı, Altıncı Bölümde; ifaya ilişkin hükümler ve Yedinci Bölümde; ifanın yerine getirilmemesi (ademi ifa) hususu düzenlenmektedir.

Genel bir bakış açısıyla incelendiğinde; ilkelerin temelinde sözleşme özgürlüğü, sözleşme lehine hareket etme veya fesih yerine sözleşmenin ayakta tutulmasına gayret etme, sözleşmelerin hazırlanmasında ve uygulanmasında iyi niyet ve dürüstlük ilkelerine riayet edilmesi ile sözleşmelerin usul ve esas yönleriyle denetime olabildiğince açık olmasının sağlanması düşüncelerinin yattığı göze çarpmaktadır.

IV.SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Uluslararası özel hukuk kurallarının yeknesaklaştırılmasına yönelik çalışmalar günümüzde de çeşitli kuruluşlar aracılığıyla sürdürülmektedir. UNCITRAL bünyesinde kurulmuş olan altı farklı çalışma grubu düzenli olarak toplanmak suretiyle uluslararası ticaret hukukuna ilişkin çeşitli konularda model kanun çalışmaları yapmaktadır. Çalışma guruplarının toplantıları, ilgili kurum ve kuruluşlarımızla birlikte Genel Müdürlüğümüzce de takip edilmektedir.

Yine, 2021 yılı HCCH Genel İşler ve Siyasa Konseyi toplantısında alınan karara istinaden, mahkemelerin milletlerarası yetkisi ile yabancı mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizini konu alan "Jurisdiction Projesi" kapsamında kurulan sınır aşan hukuki ve ticari uyuşmazlıklarda yetkiye ilişkin meseleler hakkındaki Çalışma Grubu toplantılarına aynı zamanda UNIDROIT Yönetim Konseyi üyeliği görevini yürüten Prof. Dr. Yusuf Çalışkan tarafından katılım sağlanmaktadır.

Son dönemde, UNIDROIT'in 2020-2022 çalışma programı dahilinde oluşturulan ve yapay zeka, akıllı sözleşme ve dağıtık hesap defteri teknolojisi (DLT) konularında danışma görevi yürütecek olan "Dijital Varlıklar ve Özel Hukuk Yönlendirme Komitesi" çalışmalarına ülkemiz adına Prof. Dr. Leyla Berber Keser katılmaktadır.

Ülkemizce, uluslararası ticaret hukuku ve uluslararası özel hukukun diğer alanlarında gerçekleştirilen ve bu alanlarda önemli küresel gelişmelere yol açması beklenen söz konusu çalışmaların yakından izlenmesinin önem taşıdığı düşünülmektedir.

contracts. There are provisions related with the validity of the contracts in the Third Chapter and there are provisions related with the interpretation of the contracts in Fourth Chapter. Fifth Chapter is related with the content of the contracts. There are provisions related with performance in Sixth Chapter and related with non-performance in Seventh Chapter.

When it is examined from a general perspective; it is observed that the principles are based on freedom of contract, acting in favour of the contract or maintaining the sustainability of the contract instead of its termination, good faith and fair dealing in the preparation and application of contracts and enabling the contracts eligible for review in terms of its procedure and principles.

IV.CONCLUSION AND EVALUATION

The activities towards the uniformity of the rules of international private law are also carried out by means of various organizations. Six different working groups, established under UNCITRAL, meet regularly and carry out activities towards model laws in various matters related with international trade law. The meetings of working groups are also followed by our Directorate General, as well as other related institutions and organizations of our country.

Based on the decisions taken in the meeting of HCCH Council on General Affairs and Policy in 2021, Prof. Yusuf Çalışkan, who is also the member of the UNIDROIT Governing Council, participates in the meetings of Working Group on matters related to jurisdiction in transnational civil or commercial litigation, formed within the scope of the "Jurisdiction Project" on the international jurisdiction of courts and the recognition and enforcement of foreign judgments.

Recently, on behalf of our country, Prof. Leyla Berber Keser participates in the activities of "Digital Assets and Private Law Steering Committee", established within the UNIDROIT Work Programme for 2020-2022 and which fulfil the duty of consultation in the areas of artificial intelligence, smart contracts and distributed ledger technology (DLT).

It is thought that it is important for our country to follow these activities closely, which are carried out in the field of international trade law and other fields of international private law and which are expected to lead to important global developments in these fields.

Sevil BOSTANCI
Daire Başkan Yardımcısı
Deputy Head of Department

ULUSLARARASI DENİZCİLİK ÖRGÜTÜ VE DENİZ HUKUKU ENSTİTÜSÜ
INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION AND INTERNATIONAL MARITIME LAW INSTITUTE

I.ULUSLARARASI DENİZCİLİK ÖRGÜTÜ

Uluslararası Denizcilik Örgütü (International Maritime Organization-IMO), 1948 yılında Birleşmiş Milletler denizcilik konferansında kurulması kararlaştırılmış ve ilk olarak 1958 yılında Hükümetler Arası Denizcilik Danışma Örgütü (Inter-Governmental Maritime Consultative Organization-IMCO) adıyla kurulmuştur. 1982 yılına kadar bu isimle Birleşmiş Milletler bünyesinde bir "danışmanlık" birimi olarak faaliyet gösteren IMCO, 1982 yılında bugünkü adı olan Uluslararası Denizcilik Örgütü adını almıştır.

Merkezi Londra'da bulunan IMO, BM'nin deniz emniyeti, seyir güvenliği ve deniz çevresinin korunması gibi teknik denizcilik konularında faaliyet gösteren bir uzmanlık kuruluşudur. Bu itibarla, IMO'nun temel görevi, denizcilik faaliyetleri için evrensel olarak düzenleyici çerçeveyi belirlemektir. Ülkemiz, ilk kez aday olduğu 1999 yılından itibaren, iki yılda bir yapılan bütün IMO konsey seçimlerinde üyeliğe seçilmiştir.

Uluslararası Denizcilik Örgütü'nün faaliyet alanları; uluslararası denizlerde seyir güvenliği yönünden gerekli teknik önlemleri almak ve buna ilişkin uluslararası normların düzenlenmesini teşvik etmek, deniz işletmeciliğinin verimli olmasını sağlamak üzere etkili kuralların kabulünü teşvik etmek ile denizlerin gemiler tarafından kirletilmesinin önlenmesine yönelik olarak ülkeler arasında iş birliği yapılmasını sağlamak olarak belirlenmiştir.

I.INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION

The establishment of the International Maritime Organization (IMO) was decided in an international conference on maritime, held by the United Nations in 1948. It was originally established under the name of Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (IMCO) in 1958. IMCO, which carried out its activities as a "consultative" unit under this name within the body of the United Nations until 1982, was named as International Maritime Organization (IMO), its current name, in 1982.

The IMO, the headquarters of which is in London, functions as an expertise organization in the fields of technical maritime matters of the UN such as maritime safety, maritime security and the protection of marine environment. In this regard, the main mission of IMO is to determine the universal regulatory framework for maritime activities. Since 1999, when our country became candidate for the first time, our country was elected as a member in all elections for IMO Council, held in every two years.

The purposes of the International Maritime Organization (IMO) are to take necessary technical measures in terms of maritime safety in international waters and to encourage the adoption of international norms on this issue, to encourage and facilitate the general adoption of the highest practicable standards in matters concerning maritime safety and efficiency of navigation, and to enable cooperation among the countries towards the prevention and control of marine pollution from ships.

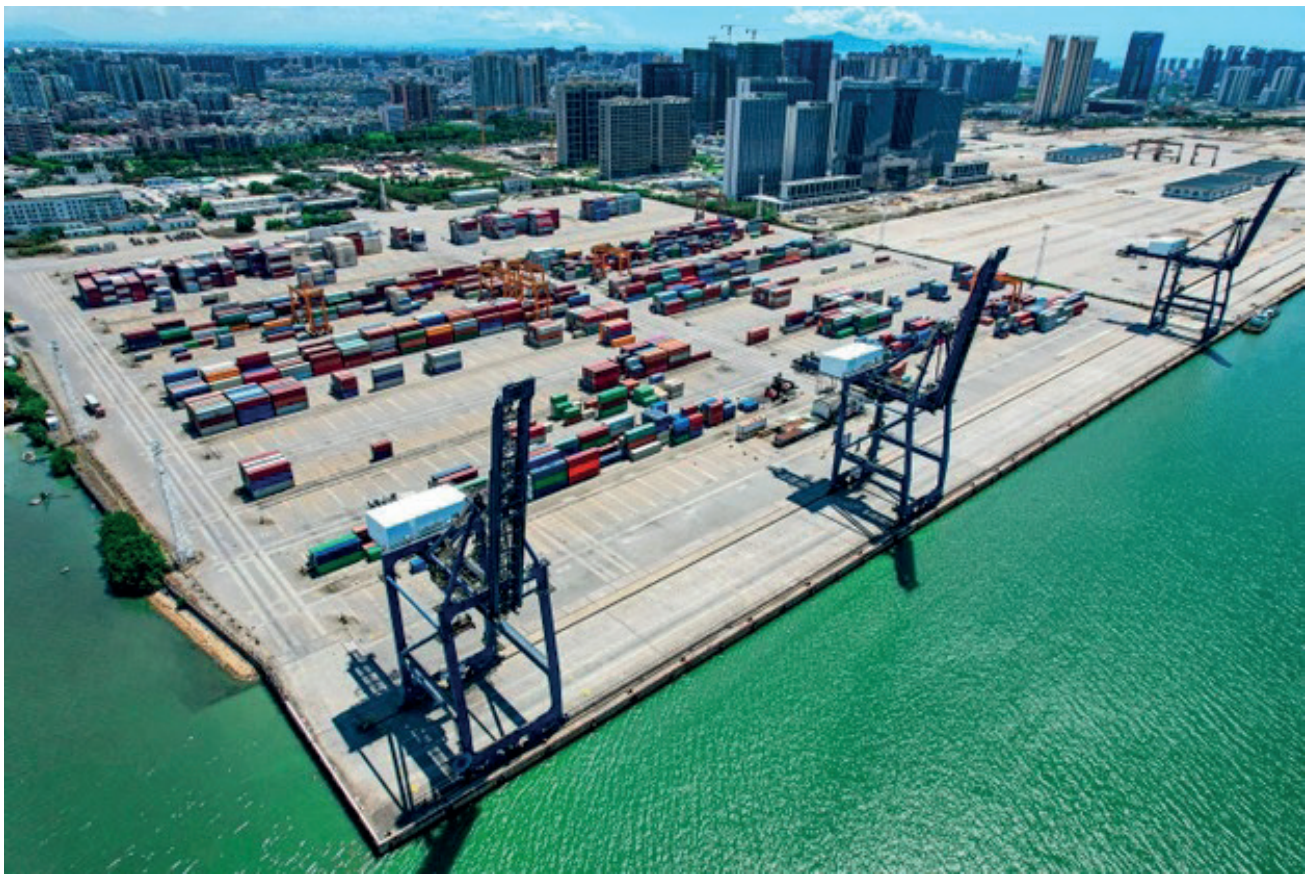

II.ULUSLARARASI DENİZ HUKUKU ENSTİTÜSÜ

IMO ile Malta Hükümeti arasında yapılan anlaşma kapsamında 1988 yılında Malta'da IMO Uluslararası Deniz Hukuku Enstitüsü (IMLI) kurulmuştur. Enstitü'nün misyonu, tüm Devletlerde, özellikle de gelişmekte olan Devletlerde deniz hukuku alanında kapasite geliştirmeyi artırmak, IMO hedeflerinin gerçekleştirilmesine katkıda bulunmak ve böylece güvenli, çevreye duyarlı, verimli ve sürdürülebilir denizciliği teşvik etmektir.

IMLI, 1989'da ilk eğitim programını başlatmıştır. Ana amacı, uluslararası deniz hukuku konusunda, özellikle gelişmekte olan ülkelerden diplomatlar, Adalet Bakanlığı yetkilileri ve Denizcilik kurumları personeli gibi devlet görevlilerini eğitmektir. IMLI'nin çalışmaları, uluslararası deniz hukuku alanında, denizcilik kanun ve yönetmeliklerinin uygulanması konusunda hazırlık yapabilen, gözden geçirebilen ve tavsiyelerde bulunabilen bir uzman kadrosunun oluşturulmasına katkıda bulunmuştur.

II.INTERNATIONAL MARITIME LAW INSTITUTE

The IMO International Maritime Law Institute (IMLI) was established in Malta in 1988 under an agreement concluded between the IMO and the Government of Malta. The mission of the Institute is to enhance capacity-building in all States, particularly developing States, in the field of maritime law, to contribute to the fulfilment of the IMO objectives, thereby promoting safe, secure, environment-friendly, efficient and sustainable shipping.

IMLI started its first training programme in 1989. Its main purpose is to train public officers such as diplomats, the officials of the Ministry of Justice and the staff of maritime institutions, principally from developing countries, in international maritime law. IMLI's work has contributed to the establishment of a cadre of experts in international maritime law who are able to prepare, review and advise on the implementation of maritime laws and regulations.

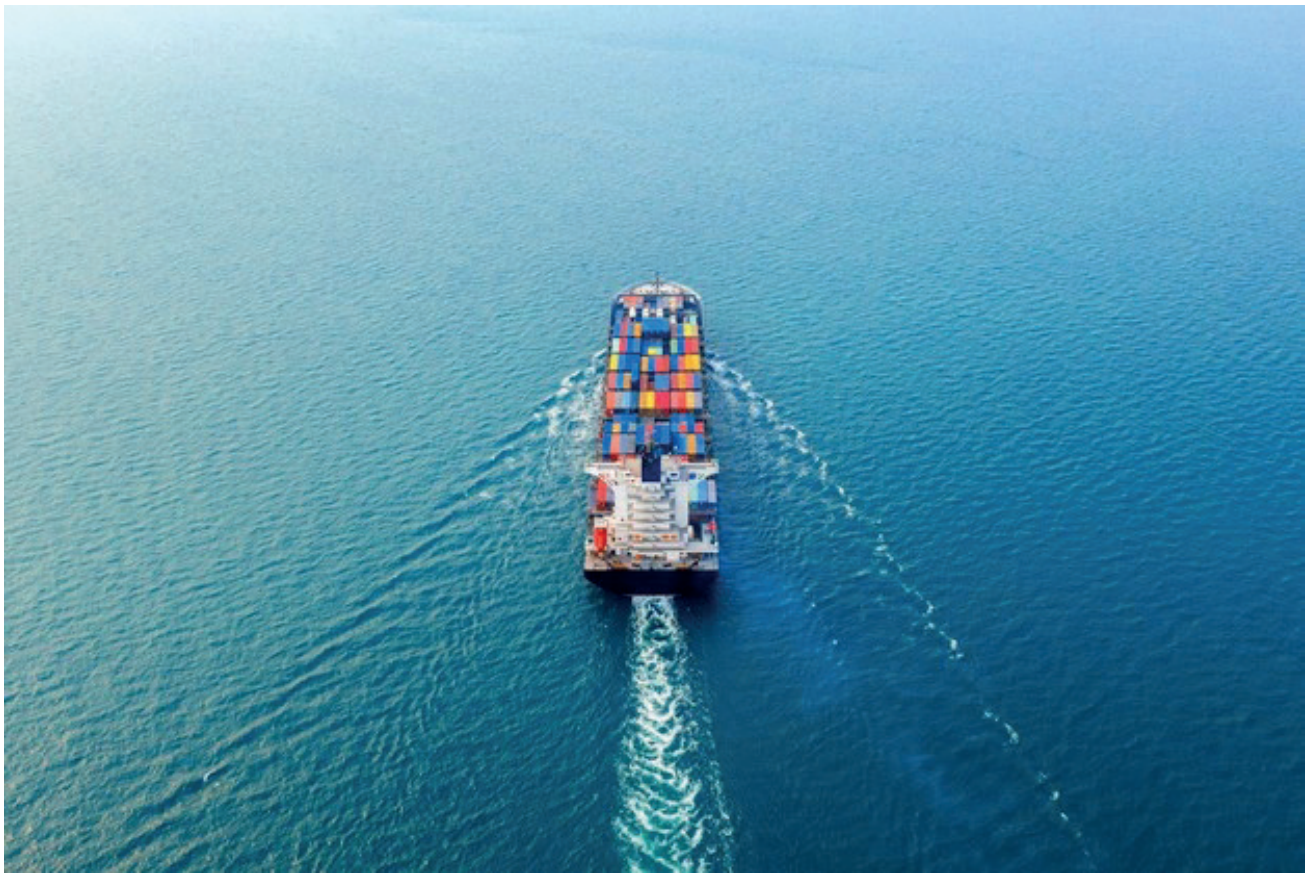

IMLI eğitimlerine kuruluşundan bu yana, 145 farklı devletten 1.100'e yakın denizcilik uzmanı katılım sağlamıştır.

IMLI, Tüzüğünde yer alan düzenleme ile Enstitü'nün programlarındaki kontenjanın yüzde 50'sinin kadın adaylara ayrılmasını zorunlu kılan Birleşmiş Milletler sistemi içindeki ilk kurumdur.

IMLI'de temel olarak 5 çeşit eğitim programı bulunmaktadır. Bunlar;

1-Uluslararası Denizcilik Hukukunda Yüksek Lisans,

2- Uluslararası Denizcilik Mevzuatında Beşeri Bilimler Yüksek Lisansı,

3- Uluslararası Denizcilik Hukukunda Doktora,

4- Uluslararası Deniz Hukuku alanında İleri Diploma programı, ve son olarak,

5- Özel tematik kısa kurslar,

olarak sayılabilir.

Since its establishment in 1988, IMLI has trained close to 1,100 maritime experts from 145 States.

IMLI is the first institution within the United Nations system, which mandated in its Statute that the Institute shall reserve 50 per cent of the places in its programmes for deserving female candidates.

IMLI offers basically five types of training programmes. These training programmes are as follows:

1- Master of Laws in International Maritime Law,

2- Master of Humanities in International Maritime Legislation,

3- Doctor of Philosophy in International Maritime Law,

4- Advanced Diploma programme in International Maritime Law, and finally,

5- Specialized short courses.

In the Institute, it is possible to attend master's degree with thesis in maritime law for one-year period in re-

Enstitüde deniz hukuku alanında yaklaşık 35.000 Euro ücret ile bir yıl süreli tezli yüksek lisans yapmak mümkündür. Deniz hukuku yüksek lisansı için, Enstitü tarafından kabul edilen bir üniversitenin Hukuk bölümünden mezun olmak ile IELTS dil yeterlilik sınavından asgari 6.0 puan almış olmak aranmaktadır. Bir devlet kurumu, yukarıda sayılan programlardan birine, Bakanlıklar veya denizcilik işleriyle ilgili bir bölümde çalışan kişiyi aday gösterdikten sonra, Enstitü'nün adaya burs bulma imkânı da mevcuttur.

Her yeni yılı müteakip IMO üyesi bütün devletlere sirküler nota gönderilmek suretiyle IMLI'de eğitim alınmasına ilişkin ilan verilmektedir. Ülkemizde bu ilan Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla duyurulmaktadır.

III.SONUÇ

IMO, BM'nin münhasıran denizcilik konularındaki uzmanlık kuruluşu olarak uluslararası deniz hukuku alanında uzman hukukçu yetiştiren uluslararası prestije sahip köklü bir kurumdur. IMO'nun da desteklediği Malta'da bulunan IMLI'de eğitim alan kursiyerler Uluslararası Adalet Divanı (ICJ) ve Uluslararası Deniz Hukuku Mahkemesi (ITLOS) eğitimlerine de katılım sağlamaktadır. IMLI'nin IMO ile ilişkili olması, resmî olarak Malta Hükümeti tarafından desteklenmesi, eğitim almak isteyen adaylara burs imkânları, Enstitütü Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Kitack Lim'in aynı zamanda IMO Genel Sekreteri olması gibi nedenler tercih edilmesinde önemli rol oynamaktadır.

turn for a fee of nearly 35.000 Euros. For the master's degree in maritime law, the academic requirements, including a degree in law with a high standing from a recognized university and 6.0 score from proficiency test in the English language (IELTS), are required to be met. After a government entity nominates a candidate, who is already serving in the Ministries or Departments concerned with legal, port or shipping affairs, to one of the above-mentioned programmes; it is also possible for the Institute to find a fellowship donor for the candidate.

Following each new year, it is advertised towards receiving training in IMLI by means of sending circular notes to all member states of IMO. In our country, this advertisement is announced by the Ministry of Foreign Affairs.

III.CONCLUSION

IMO is a deep-rooted and internationally-prestigious organization, which trains legal experts in the field of international maritime law, as the expertise organization of the UN on maritime issues exclusively. The trainees, who are receiving training in IMLI located in Malta and supported by IMO, also participate in the trainings of International Court of Justice (ICJ) and International Tribunal for the Law of the Sea (ITLOS). While preferring the Institute, the reasons such as the relation of IMLI with IMO, the official support of the Government of Malta, the fellowship opportunities and Mr. Kitack Lim, who is the Chairman of IMLI Governing Board and also the Secretary-General of IMO, play important role for the candidates.

KARA PARA AKLAMA VE TERÖRİZMİN FİNANSMANINA KARŞI MÜCADELEYE İLİŞKİN YENİ ÖNERİ

AB Komisyonu, 20 Temmuz 2021 tarihinde, AB'nin kara para aklama (anti-money laundering/AML) ve terörizmin finansmanıyla mücadele (countering the financing of terrorism/CFT) kurallarını güçlendirmeye yönelik bir yasa teklifi paketi sunmuştur. Avrupa Parlamentosu ve Konseyine sunulan paket, kara para aklamayla mücadele için yeni bir AB otoritesinin kurulmasını da içermektedir.

Düzenleme ile suçluların yasa dışı gelirleri aklama ve terör faaliyetlerinin finansmanına yönelik yasal boşlukların doldurulması suretiyle şüpheli işlem ve faaliyetlerin tespitini kolaylaştırmak amaçlanmaktadır. AB'nin 2020-2025 yıllarını kapsayan Güvenlik Birliği Stratejisinde, AB'nin kara para aklama ve terörün finansmanıyla mücadele çerçevesini geliştirmenin, Avrupalıları terörizmden ve organize suçlardan korumaya da yardımcı olacağı dile getirilmiştir.

Teklifte yer alan önlemlerin, teknolojik yeniliklerle bağlantılı olarak ortaya çıkan sanal para birimleri gibi yeni zorlukları dikkate alarak mevcut AB çerçevesini büyük ölçüde geliştirdiği belirtilmiştir:

Paketin dört yasama teklifi içerdiği görülmektedir:

•Yeni AB AML/CFT Otoritesi oluşturan bir Tüzük;

NEW PROPOSAL ON COMBATING MONEY LAUNDERING AND FINANCING OF TERRORISM

On 20 July 2021, the EU Commission presented a package of legislative proposals to strengthen the EU's anti-money laundering (AML) and countering the financing of terrorism (CFT) rules. The package presented to the European Parliament and Council, also includes the establishment of a new EU authority to combat money laundering.

The regulation aims to facilitate the detection of suspicious transactions and activities, by filling the legal gaps regarding the activities of criminals for laundering proceeds of crime and financing terrorist activities. The EU Security Union Strategy, covering the period from 2020 to 2025, states that enhancing the EU's framework for anti-money laundering and countering the financing of terrorism, would also help protect Europeans from terrorism and organized crime.

It is noted that the measures contained in the proposal greatly improve the existing EU framework, taking into account new challenges, such as virtual currencies emerging in connection with technological innovations:

The package contains four legislative proposals:

•AML/CFT ile ilgili bir Tüzük,

•Yürürlükteki 2015/849/EU sayılı Direktifin yerine geçecek yeni bir AML/CFT Direktifi (AMLD6)

•Kripto varlık transferlerini izlemeye yönelik olarak 2015 yılında kabul edilen Tüzük'ün gözden geçirilmesi (2015/847/EU sayılı Tüzük)

Komisyon, ayrıca suçluların kara para aklamasının bir yolu olan yüksek miktarlı nakit ödemeler için de AB çapında 10.000 Euro'luk bir sınırlama getirilmesini önermiştir.

Düzenleme önerisi, Avrupalı yetkililerin daha dijital bir toplum olasılığını değerlendirdiği ve Euronun tamamen dijital bir versiyonunun uygulanması fikrinin Avrupa Merkez Bankası tarafından incelendiği bir dönemde gündeme gelmiştir. Bununla birlikte Öneri'nin, nakitle ilgili kara para aklamayı engelleyebilse de, çevrimiçi veya dijital kara para aklama ve dolandırıcılıkta artışa yol açabileceği de ifade edilmiştir.

(Haber metni için bkz. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_3690 ve https://www.mondaq.com/uk/money-laundering/1104018/the-european-union-has-raised-the-prospect-of-limits-on-cash-only-purchases-in-order-to-remove-the-potential-for-money-laundering?email_access=on)

•A Regulation establishing the new EU AML/CFT Authority

•A Regulation on AML/CFT

•A new Directive on AML/CFT (AMLD6) that will replace the existing Directive 2015/849/EU

•The revision of Regulation 2015/847/EU to trace transfers of crypto-assets.

The Commission has also proposed the setting up of an EU-wide limit of €10,000 to large cash payments, which is a means, used by criminals to launder illicit proceeds.

The proposal came at a time when the European authorities were considering the possibility of a more digital society and the idea of implementing a fully digital version of the euro was being reviewed by the European Central Bank. It is also stated that the Proposal may prevent cash-related money laundering, but lead to an increase in online and digital money laundering and fraud.

(For the text of the news, see https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_3690 and https://www.mondaq.com/uk/money-laundering/1104018/the-european-union-has-raised-the-prospect-of-limits-on-cash-only-purchases-in-order-to-remove-the-potential-for-money-laundering?email_access=on)

AB'DEN HABERLER
NEWS FROM THE EU

AB, TÜRKİYE VE UKRAYNA TARAFINDAN DÜZENLENEN KOVİD SERTİFİKALARINI TANIDI

AB Komisyonu, AB'nin 20 Ağustos 2021 tarihinden itibaren Türkiye, Ukrayna ve Kuzey Makedonya'dan alınan Kovid sertifikalarını tanıyarak bu ülkelerde ikamet edenlere daha kolay seyahat etmenin yolunu açacağını duyurmuştur.

Açıklamada, "denklik" kararının, bu üç ülkenin sertifikalarının Birlik çapında AB Dijital Kovid Sertifika sistemine bağlanacağı anlamına geldiği bildirilmiştir.

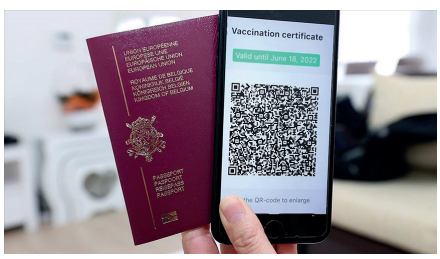

AB sertifikaları, taşıyıcının Avrupa İlaç Ajansı (EMA) tarafından onaylanan aşılarla tam olarak aşılanıp aşılanmadığı, Kovid-19 enfeksiyonu geçirip geçirmediği veya yakın zamanda negatif sonuç veren bir Kovid testi yaptırıp yaptırmadığı bilgilerini içermektedir.

Yapılan açıklamada, Türkiye, Ukrayna ve Kuzey Makedonya'nın da AB'nin Kovid sertifikalarını kabul ettiği belirtilmiştir.

AB hâlihazırda dört Kovid-19 aşısını tanımıştır: BioNTech/Pfizer, AstraZeneca, Moderna ve Johnson & Johnson. AB ülkeleri ise bu dört aşı dışındaki aşıları da kabul edebilmektedir.

(Haber metni için bkz. https://www.euractiv.com/section/coronavirus/news/eu-recognises-covid-certificates-from-turkey-and-ukraine/)

FACEBOOK AB'DEN ABD'YE BİR VERİ AKTARIM YASAĞIYLA KARŞI KARŞIYA

Sosyal medya devi Facebook'un, hâlihazırdaki 410 milyon Avrupalı kullanıcısının verilerini ABD'ye göndermesini engellemeye dönük bir karar verildi.

2020 Temmuz ayında verdiği Schrems II kararında, Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD), AB'den ABD'ye yapılacak kişisel veri akışlarına yeterli düzeyde koruma sağlanmasına ilişkin Avrupa Komisyonunun "Gizlilik Kalkanı (Privacy Shield)" Kararını ABD'nin gözetim programları nedeniyle geçersiz ilan etmiş, böylece Gizlilik Kalkanı Kararı temelinde kişisel verilerin transferini yasa dışı hale getirmişti.

EU RECOGNIZED THE COVID CERTIFICATES ISSUED BY TURKEY AND UKRAINE

The EU Commission has announced that the EU will recognize Covid certificates received from Turkey, Ukraine and North Macedonia as of 20 August 2021, paving the way for easier travel for people residing in these countries.

In the statement, it is reported that the "equivalence" decision means that the certificates of these three countries will be linked to the EU Digital Covid Certificate system throughout the Union.

EU certificates include information on whether the holder has been fully vaccinated with vaccines, approved by the European Medicines Agency (EMA), has been infected with Covid-19, or has recently had a negative Covid test.

The statement states that Turkey, Ukraine and North Macedonia also accepted the EU's Covid certificates.

The EU has already recognized four Covid-19 vaccines: BioNTech/Pfizer, AstraZeneca, Moderna and Johnson & Johnson. The EU countries can also accept vaccines other than these four vaccines.

(For the text of the news, see https://www.euractiv.com/section/coronavirus/news/eu-recognises-covid-certificates-from-turkey-and-ukraine/)

EU RECOGNIZED THE COVID CERTIFICATES ISSUED BY TURKEY AND UKRAINE

A new decision has been made to prevent the social media giant Facebook from sending the data of its current 410 million European users to the USA.

In its Schrems II decision in July 2020, the Court of Justice of the European Union declared invalid the European Commission's "Privacy Shield" Decision, which states that there is sufficient protection for personal data flows from the EU to the USA due to US surveillance programs, thus making the transfer of personal data illegal on the basis of the Privacy Shield Decision.

Facebook'un AB'den ABD'ye veri aktarımı için kullandığı standart sözleşme maddesi (standard contractual clause/SCC) mekanizması, Temmuz ayında verilen kararda ABAD tarafından geçerli sayılmıştı. Ancak ABAD, standart sözleşme hükümleri uyarınca diğer ülkelerde veri koruması sağlanamıyorsa, veri koruma kurullarının AB dışına aktarımları askıya almaları veya yasaklamaları gerektiğine de karar verdi.

Facebook'un AB'deki baş denetleyicisi olan İrlanda Cumhuriyeti, Veri Koruma Komisyonu (DPC), bu karar sonrası geçen Ağustos ayında bir soruşturma başlatarak Facebook'un AB kullanıcı verilerini ABD'ye aktarmasının askıya alınabilmesine ilişkin bir ön karar vermişti.

Facebook, bu durumun hedefe yönelik çevrim içi reklamları sunmak için kullanıcı verilerini işlemeye dayanan şirketleri için "son derece ağır" ve "telafi edilemez" sonuçlar doğuracağını belirterek hem soruşturmaya hem de geçici karara itiraz etmişti.

İrlanda Yüksek Mahkemesi Facebook tarafından yapılan itirazın reddine karar verdi.

İrlanda Veri Koruma Komisyonu'nun ise ABAD tarafından verilen Schrems II kararı sonrasında verdiği ön karar, Facebook'un AB sınırları dahilinde bulunan kullanıcılarının verilerini yerel olarak depolaması ve karar alınması halinde işlenmek üzere ABD'ye aktarımının durdurulması sonucunu doğurabileceğinden, şirketin işleyişi bakımından büyük önem taşımaktadır.

Karar, veri akışını hemen durdurmazken, İrlanda veri düzenleyicisini son sekiz yılda bir dizi yasal işlemde bulunmaya zorlayan Avusturyalı aktivist Max Schrems, kararın sonuçta bunu kaçınılmaz kıldığına inandığını söyledi.

DPC geçici kararı uygularsa, ABD'deki şirketlerin Avrupa'dan gelen kişisel verilere ayrıcalıklı erişiminin sona erebileceği belirtildi.

(Haber metni için bkz. https://www.aljazeera.com/economy/2021/5/14/facebook-faces-devastating-data-transfer-ban-after-irish-ruling and https://techcrunch.com/2021/05/14/facebook-loses-last-ditch-attempt-to-derail-dpc-decision-on-its-eu-us-data-flows/)

The standard contractual clause (SCC) mechanism that Facebook uses to transfer data from the EU to the US was deemed valid by the CJEU in the decision made in July. However, the CJEU also ruled that data protection authorities should suspend or ban transfers outside the EU if data protection cannot be achieved in other countries under SCC.

After this decision, Data Protection Commission (DPC) of the Republic of Ireland, the lead regulator of Facebook in the EU, launched an investigation last August, rendering a preliminary ruling that Facebook could suspend the transfer of EU user data to the US.

Facebook objected to both the investigation and the interim decision, stating that this would have "extremely severe" and "irreparable" consequences for its companies, which rely on processing user data to serve targeted online ads.

The Irish Supreme Court dismissed Facebook's appeal.

The Irish Data Protection Commission, on the other hand, made a preliminary decision after the Schrems II decision by the CJEU. The preliminary decision is of great importance for the operation of the company, as Facebook stores the data of its users located within the borders of the EU locally and, if a decision is taken, may result in stopping its transfer to the USA for processing.

While the decision didn't immediately halt the flow of data, Austrian activist Max Schrems, who has forced the Irish data regulator to take a series of legal actions over the past eight years, said he believes the decision ultimately made it inevitable.

It was stated that if the DPC implements the interim decision, the privileged access of companies in the USA to personal data from Europe may end.

(For the text of the news, see https://www.aljazeera.com/economy/2021/5/14/facebook-faces-devastating-data-transfer-ban-after-irish-ruling and https://techcrunch.com/2021/05/14/facebook-loses-last-ditch-attempt-to-derail-dpc-decision-on-its-eu-us-data-flows/

Mehmet Emre ŞİMŞEK
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

AB TAIEX DESTEKLEME MEKANİZMASI
THE EU TAIEX SUPPORT MECHANISM

I.GİRİŞ

Avrupa Birliği Komisyonu, Komşuluk ve Genişleme Müzakereleri Genel Müdürlüğü (Directorate-General for Neighbourhood and Enlargement Negotiations-DG NEAR) bünyesinde Eğitim ve Kurumsal Yapılanma Birimi tarafından yönetilen TAIEX (Technical Assistance and Information Exchange) "Teknik Destek ve Bilgi Değişimi" anlamına gelen bir mekanizmadır. TAIEX yararlanıcılara talep odaklı olarak AB mevzuatının anlaşılması, ulusal mevzuata aktarılması, uyumlaştırılması ve uygulanması ile yürütülmesi aşamalarında faydalanıcı ülkelere yardımcı olmak üzere kurulmuş bir teknik destek mekanizmasıdır. Temel olarak sorunların kısa vadeli olarak çözümü için en etkin çözüm yöntemini sunar. TAIEX, AB Genişleme Stratejisinin de ayrılmaz bir parçasını oluşturmaktadır. 1996 yılından bu yana AB, TAIEX aracılığıyla AB kural ve prosedürleri hakkında uzmanlık, deneyim ve iyi uygulamaları paylaşmaktadır.

TAIEX'in sağladığı teknik destek standart olarak çalışma ziyareti (study visit), çalıştay (workshop) ve uzman talebi (expert mission) şeklinde gerçekleşmektedir. İstisnai olarak çok ülkeli seminer (multi-country seminars), siyasi kriterler seminerleri ve bölgesel eğitim programı (regional training programme-RTP) faaliyetleri de düzenlenebilmektedir. Mart 2020 tarihinden bu yana ise dünya genelinde devam eden Kovid-19 sürecinde çevrimiçi çalıştaylar ve uzman desteği yoluyla TAIEX desteği sağlanabilmektedir.

II.TAIEX MEKANİZMASININ AMAÇLARI

AB Komisyonu, TAIEX mekanizması ile genel olarak şu hususları hedeflemektedir:

•Faydalanıcı ülkelerin mevzuatlarının AB mevzuatına uyumlu hale getirilmesi ve uygulanması aşamalarında kısa süreli teknik destek sağlamak; bu kapsamda

I.INTRODUCTION

TAIEX, which is managed by the Training and Institutional Organization Unit of the Directorate General for Neighbourhood and Enlargement Negotiations (DG NEAR) of the European Commission, is a mechanism meaning "Technical Assistance and Information Exchange". TAIEX is a technical support mechanism established to assist beneficiaries in understanding, transposing, harmonizing, implementing and enforcing the EU legislation based on request. Essentially, it provides the most effective method for resolving problems in the short term. TAIEX also constitutes an inseparable part of the EU Enlargement Strategy. Since 1996, the EU has been sharing expertise, experience and best practices regarding the rules and procedures of the EU through TAIEX.

TAIEX generally provides technical support through study visits, workshops and expert missions. As an exception, multi-country seminars, political criteria seminars and regional training programmes (RTPs) can be organized. During the Covid-19 process continuing throughout the world since March 2020, TAIEX support has been delivered through online workshops and expert assistance.

II.OBJECTIVES OF THE TAIEX MECHANISM

With the TAIEX mechanism, the European Commission generally aims for the following:

•Harmonizing the legislation of the beneficiary countries with the EU legislation and giving short term technical support in the implementation stages; within this scope, providing the beneficiary countries with technical training and sample practices,

•Approximating the countries within the scope of the European Neighbourhood Policy with the EU by enhancing economic and political cooperation,

faydalanıcı ülkelere teknik eğitim ve örnek uygulama sunmak,

•Ekonomik ve siyasi işbirliğini artırarak Avrupa Komşuluk Politikası kapsamındaki ülkeleri AB'ye yakınlaştırmak,

•İleri aşamalardaki teknik yardım ihtiyacını belirlemek ve uyumlaştırma sürecini izlemek amacıyla veri tabanı araçları sunmak.

III.FAYDALANICI ÜLKELER VE BAŞVURU YOLU

TAIEX mekanizmasından AB'ye aday ülkeler, potansiyel aday ülkeler ve Avrupa Komşuluk Politikası kapsamında bulunan ülkeler ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ve Rusya yararlanmaktadır. Buna göre, Ülkemiz yanında, aday ülke konusundaki Kuzey Makedonya, Karadağ, Sırbistan ve Arnavutluk ile potansiyel aday ülkeler Bosna-Hersek ve Kosova TAIEX mekanizmasından faydalanmaktadır.

Esasen Avrupa Komşuluk Politikasının amacı AB ile komşuları arasındaki siyasi, hukuki ve sosyo ekonomik yakınlaşmayı sağlayarak AB'nin çevresinde dost ve istikrarlı ülkelerden oluşan bir kuşak tesis etmektir. Bu kapsamda yer alacak ülkelerin katılım perspektifi (tam üyelik) olmadan, AB ile uyuma yönelmesi beklenmektedir.

AB'nin komşuluk politikası yürüttüğü Cezayir, Ermenistan, Azerbaycan, Belarus, Mısır, Gürcistan, İsrail, Ürdün, Lübnan, Libya, Moldova, Fas, Filistin, Suriye, Tunus ve Ukrayna TAIEX'in faydalanıcıları arasında yer almaktadır.

•Determining the need for technical assistance in the further stages and presenting database tools with a view to monitoring the harmonization process.

III.BENEFICIARY COUNTRIES AND METHOD OF APPLICATION

The candidate countries and potential candidate countries for the EU, countries within the scope of the European Neighbourhood Policy as well as the Turkish Republic of Northern Cyprus and Russia benefit from the TAIEX mechanism. Accordingly, along with Turkey, the candidate countries such as the North Macedonia, Montenegro, Serbia and Albania as well as the potential candidate countries such as Bosnia-Herzegovina and Kosovo benefit from the TAIEX mechanism.

Essentially, the objective of the European Neighbourhood Policy is to establish a zone comprised of friendly and stable countries around the EU by ensuring the political, legal and socio-economic approximation between the EU and its neighbours. The countries to be included within this scope are expected to tend towards harmonization with the EU without an accession perspective (full membership).

Algeria, Armenia, Azerbaijan, Belarus, Egypt, Georgia, Israel, Jordan, Lebanon, Libya, Moldova, Morocco, Palestine, Syria, Tunisia and Ukraine, with which the EU implements a neighbourhood policy, are among the beneficiaries of TAIEX.

Since 2010, applications can be made to the TAIEX mechanism through the database managed by the

TAIEX mekanizmasına 2010 yılından bu yana Dışişleri Bakanlığı, AB Başkanlığı tarafından tutulan veri tabanı aracılığıyla başvuru yapılabilmektedir. TAIEX veri tabanında her kullanıcı kurum için bir kullanıcı hesabı oluşturulmuş olup, başvurular AB Başkanlığı aracılığıyla AB Komisyonuna iletilmektedir.

IV.TAIEX KONULARI

TAIEX tarafından sunulan teknik destek iç pazar, tarım ve gıda güvenliği, adalet-özgürlük ve güvenlik ile alt yapı gibi geniş bir çalışma alanında yer alan farklı konulara yönelik çok çeşitli faaliyetleri kapsamaktadır.

A.İç Pazar

İç Pazar, AB tarafından serbest ticaret ve dolaşımı sağlamak için desteklenmektedir. Bu kapsamda TAIEX yardımı özellikle istihdam politikası, fikri mülkiyet hakları konuları, finansal hizmetler, rekabet politikası, tüketicinin korunması ve sağlık politikasına odaklanmaktadır. Ayrıca KOBİ'ler, sanayi, vergi ve gümrük konuları önem verilen diğer hususlardır.

B.Tarım ve Gıda Güvenliği

Tarım ve gıda güvenliği alanında yapılan yardım veterinerlik ve balıkçılık gibi sektörlerin yanında bitki sağlığı gibi alanları da kapsar. Kırsal kalkınma, coğrafi işaretlerin korunması ve organik tarım standartları gibi konularda rehberlik verilmektedir.

Directorate for EU Affairs of the Ministry of Foreign Affairs. A user account has been created for each user institution on the TAIEX database and the applications are conveyed to the European Commission through the Directorate for EU Affairs.

IV.TAIEX FIELDS

The technical support provided by TAIEX covers a wide variety of activities regarding different subjects included in a large working area such as internal market, agriculture and food safety, justice-freedom and security as well as infrastructure.

A.Domestic Market

Domestic market is supported by the EU for ensuring free trade and movement. In this regard, TAIEX assistance especially focuses on employment policy, issues about intellectual property rights, financial services, competition policy, consumer protection and health policy. Importance is also attached to SMEs, industry, taxation and customs issues.

B.Agriculture and Food Safety

Aid in the field of agriculture and food safety covers sectors, such as veterinary and fisheries, as well as fields, such as phytosanitary. Guidance is given on issues such as rural development, protection of geographical indications and organic farming standards.

Özellikle veterinerlik alanında salgın öncesi ve sonrasında uzman yardımları zamanında sağlanarak salgınların kontrolü sağlanmaktadır.

C.Adalet, Özgürlük ve Güvenlik

Adalet, özgürlük ve güvenlik alanının vize politikası, göçmenlik, sığınma, hukuki ve cezai konularda uluslararası adli işbirliği, uyuşturucu politikası, organize suçlarla mücadele, temel haklar, ırkçılık gibi konuları kapsayan oldukça geniş bir mevzuatı bulunmaktadır.

Bu alanda TAIEX mekanizmasının hedef grupları adalet ve içişleri bakanlıklarının yetkilileri ile sınırlı olmayıp aynı zamanda müktesebatı günlük işlerinde uygulamak durumunda olan hâkimler, savcılar, polis memurları, diğer kolluk kuvvetleri ve sınır muhafızları gibi yetkilileri de içerir.

D.Çevre, Enerji, Ulaşım ve Telekomünikasyon

TAIEX yardımı Çevre ve İklim Bölgesel Katılım Ağı (Environment and Climate Regional Accession Network-ECRAN) aracılığıyla çevre mevzuatının kapsadığı tüm alanlarda (hava kalitesi, atık yönetimi, kimyasallar, endüstriyel kirlilik ve iklim değişikliği) yararlanıcılara sağlanmaktadır.

Enerji alanında ele alınan konular ise yenilenebilir enerji ve enerji tasarrufundan petrol, gaz ve elektrik sektörlerinde liberalleşmeye kadar uzanmaktadır.

V.HEDEF GRUP

Bilindiği gibi mevzuat uyumlaştırma ve uygulama kamu sektörünün sorumluluğundadır. Bu bağlamda, TAIEX yardımından ilke olarak sadece meclis üyeleri, yargı mensupları, kolluk kuvvetleri, kamu idarelerin-

Especially in the veterinary field, before and after the epidemic, expert assistance is provided in a timely manner and the control of the epidemics is ensured.

C.Justice, Freedom and Security

The field of justice, freedom and security has a wide range of legislation covering issues such as visa policy, immigration, asylum, international judicial cooperation in legal and criminal matters, drug policy, fight against organized crime, fundamental rights, and racism.

The target groups of the TAIEX mechanism in this fields are not limited to the officials of the ministries of justice and interior but also include officials such as judges, prosecutors, police officers, other law enforcement and border guards, who have to implement the acquis in their daily work.

D. Environment, Energy, Transport and Telecommunications

TAIEX assistance is provided to beneficiaries through the Environment and Climate Regional Accession Network (ECRAN) in all areas covered by environmental legislation (air quality, waste management, chemicals, industrial pollution and climate change).

The topics covered in the energy field range from renewable energy and energy conservation to liberalization in the oil, gas and electricity sectors.

V. TARGET GROUP

As you know, legislative harmonization and implementation is the responsibility of the public sector. In this context, in principle, only council members,

de görev yapan memurlar, işçi sendikaları ve işveren dernekleri faydalanabilmektedir. Diğer faydalanıcılarda olduğu gibi Ülkemizde de özel sektör ve vatandaşlar TAIEX'in sağlamış olduğu teknik destekten yararlanamamaktadır.

VI.TAIEX MEKANİZMASI ve TÜRKİYE

Türkiye, 15 Mart 2002 tarihinde TAIEX bütçesine dâhil edilmiştir. Ülkemiz, o tarihten bu yana TAIEX tarafından sağlanan hizmetlerden faydalanmakta olup halen en büyük faydalanıcı ülkelerden birini oluşturmaktadır.

2002-2009 yılları arasında TAIEX kapsamında toplam 528 etkinlik yapılmış olup bunlardan 49 tanesi adalet alanında gerçekleştirilmiştir. Önceki yıllarda yaptığımız bazı çalışmalar TAIEX mekanizmasına dâhil olan faydalanıcılar arasında en iyi uygulama örnekleri olarak öne çıkmıştır.

Kamu kurumlarının merkez teşkilâtlarının yaptığı çalışmaların yanında, gıda güvenliği ve çevre başlıklarında uyum sağlanan AB müktesebatının taşrada uygulanmasını yaygınlaştırmak üzere 2007 yılında Bölgesel Eğitim Programlarına (Regional Training Programme-RTP) başlanmıştır.

Ayrıca 2006 yılından beri demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları, azınlıklara saygı gösterilmesini ve korunmasını garanti eden kurumların varlığını içeren Kopenhag siyasi kriterleri ile 23 ve 24 üncü müzakere fasıllarına yönelik seminerler düzenlenmektedir.

VII.TAIEX ve KKTC

AB Komisyonu tarafından Türk toplumunun ekonomik kalkınmasını destekleyerek, adanın ekonomik entegrasyonu, iki toplum arasındaki ilişkiler, AB ile

members of the judiciary, law enforcement officers, civil servants in public administrations, labor unions and employers' associations can benefit from TAIEX assistance. As with other beneficiaries, the private sector and citizens in our country cannot benefit from the technical support provided by TAIEX.

VI. THE TAIEX MECHANISM and TURKEY

Turkey was included in the TAIEX budget on 15 March 2002 in principle. Our country has been benefiting from the services provided by TAIEX since then and still constitutes one of the largest beneficiary countries.

Between 2002 and 2009, a total of 528 events were held within the scope of TAIEX, 49 of which were held in the field of justice. Some of the studies we have done in previous years have come to the fore as best practice examples among the beneficiaries involved in the TAIEX mechanism.

In addition to the work, done by the central organizations of public institutions, Regional Training Programs (RTP) were started in 2007 in order to popularize the implementation of the EU acquis in the fields of food safety and environment in the countryside.

In addition, since 2006, seminars on the Copenhagen political criteria and the 23rd and 24th negotiation chapters, which include the existence of institutions guaranteeing democracy, rule of law, human rights, respect and protection of minorities, have been held.

gerçekleşecek temasların geliştirilmesi ve AB mevzuatına uyum hazırlıkları kapsamında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne (KKTC) yönelik AB Yardım Programları da uygulanmaktadır.

Esasen TAIEX mekanizması Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne, kapsamlı bir çözüm sonrasında AB hukukunun uygulanmasına yönelik yapılan hazırlıklar konusunda destek sağlamayı amaçlamaktadır. TAIEX ile uzman desteği, çalışma ziyareti, seminer ve çalıştaylar gibi vasıtalar ile ülkenin deneyimlerini arttırmaya yönelik faaliyetler gerçekleştirilmektedir. Bu kapsamda KKTC'de AB Üye Ülkelerinden gelen uzmanlar ile 2007'den itibaren 3.500'ün üzerinde teknik destek faaliyeti yürütülmüştür. Ayrıca, AB Yardım Tüzüğü altındaki hedeflerin gerçekleştirmesine destek olmak üzere eğitimler, atölye çalışmaları, uzman ve çalışma ziyaretlerini kapsayan "Yeşil Hat Ticaretinin Desteklenmesi" gibi faaliyetler düzenlenmektedir.

VIII.SONUÇ

AB'nin kısa süreli destek programı olan TAIEX tarafından sağlanan desteklere ilişkin tematik başlıklara yukarıda yer verilmiştir. Bunlar arasında Adalet, Özgürlük ve Güvenlik alanı Bakanlığımız ve yargı sektörü açısından önem taşımaktadır. Keza, AB üyeliği sürecinde mevzuat uyumlaştırma aday ülkelerin yerine getirmesi gerekli en önemli unsurdur. Bu kapsamda, Ülkemizin TAIEX mekanizmasından da etkin bir şekilde faydalanmasının önem taşıdığı akla gelmektedir.

VII. TAIEX and TRNC (KKTC)

EU Aid Programs for the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC) are also implemented by the EU Commission within the scope of the economic integration of the island, the relations between the two communities, the development of contacts with the EU and the preparations for harmonization with the EU legislation, by supporting the economic development of the Turkish community.

Basically, the TAIEX mechanism aims to support the Turkish Republic of Northern Cyprus in preparations for the implementation of EU law after a comprehensive settlement. With TAIEX, activities are carried out to increase the country's experience through means such as expert support, study visits, seminars and workshops. In this context, more than 3,500 technical support activities have been carried out in the TRNC since 2007 with experts from EU Member States. In addition, activities such as "Supporting Green Line Trade", which includes trainings, workshops, expert and study visits, are organized to support the realization of the objectives under the EU Aid Regulation.

VIII.CONCLUSION

The thematic topics regarding the support provided by TAIEX, the EU's short-term support program, are given above. Among these, the field of Justice, Freedom and Security is important for our Ministry and the judicial sector. Likewise, harmonization of legislation in the EU membership process is the most important element that candidate countries must fulfill. This reminds us that it is important for our country to make effective use of the TAIEX mechanism.

Gözde KESGİN
Sosyal Hizmet Uzmanı
Social Worker

Suleyla POLAT
Psikolog
Psychologist

ZOOM YORGUNLUĞU
ZOOM FATIGUE

I.GİRİŞ

İlk görülmeye başladığı günden bu yana Kovid-19 salgını hayatımızı birçok yönden olumsuz etkilemeye devam etmektedir. Salgın, yüz yüze iletişimi kısıtlamasının yanı sıra yeni teknolojilerinin kullanıldığı platformların da günlük hayatımızda daha fazla yer etmesine sebep olmuştur. Toplumun her kesiminden ve her yaş grubundan bireyin salgın döneminde kullanmak durumunda kaldığı çevrimiçi platform zoom programı da bu programlardan biridir.

Yüz yüze etkileşime alternatif sunan çevrimiçi bir tele-konferans, uzaktan eğitim ve sosyal iletişim platformu olan zoom programı, 9 yıl önce Çin kökenli ABD'li iş insanı Eric YUAN tarafından kurulmuştur. Merkezi Kaliforniya'da olan şirketin salgın döneminde piyasa değeri 42 milyar dolara yükselmiş ve program Google Apple Store üzerinden 50 milyon kez indirilmiştir. Uygulamanın aktif kullanıcı sayısı ise salgının başlangıcı olarak kabul edilen 2020 yılı Mart ayı itibari ile %67 artmıştır. Günümüzde yoğun bir şekilde kullanıldığı belirtilen zoom programı, insanların yan yana gelmeden bir araya gelmelerini ve görüntülü iletişim sağlamalarını mümkün kılmakla birlikte, görece yeni bir kavram olan 'zoom yorgunluğu (zoom fatigue)' kavramının da gündeme gelmesine yol açmıştır.

II. ZOOM YORGUNLUĞU, STRES VE KAYGI

Stanford Üniversitesi zoom yorgunluğunu, 'birçok çalışanın arka arkaya video konferanslarla geçen bir günün ardından yaşadıkları genel yorgunluk hali' olarak tanımlamaktadır. Yine aynı üniversitede yapılan bir çalışmanın sonuçları dikkat çekicidir. Dünyanın dört bir yanından 10 bin katılımcıyla gerçekleştirilen ve görüntülü toplantıları kullananların yaşadığı yorgunluk veya bitkinlik hissini derecelendiren çalışmada, uzun toplantıları olan ve toplantılar arasında daha

I.INTRODUCTION

Since its first appearance, the COVID-19 epidemic continues to negatively affect our lives in numerous ways. Besides restricting face to face communication, the epidemic has caused platforms where the new technologies are used to occupy more place in our lives. Zoom program as an online platform, which individuals from each category and each age group of the society have to use, is one of these programs.

Zoom program, an online tele-conference, distance education and social communication platform offering an alternative to face to face interaction, was founded 9 years ago by Chinese-American businessman Eric YUAN. The market value of the company, of which headquarter is in California, increased to $42 billion during the epidemic period, and the program was downloaded 50 million times on the Google and Apple Store. The number of active users of the application increased by 67% as of March 2020, which is acknowledged as the beginning of the pandemic. The zoom program, which is stated to be used intensively today, allows people to come together and provide communication via video without actually coming together, and it has also led to the concept of 'zoom fatigue', a relatively new concept, become a current topic.

II. ZOOM FATIGUE, STRESS AND FATIGUE

Stanford University describes zoom fatigue as 'the state of general fatigue that many employees experience after a day spent with successive video conferences'. Moreover, the results of a study conducted at the same university are remarkable. In the study, which was conducted with 10 thousand participants from all over the world and rated the feeling of fatigue or exhaustion experienced by those using video meetings, it was revealed that those who had long meet-

kısa mola verenlerin yüksek derecede zoom yorgunluğu yaşadığı ortaya konulmuştur. Ayrıca, söz konusu çalışmada, kadınların erkeklerden daha fazla zoom yorgunluğu yaşadığı rapor edilmiştir. Her 7 kadından 1'i görüntülü toplantıların kendilerini aşırı yorgun hale getirdiğini belirtirken bu oran erkekler için 20 kişide 1 olarak belirtilmiştir.

Anksiyete ve stres bozukluğuna yol açan zoom yorgunluğu ile ilgili Yıldız Teknik Üniversitesi'nde 470 üniversite öğrencisi ile yapılan çalışmada da katılımcılarda yüksek düzeyde zoom yorgunluğu bulunduğu gözlemlenmiştir. Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre katılımcıların depresyon, kaygı ve stres düzeyleri zoom yorgunluğu ile yakından ilişkilidir.

III. ZOOM YORGUNLUĞUNUN NEDENLERİ

Stanford Üniversitesi iletişim uzmanı Profesör Jeremy Bailenson, zoom yorgunluğunun nedenlerini güncel çalışmaların ışığında şöyle sıralamaktadır:

A.Ekrana Yakın Göz Teması Oldukça Yoğun ve Aşırı Düzeyde Oluşmaktadır:

Normal fiziksel toplantılarda, katılımcılar tek bir yere odaklanmamakta, notlar almakta, konuşmacıya bakmakta veya temasta bulunmaktadır. Çevrimiçi toplantılarda ise göz teması çok daha yoğun düzeyde oluşmaktadır. Dinleyiciler dahi, sözsüz bir konuşmacı gibi göz temasına maruz kalmaktadır. Ayrıca toplan-

ings and took shorter breaks during the meetings experienced a high degree of zoom fatigue. Also, in the mentioned study, it was reported that women experienced more zoom fatigue than men. While 1 of every 7 women states that video meetings make them extremely tired, this rate is stated as 1 in 20 people for men.

In a study carried out with 470 university students at Yıldız Technical University related to the zoom fatigue, which leads to anxiety and stress disorder, it was observed that the participants showed a high level of zoom fatigue. According to the results obtained from the study; the levels of depression, anxiety and stress of the participants are closely related with the zoom fatigue.

III. CAUSES OF ZOOM FATIGUE

Professor Jeremy Bailenson, communications expert in Stanford University, lists the causes of zoom fatigue in the light of current studies:

A.Keeping a Close Eye Contact with The Screen Occurs at A High and Extreme Level:

In the normal physical meetings, participants do not focus on one particular point; they take notes, look at the speaker or keep a contact. Meanwhile, in the online meetings, the eye contact takes places at a much more intense level. Even the audience is exposed to the eye contact as if they are nonverbal speakers. Moreover, in the meetings, the usage of large screens increases this level of contact as well. These matters cause hyper-arousal in the cases where Zoom is used for hours.

As a solution, it is recommended to change the interfaces of the online platforms, not to use the full screen option or to lower the size of the face on the screen to the minimum.

B.Seeing Yourself in Real Time and Constantly During a Video Meeting Leads to Burnout

If you were constantly seeing yourself on the mirror in the real world, it would be tiring. After the pandemic,

tılarda genellikle büyük ekranlar kullanılması da bu temas düzeyini artırmaktadır. Bu hususlar, Zoom'un saatlerce kullanılması durumunda, aşırı uyarılmışlık durumuna sebep olmaktadır.

Buna çözüm olarak, çevrimiçi platformların arayüzlerini değiştirmesi, tam ekran seçeneğini kullanmama yahut yüz boyutunu asgariye indirme önerilmektedir.

B.Görüntülü Toplantı Sırasında Gerçek Zamanlı Olarak ve Sürekli Kendinizi Görmek Tükenmişliğe Yol Açmaktadır:

Gerçek dünyada, kendinizi sürekli aynada görüyor olsaydınız, bu yorucu olurdu. Pandemi sonrasında pek çok kişi her gün çevrimiçi toplantılara katılmaktadır. Bu durum, sürekli ekran görüntüsü nedeniyle de stres ve yorgunluğa sebep olmaktadır.

Buna çözüm olarak, görüntülü sohbetlerin varsayılan ayarlarının değiştirilmesi, kendisi konuşmadığı durumlarda kendi görüntüsünü kapatma gibi değişiklikler önerilmektedir.

C.Görüntülü Toplantılar, Fiziki Hareketliliği Önemli Ölçüde Azaltmaktadır:

Yüz yüze veya sesli telefon görüşmeleri, insanların dolaşmasına ve hareket etmesine olanak sağlamaktadır. Çevrimiçi toplantılarda ise kameranın belirli bir görüş alanı bulunmaktadır ve genellikle katılımcı sabit bir noktada kalmaktadır. İnsanların hareket ettiklerinde bilişsel olarak daha iyi performans gösterdiklerine yönelik pek çok araştırma bulunmaktadır. Bu hareketsizlik de stres ve yorgunluğa yol açmaktadır.

Buna çözüm olarak ekrandan daha uzakta bir harici kamera bulundurma, zaman zaman kameranızı kapatıp hareket etme gibi alternatifler önerilmektedir.

D.Görüntülü Sohbetlerde Bilişsel Yük Çok Daha Fazla Oluşmaktadır:

Yüz yüze toplantılarda, sözsüz iletişimin, jest ve mimikler son derece doğaldır. Bununla birlikte, sanal ortamlarda sözsüz iletişimin ipuçlarına sahip değiliz. Bu nedenle karşı tarafla iletişim kurmak için daha çok

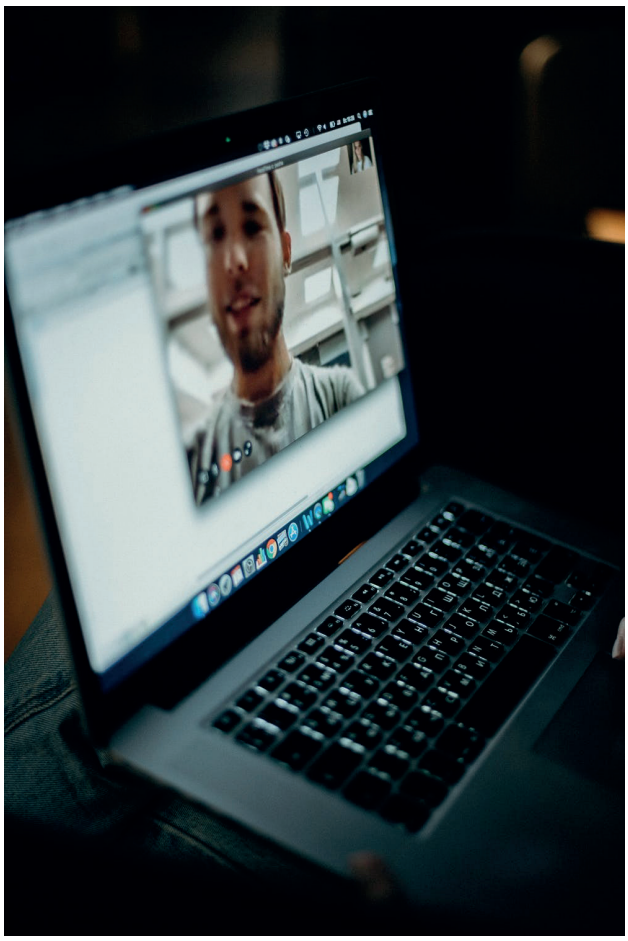

many people participate in online meetings every day. This situation leads to stress and fatigue due to the constant screen display.

As a solution to this, changes such as changing the default settings of video chats, turning off own display when the person is not speaking are suggested.

C. Video Meetings Significantly Decreases Physical Mobility:

Face to face or voice telephone calls allow people to walk around and move. In the online meetings, the camera has a certain sight and generally, the participant is located at a steady point. There are many studies that have shown the fact that people show better cognitive performance when they move. This inactivity also leads to stress and fatigue.

As a solution to this, alternatives such as having an external camera farther from the screen, turning off your camera and moving from time to time are suggested.

çaba harcamanız gerekebilmektedir. Bu da bilişsel olarak daha çok yorulmanıza yol açmaktadır. Buna bir çözüm olarak çevrimiçi toplantılara kısa molalar vermek önerilmektedir.

Bunların dışında çevrimiçi toplantılarda senkron olduğu varsayılsa dahi, tam bir eşzamanlılık bulunmamaktadır. Milisaniyeler düzeyinde oluşan gecikmeler, normalin üstünde bir efor ve çaba harcamamıza sebep olmaktadır.

İnsanlarla dışarıda bir araya geldiğimizde vücudumuzda dopamin ve oksitosin gibi mutluluk hormonları salgılanmaktadır. Görüntülü konuşmalarda ise ekranda beliren büyük bir surat ve uzun süreli göz teması beynimiz tarafından bir tehdit durumu olarak algılanmakta ve kortizol (stres hormonu) üretilmesine sebep olmaktadır. Bailenson, görüntülü toplantıların insanları yorgun hissettiren yönlerini "ayna efekti, fiziksel hapsedilme hissi, bakılıyormuş hissi, kendini ifade etmek için artan bir çaba ve teknik sorunlardan kaynaklanan problemler" olarak tanımlamaktadır.

D. There is Much More Cognitive Load Experienced in the Video Meetings

In the face to face meetings, gestures and mimics as a part of the non-verbal communication are extremely natural. In the meantime, we do not have the clues of the non-verbal communication in the virtual environments. Therefore, you may need to show more effort to communicate with the opposite party. This leads you to feel more fatigue cognitively. Taking short breaks during the online meetings is suggested as a solution.

Apart from all these, even if it is assumed there is a synchrony in the online meetings, there is not a proper synchronity. Delays occurring at the level of milliseconds cause us to spend some effort over normal levels.

When we get together with people outside, happiness hormones such as dopamine and oxytocin are secreted in our body. In the video meetings, a big face appearing in our screen and eye contact in long time duration are perceived as a threat by our brain and it leads to the cortisol (stress hormone) to be produced. Bailenson defines the sides of the video meetings that make people feel fatigue as, "mirror effect, feeling of physical confinement, the feeling of being looked at, increasing effort to express oneself and problems stemming from technical issues".

III. HOW CAN WE REDUCE THE ZOOM FATIGUE?

Certain suggestions by the experts to reduce the zoom fatigue that entered our lives are listed below in addition to the solutions suggested above to be practiced in the meetings concretely:

•Before anything, reconsider if the meeting is really needed. In some cases, the share of document with detailed comments may reduce the need to meet.

•Limit the number of zoom meetings that you may attend by using text messages and e-mails.

•In some cases, speaking on phone is better. You just need to focus on the sound on the phone and walking around is an activity making easier for us to think.

III. ZOOM YORGUNLUĞUNU NASIL AZALTABİLİRİZ?

Yukarıda somut olarak toplantılarda uygulanması önerilen çözümlere ek olarak hayatımıza yeni giren zoom yorgunluğunun azaltılabilmesi için uzmanların bazı önerileri aşağıda sıralanmıştır:

•Her şeyden önce bu toplantı/buluşma gerçekten gerekli mi gözden geçirin. Bazı durumlarda, ayrıntılı yorumlarla döküman paylaşımı buluşma ihtiyacını azaltabilir.

•Katılabileceğiniz zoom buluşmalarını mesaj ve e-postaları kullanarak sınırlandırın.

•Bazı durumlarda telefonda konuşmak daha iyidir. Telefonda sadece sese odaklanmamız gerekir ve etrafta yürümek düşünmemizi kolaylaştıran bir faaliyettir.

•Sevdiklerinizle sosyal buluşmalarınızda eğer ekrandan uzaklaşma ihtiyacınız varsa bunu "Kendime zaman ayırmam gerek, o yüzden bugünlük izninizle buluşmadan ayrılıyorum" "Keşke davetine katılabilsem ancak bugün ekrandan uzak birkaç saati kendime ayırmaya ihtiyacım var" gibi sınır koyucu cümlelerle ifade edebilirsiniz.

•Dijital detoks yapın. Bunun için televizyon, tablet, bilgisayar, telefon vb. teknolojik aletleri bir kenara bırakarak sevdiğiniz etkinliklere yönelebilirsiniz.

•Kendinize doğada zaman ayırarak beyninizi dijital olmayan uyaranlarla dinlendirebilirsiniz. Bu şarj olmayı ve yeni çevrimiçi görüşmeli haftaya hazırlanmayı kolaylaştırır.

•Görüntüsüz, sesli görüşmeler yapabilirsiniz. Bu beynin sosyal ipuçları aramak için harcadığı enerjinin ortadan kalkmasına yardımcı olur.

IV. MODERATÖRLERE ÖNERİLER

Zoom programı aracılığıyla toplantı düzenlerken moderatörlerin de dikkat etmesi gereken bazı hususlar vardır. Yetişkin bir insanın dikkat süresi ortalama 20 dakikadır. Bu 20 dakikalık süre uzadığında katılımcının ve genel olarak da toplantının verimi düşmektedir.

•If you feel the need to get away from the screen in your meetings with your beloved ones, you may express this with limiting sentences such as, "I need to take time for myself. So, I am leaving without meeting for today.", "I wish I could attend to your invitation but I need to take time for myself for a few hours away from screen."

•Do a digital detox. For this, you may leave technological devices such as television, tablet, computer, telephone etc. aside and go for the activities you like.

•By taking time for yourself in nature, you can rest your brain with non-digital stimulants. This facilitates recharging and preparing for the new week with online meetings.

•You can make voice calls without any video. This helps remove the energy that the brain spends looking for social cues.

IV. SUGGESTIONS TO MODERATORS

There are some matters that moderators should pay attention when organizing a meeting through Zoom program. Average attention span of an adult person is 20 minutes. When this 20-minute period gets longer, the efficiency of the participant and the meeting decreases in general. Suggestions for efficient meetings can be stated as below:

•Being ready for the meeting and not getting off the topic to be discussed will be effective for using the attention of the participants efficiently.

•Informing the participants beforehand about the breaks, the start/end time and the number of slides in the presentation to be used in the meeting, will increase the efficiency.

Toplantıların verimli geçmesi için sunulan öneriler ise aşağıdaki gibi belirtilebilir:

•Toplantıya hazır olmak ve konuşulacak konunun dışına çıkmamak, katılımcıların dikkatlerini verimli kullanmak için etkili olacaktır.

•Toplantıda verilecek araların, başlangıç/bitiş saatinin ve toplantıda kullanılacak olan sunumdaki slayt sayısının katılımcılara önceden söylenmesi verimliliği arttıracaktır.

•Konuşmalarınızı kısa tutarak önemli hususlardan bahsetmek hem sizin hem de katılımcıların yorgunluğunu azaltacaktır.

•Eğer toplantıda kayıt alınacaksa bu kayıtların katılımcılara iletileceği belirtilmelidir. Böylelikle ev ortamında bulunan ve dikkati birçok uyaranla bölünen katılımcı, bütün dikkatini toplantıda konuşulanlara verebilecektir.

•Mümkün olduğunca katılımcıların söz aldıklarında görüntülü katılımı teşvik edilmelidir. Böylelikle katılımcılar ve yürütücünün dikkati başka durumlar ile dağılmayacaktır.

V.SONUÇ

Birçok büyük şirketin salgın döneminde uzaktan çalışma düzenine geçmesi ve bu durumu bazı departmanları için kalıcı hale getirmesi nedeniyle gelecekte zoom gibi çevrimiçi platformları çalışma hayatının önemli bir unsuru haline getireceği anlaşılmaktadır. Bu süreçte yukarıda açıklanan zoom yorgunluğunu azaltmak ve çalışan verimliliğinin arttırmak için toplantı konularını içeren yazılı materyallerin e-posta yolu ile iletilmesi, toplantıların yetişkin dikkat süresine göre düzenlenmesi ve toplantıda konuşulacak konuya ilişkin fazla ayrıntıdan kaçınılması gibi çözüm önerileri akla gelmektedir. Ayrıca zaman zaman dijital detoks uygulanması da, vücudumuzun dinlenmesini sağlayacak ve sonraki toplantılara daha zinde olarak katılabilmemize imkan sağlayacaktır.
Herkese, stresten ve yorgunluktan uzak günler dileriz.

•Keeping your speech short and mentioning about important matters will decrease the fatigue of both you and the participants.

•It should be stated to the participants that if a recording will be taken in the meeting. By this way, the participant, who is in the home environment and whose attention is divided by many stimulants, will be able to give all his/her attention to the things that are spoken at the meeting.

•As much as possible, participation of the participants by video should be encouraged when they speak. In this way, the attention of the participants and the coordinator will not be distracted by other cases.

V. CONCLUSION

It is understood that online platforms such as Zoom will become an important part of work life in the future, due to the fact that many large companies switch to remote working order during the epidemic and make it permanent for some of their departments. In this process, in order to reduce the zoom fatigue explained above and increase employee efficiency, suggestions for solutions such as sending written materials including meeting topics through e-mail, arranging meetings in accordance with the adult attention span and avoiding too many details about the topic to be discussed in the meeting come to the mind. In addition, doing a digital detox from time to time will let our body rest and enable us to attend the following meetings more actively.
We wish everyone a day free from stress and fatigue.

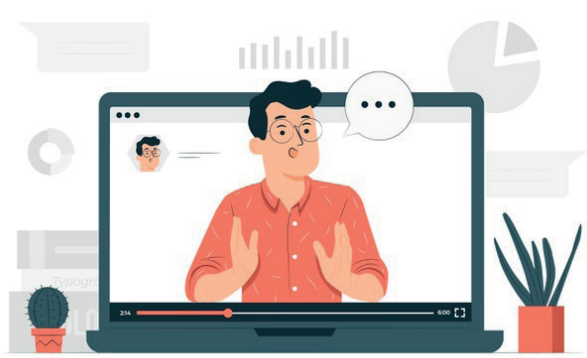

Prof. Dr. Ahmet Hamdi TOPAL

MÜLTECİ HUKUKU VE SİLAHLI ÇATIŞMA KAYNAKLI SIĞINMACILAR

REFUGEE LAW AND ASYLUM SEEKERS RESULTING FROM ARMED CONFLICT

Prof. Dr. Ahmet Hamdi TOPAL, 2019 yılında okuyucu ile buluşan ve 312 sayfadan oluşan "Mülteci Hukuku ve Silahlı Çatışma Kaynaklı Sığınmacılar" adlı kitabında silahlı çatışma sebebiyle yerinden edilen ve sığınma arayışına giren insanların korunmasına yönelik hukuki çerçeveyi, başta mülteci hukuku olmak üzere ilgili hukuk kuralları ışığında ortaya koymaktadır. 4 bölümden oluşan kitapta Birinci Bölüm "Mülteci Hukukunun Gelişimi", İkinci Bölüm "1951 Sözleşmesi'ne Göre Mülteci Olma Şartları, Mülteci Statüsünü Engelleyen Sebepler ve Mülteci Statüsünün Sona Ermesi", Üçüncü bölüm "Silahlı Çatışmalarda Bireylerin Korunmasına Yönelik Uluslararası Hukuki Çerçeve", Dördüncü Bölüm "Silahlı Çatışma Kaynaklı İltica Talepleri' başlıklarından oluşmaktadır. Silahlı çatışmaların doğası gereği insanları evlerinden ayrılmaya ve göçe zorladığı bilinmekle birlikte, silahlı çatışma ve şiddetten kaçan kişilerin, sırf bu sebeple mülteci statüsüne sahip olup olmadıkları veya hangi şartlar altında mülteci statüsüne sahip oldukları tartışmalı bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Silahlı çatışmalardan kaçarak bir başka devletin ülkesine geçen ve mülteci statüsü arayışına giren kişilerin talebi, 1951 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna İlişkin Cenevre Sözleşmesi hükümlerine göre mülteci statüsüne sahip olmadıkları gerekçesiyle çoğunlukla reddedilmektedir. Temel olarak bu sorun üzerinde durularak sorunun çözümüne ilişkin hukuki çerçeveyi ortaya koymayı amaçlayan çalışmada, bahse konu Sözleşme etrafında somutlaşan uluslararası koruma rejimi incelenmekte ve oluşan koruma boşluğunun giderilmesine yönelik alternatif uygulamalar ve çözüm önerileri üzerinde durulmaktadır. Mülteci hukukuna ilişkin son derece kapsamlı ve güncel nitelik taşıyan kitabın bu alanla ilgilenenlere yararlı olacağı ve katkı sağlayacağı düşüncesiyle yazarını tebrik ediyoruz. Kitabın dünya tarihinde görülmemiş ölçüde sığınma arayan insan sayısının arttığı günümüzde bu önemli alanda yeni bilimsel çalışmalara ışık tutmasını diliyoruz.

Prof. Dr. Ahmet Hamdi Topal aims, in his 312-paged-book titled Refugee Law and Asylum Seekers Resulting from Armed Conflict which was published in 2019, to reveal the legal framework for the protection of the people who are displaced because of armed conflict and seek asylum in line with the related legal rules, especially in relation to the refugee law. In the book consisting of four chapters, Chapter 1 is "Development of Refugee Law", Chapter 2 is "Conditions for Becoming a Refugee according to the Convention of 1951, Reasons Preventing the Refugee Status and Termination of Refugee Status", Chapter 3 is "International Legal Framework for Protection of Persons in Armed Conflicts", and Chapter 4 is "Requests of Asylum Resulting from Armed Conflict". Although it is known that due to the nature of the armed conflicts, people are forced to leave their houses and immigrate, it is a debated issue whether the persons fleeing from armed conflict and violence have the refugee status or under which conditions they might receive the refugee status. The request of these persons who flee from armed conflicts and move to the territory of another State and seek refugee status are usually rejected for the ground that they are not refugees according to the provisions of the Geneva Convention of 1951 Relating to the Status of Refugees. In this work, which tries to reveal the legal framework concerning the settlement of this problem by focusing basically on this problem, the international protection regime which is concretized around the related Convention is examined and alternative practices for eliminating the available protection gap and the solution suggestions are addressed. We would like to congratulate the author thinking that this book which is quite comprehensive and up to date concerning the refugee law will be beneficial for and contribute to those who are interested in this area. We wish that this study will shed a light on the new scientific studies on this area today when the number of people seeking asylum is increasing at an unprecedented rate which has not been observed before in the world history.

Prof. Dr. Ayşe Nur TÜTÜNCÜ

İNSANCIL HUKUKA GİRİŞ
INTRODUCTION TO HUMANITARIAN LAW

İnsanlık tarihi boyunca insanlar üzerinde derin yaralar bırakan birçok savaş ve çatışma yaşanmıştır. Tüm bu süreçte savaş hukuku veya silahlı çatışma hukuku olarak da bilinen milletlerarası insancıl hukukun temelleri oluşturulmuştur. Bu alanda hukuk camiasına kazandırılan önemli eserlerden biri Prof. Dr. Ayşe Nur TÜTÜNCÜ tarafından kaleme alınan "İnsancıl Hukuka Giriş" başlıklı kitaptır. Eser, 2019 yılının Kasım ayında güncellenmiş 4. basısını gerçekleştirmiş olup, 220 sayfadan oluşmaktadır. Çalışmada, milletlerarası insancıl hukukun temel kavramları ve ilkeleri açıklanmaktadır. Kitap, insancıl hukukun ortaya çıkışı ve gelişim sürecinden insancıl hukukun kuralları, kuralların ihlalinin önlenmesi, kurallara riayetin sağlanması, kuralların uygulanması ve kuralların ihlal edilmesi durumunda uygulanacak sonuçlara kadar geniş bir çerçevede bilgiler sunmaktadır. Eserde, öncelikle kara, deniz ve hava savaşlarının tümü için geçerli olan ortak kurallara yer verilmiş, ardından özellik arz eden deniz ve havada savaşa dair özel kuralları ayrı başlıklar altında detaylı olarak incelenmiştir. İnsanlık için son derece yıkıcı etkilere sahip olan nükleer silah konusu da çalışmada ele alınarak incelenmiştir. Kitap, insancıl hukuk alanında gerek lisans öğrencilerinin gerekse tüm ilgililerin ihtiyaç duyacağı genel bilgileri başarılı bir şekilde ortaya koymaktadır. Eserde konu başlıkları ile başlıklar altında da alt başlıklara yer verilerek belirgin bir anlatım sunulmuş ve kavram dizini ile okuyucunun bilgiye erişimi kolaylaştırılmıştır. Kitabın zengin bir kaynakçaya sahip olduğunu da eklemek isteriz. Alanında temel bir başvuru kaynağı niteliği taşıyan eserinden dolayı Sayın hocamızı tebrik eder, bilimsel çalışmalarında kolaylıklar dileriz.

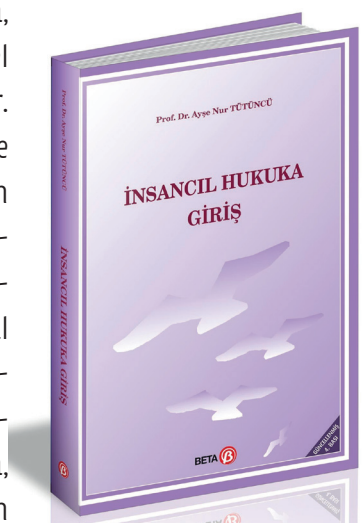

Throughout the history of humanity, there have been many wars and conflicts that inflicted deep wounds on the people. During this period, the foundations of international humanitarian law, also known as the law of war or the law of armed conflict, were established. One of the important works brought to the judicial community in this field is the book titled "Introduction to Humanitarian Law" written by Prof. Dr. Ayşe Nur Tütüncü. The updated 4th edition of the work, consisting of 220 pages, was published in November 2019. This study defines the basic concepts and principles of international humanitarian law and provides information on a broad range of issues from the emergence and development process of humanitarian law to its rules and prevention of violation of, ensuring compliance with and implementation of these rules as well as the consequences to be applied in case of their violation. The work initially focusses on the common rules applied to all land, sea and air wars and is followed by the detailed examination of the special rules concerning the war at sea and in the air under separate headings. In addition, the subject of nuclear weapons, which has extremely destructive effects on humanity, is addressed and reviewed in this study. It successfully presents the general information which may be required by undergraduate students and all interested parties in the field of humanitarian law. The narration of work is presented in a clear manner by including subject headings and subheadings under the headings, and the reader's access to information is eased with a glossary of terms. We would also like to specify that the book offers a rich bibliography. We congratulate Prof. Dr. Ayşe Nur Tütüncü upon her work, providing a basic reference guide in the relevant field, and wish her success in her scientific studies.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZ YAYINLARI
PUBLICATIONS OF OUR DIRECTORATE GENERAL

Avrupa Birliğinde Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği

Avrupa Birliğinde Üyelik Sürecinde Yargı ve Temel Haklar Faslı Bağlamında Yargının İşleyişi (23. Fasıl)

Avrupa Birliğinde Şüphelilerin ve Sanıkların Usuli Hakları

Hakim ve Savcılar için Avrupa Birliği Hukuku El Kitabı

Bu proje, Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi tarafından birlikte finanse edilmekte ve Avrupa Konseyi tarafından yürütülmektedir.
This project is co-funded by the European Union and the Council of Europe and implemented by the Council of Europe.

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZ'DEN

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

YENİ GÖREVE BAŞLAYANLAR

Tetkik Hâkimi Asena EMİR,
Tetkik Hâkimi Gözde İKİZ,
Tetkik Hâkimi Denizhan TÖRÜN,
Tetkik Hâkimi Burak ÇOBANOĞLU,
Tetkik Hâkimi Gülnihal KAYNAK AKCEVİZ,
Sosyal Çalışmacı Gözde KESGİN,
İnfaz ve Koruma Memuru Nida KARAKAŞ Genel Müdürlüğümüzde göreve başlamışlardır.

Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der, yeni görevlerinde başarılar dileriz.

NEWLY APPOINTED PERSONNEL TO THE MINISTRY

Rapporteur Judge Asena EMİR,
Rapporteur Judge Gözde İKİZ,
Rapporteur Judge Denizhan TÖRÜN,
Rapporteur Judge Burak ÇOBANOĞLU,
Rapporteur Judge Gülnihal KAYNAK AKCEVİZ,
Social Worker Gözde KESGİN,
Warden Nida KARAKAŞ have been appointed to our General Directorate.

We would like to say welcome and wish them success in their new appointment.

BİRİNCİ SINIFA AYRILAN YÖNETİCİ VE TETKİK HÂKİMLERİ

Daire Başkanı Emrah ÖZKAN,

Tetkik Hâkimi Bilgin ÇİÇEK terfi ederek atanmışlardır.

Arkadaşlarımıza başarılarının devamını diliyoruz.

MANAGERS AND RAPPORTEUR JUDGES DESIGNATED AS FIRST CATEGORY

Head of Department Emrah ÖZKAN,

Rapporteur Judge Bilgin ÇİÇEK have been promoted and designated as first category.

We wish them continued success.

BİRİNCİ SINIF OLAN YÖNETİCİ VE TETKİK HÂKİMLER

Daire Başkanı Hüseyin Serkan YILDIZ,

Tetkik Hâkimi Tayyip EROĞLU,

Strazburg Adalet Müşaviri Yakup YILDIRIM,

atanmışlardır.

Arkadaşlarımıza başarılarının devamını diliyoruz.

MANAGERS AND RAPPORTEUR JUDGES APPOINTED AS FIRST CATEGORY

Head of Department Hüseyin Serkan YILDIZ,
Rapporteur Judge Tayyip EROĞLU,

Legal Counselor to Strasbourg Yakup YILDIRIM have been promoted and appointed as first category.

We wish them continued success.

FROM THE DIRECTORATE GENERAL

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

BAŞKA GÖREVE ATANANLAR

Tetkik Hâkimi Zeynep KUZU, Ankara Adliyesine,

Tetkik Hâkimi Recep EMRE Mardin Adliyesine,

Zabıt Kâtibi İclal ZEYBEK ÇETİNKAYA Kahramanmaraş Adliyesine,

Zabıt Kâtibi Osman YALINIZ Ankara Kahramankazan Adliyesine atanmışlardır.

Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

PERSONNEL ASSIGNED TO OTHER POSITIONS

Rapporteur Judge Zeynep KUZU has been appointed to Ankara Court House,

Rapporteur Judge Recep EMRE has been appointed to Mardin Court House,

Court Clerk İclal ZEYBEK ÇETİNKAYA has been appointed to Kahramanmaraş Court House,

Court Clerk Osman YALINIZ has been appointed to Ankara Kahramankazan Court House.

We wish them success in their new posts.

EMEKLİYE AYRILANLAR

Sekreter Songül APAYDIN,

Memur İbrahim KARADİBEK emekli olmuşlardır.

Arkadaşlarımıza yeni hayatlarında mutluluklar diliyoruz.

RETIRED PERSONNEL

Secretary Songül APAYDIN,

Public Officer İbrahim KARADİBEK have retired.

We wish them all the best for the new phase of their lives.

GÖREVİNDEN AYRILANLAR

V.H.K.İ Tuğçe Nur BUDAK görevinden ayrılmıştır.

Arkadaşımıza başarılarının devamını diliyoruz.

RESIGNED PERSONNEL

DPCO Tuğçe Nur BUDAK has resigned her office.

We wish them continued success.

VEFAT

Emekli Şube Müdürü Arslan TAŞKIN, 13.06.2021 tarihinde vefat etmiştir.

Merhuma Allah'tan rahmet, ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

DEATH

Retired Branch Chief Arslan TAŞKIN deceased on 13.06.2021.

Allah have mercy on the deceased, we express our condolences to his family and relatives.

DIŞ İLİŞKİLER VE AVRUPA BİRLİĞİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

DIRECTORATE GENERAL FOR FOREIGN RELATIONS & EU AFFAIRS

Adalet Bakanlığı Ek Binası
Namık Kemal Mah. Milli Müdafa Caddesi No:22
Kızılay - Çankaya / ANKARA

www.diabgm.adalet.gov.tr

Twitter @diabgm_tr @diabgm_en

Baskı: Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu Matbaası
Adres: İstanbul Yolu 13.km Şaşmaz Hava Müzesi Karşısı Şaşmaz / ANKARA
Tel: 0.312 278 76 10 - Fax: 0.312 278 25 68 Mail: ancematbaa@gmail.com